

Next

PROJECT FRONTPAGE

GROUP ART EXHIBITION/PROJECTS

Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα» Δήμου Αθηναίων

ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΗΡΙΞΗ

ΕΚΔΟΣΗ

DIRECTION
BUSINESS NETWORK

PAPALIOS MEDIA GROUP IKE

Το **Πρωτοσέλιδο** φέρνει κοντά δύο κόσμους:
Τους Επικοινωνητές με τους Δημιουργούς – Εικαστικούς.
Βλέπει τα πρωτοσέλιδα ως Τέχνη και Πληροφορία και ιχνηλατεί το αποτέλεσμα
ως προϊόν Αισθητικής και Ενημέρωσης.
Ο επισκέπτης (στην «Μελίνα», στο Διαδίκτυο) εκτίθεται στην...
Τέχνη των Ειδήσεων

Frontpage is about bringing together Communicators and Artists
Information and Art are regarded as a means to a similar end through the routes of
Aesthetics and Quality News
FronPage is about The Art of News

Διοργάνωση

Το **ECI – Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Επικοινωνίας** είναι Συνέργεια Πανεπιστημίων και Θεσμών από Ελλάδα και Αυστρία. Προσφέρει Μεταπτυχιακές Σπουδές στις δύο χώρες και παίρνει πρωτοβουλίες για μια καλύτερη Ευρώπη

ECI – European Communication Institute is an Academic Synergy from Austria and Hellas. It offers University studies in Communication and Technology in two campuses while curating a better Europe for its Citizens

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Γραφείο στην Ελλάδα

Το **Γραφείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Ελλάδα** υποβοηθά και υλοποιεί θεσμικές δραστηριότητες του Ευρωκοινοβουλίου με στόχο την ενίσχυση της ευαισθητοποίησης των πολιτών σχετικά με τον αντίκτυπο που ο Θεσμός έχει στην καθημερινή τους ζωή καθώς και την προώθηση της συμμετοχής τους στην Ευρωπαϊκή δημοκρατική διαδικασία.

The **European Parliament Liaison Office in Hellas** supports and amplifies institutional activities aiming to inform Citizens on the Parliament's impact on their everyday lives and engage them in Democracy enhancing initiatives.

Σε σύμπραξη με

ΑΘΗΝΑΪΚΟ - ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

amna.gr

Το **ΑΜΠΕ – Αθηναϊκό Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων** είναι ο Δεύτερος μεγαλύτερος οργανισμός Ενημέρωσης στην Ελλάδα και προσφέρει τις υπηρεσίες του τόσο ευθέως σε Ελληνικό και διεθνές κοινό, όσο και σε επιχειρήσεις Ενημέρωσης ανα τον κόσμο

AMNA – Athenian Macedonian Press Agency is the second biggest News outlet in Hellas, offering quality journalism streams both directly and through servicing major news media around the world.

AXIONART

axionart.gr

Η **AXION ART** είναι μια ανοικτή ομάδα καλλιτεχνών που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα. Προωθεί τα έργα της σε ένα ευρύ κοινό υλοποιώντας σε ένα ευρύ κοινό υλοποιώντας διάφορων μορφών δράσεις στον φυσικό και ηλεκτρονικό χώρο.

AMNA – Athenian Macedonian Press Agency is the second biggest News outlet in Hellas, offering quality journalism streams both directly and through servicing major news media around the world.

Institute
of the
Mediterranean
Culture

mediterraculture.com

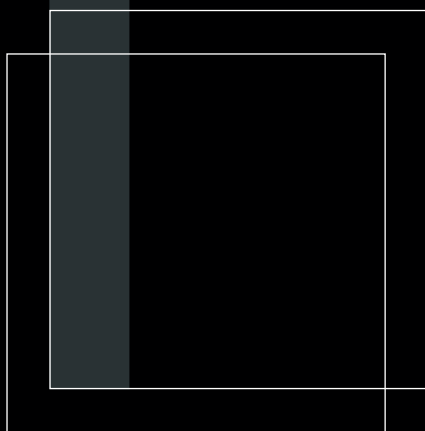
Το **Ινστιτούτο της Μεσογειακής Κουλτούρας** είναι ελληνικός οργανισμός κοινωνικής επιχειρηματικότητας, δραστηριοποιείται στον τομέα της διεθνούς συνεργασίας: διαπολιτισμικής επικοινωνίας και εξωτερικής οικονομικής δραστηριότητας.

The **Institute of Mediterranean Culture** is a Greek social enterprise organisation engaged in the field of international cooperation, including intercultural communication and foreign economic activity.

Next

PROJECT
FRONTPAGE

GROUP ART EXHIBITION/PROJECTS

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

- ▶ **Εύα Μαραγκάκη**
Concept – Curator
- ▶ **Julia Sysalova**
Project Manager – Curator
- ▶ **Μάριος Νόττας**
Head – European Communication
Institute
- ▶ **Βίκυ Περικλέους**
Curator της Κυπριακής αποστολής

FRONTPAGE Next

Group Art Exhibition

Cultural Centre "Melina"

Athens, 2025

This publication was made on occasion of the FRONTPAGE:Next group art exhibition

In the Context of the FRONTPAGE Project 2025 – honoring World Press Freedom Day at "Melina Mercouri" Cultural Centre on 2/5 – 11/5 2025 with the support of the Municipality of Athens – OPANDA

ORGANISERS

ECI – European Communication Institute
Office of the European Parliament in Greece

IN SYNERGY WITH

ΑΜΠΕ, Athens – Macedonian News Agency
ΑΧΙΟΝΑΡΤ, art collective
IMC – Institute of Mediterranean Culture

WITH THE COOPERATION OF

W Advertising
Prootos Internet Services

CURATING

Eva Maragaki, Concept – Curator, AxionArt director
Julia Sysalova, Curator, Critic – AICA Member, Vice President – Institute of Mediterranean Culture, ECI Academic Member
Mario Nottas, ECI – European Communication Institute – Head
Vicky Pericleous – Visual Artist, Assistant Professor at the Department of Fine Arts, ΤΕΠΑΚ (Cyprus University of Technology), Curator of the Cypriot Delegation

WITH THE PARTICIPATION OF THE ACADEMIC INSTITUTIONS

Aristotle University of Thessaloniki, School of Fine Arts
Athens School of Fine Arts
Cyprus University of Technology, Department of Fine Arts (CUT)
Danube University Krems UWK, Austria.
ECI – European Communication Institute
Ionian University, Postgraduate Program in Audio & Visual Arts
University of the Peloponnese, Department of Performing and Digital Arts
University of West Attica, Departments of Graphic Design & Visual Communication and Interior Architecture

SUPPORTERS

Association of European Journalists
Donau Universität Krems (Krems Campus)
The Botsis Foundation for Journalism Excellence
Municipality of the Heroic City of Naousa

MEDIA SPONSORS

adbusiness.gr	BusinessNews.gr
BCI News	Art Views
Radar	Art MUSE
ArtSreda	300magazine

TECHNICAL SUPPORT

Ioannis Malatantis

PHOTOGRAPHER – VIDEO

Dimitris Asimakis,

SPECIAL THANKS

Evangelos Papalios, Publisher
Eleni Chronopoulou, Head of the Museums, Collections and Cultural Sites Department (OPANDA)
Veronica Mahdessian, Kalfayan Galleries
Yuli Karatsiki, Kalfayan Galleries
Saya Tsoushidou, President, International Section of the Association of European Journalists
Iridanos D. Tsirikoulis, Roma Gallery
Artemis Potamianou, Enia Gallery
Dimitris Sarafianos, Lofos Art Project
Borgias Fine Art
JS Art communication School
Prop`n Roll

VOLUNTEERS

Ksenia Loupou
Iliana Kolovou
Kyriakos Papadopoulos
Anastasia Chalari
Ioanna Giannouli

PUBLICATION

PAPALIOS MEDIA GROUP I.K.E.
PUBLISHER: Evangelos Papalios
Mikras Asias 43, 15235 Chalandri
info@direction.gr, www.direction.gr

The work and curatorial development of the Cypriot contributions -both artists and students- for the publication/catalogue is edited by visual artist and assistant professor Vicky Pericleous, along with the [Pe:Re] Speculative Fine Art Practices Lab of the Cyprus University of Technology, which she coordinates and develops. This section of the publication/catalogue is developed in collaboration with visual artist and curator Eva Maragaki. The publication/catalogue is supported by the [Pe:Re] Speculative Fine Art Practices Lab of the Cyprus University of Technology (coordinator: Vicky Pericleous, visual artist / assistant professor, Department of Fine Arts, CUT).

FRONTPAGE Next

Ομαδική εικαστική έκθεση

Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα»

Αθήνα, 2025

Αυτή η έκδοση έγινε με αφορμή την ομαδική εικαστική έκθεση

FRONTPAGE:Next. Πλαίσιο αποτελεί το FRONTPAGE Project 2025 τιμώντας την Παγκόσμια Ημέρα Ελευθερίας του Τύπου.

Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα» 2/5 – 11/5 2025- με την στήριξη του Δήμου Αθηναίων Ο.Π.Α.Ν.Δ.Α.

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

ECI – Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Επικοινωνίας,
Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο – Γραφείο στην Ελλάδα

ΣΕ ΣΥΜΠΡΑΞΗ ΜΕ

ΑΜΠΕ – Αθηναϊκό Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων
ΑΧΙΟΝΑΡΤ, ομάδα καλλιτεχνών
IMC- Ινστιτούτο Μεσογειακής Κουλτούρας

ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΤΩΝ

W Διαφημιστική,
Prootos Υπηρεσίες Διαδικτύου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ (ΕΚΘΕΣΗ)

Εύα Μαραγκάκη, Concept – Curator, AxionArt director
Julia Sysalova, Curator, Critic – AICA Member, Vice President – Institute of Mediterranean Culture, ECI Academic Member
Μάριος Νόττας, ECI – European Communication Institute – Head
Βίκυ Περικλέους, Εικαστικός, Επίκουρη καθηγήτρια στο Τμήμα Καλών Τεχνών του Τ.Ε.Π.Α.Κ., Curator της Κυπριακής αποστολής

ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας, Α.Σ.Κ.Τ.
Α.Π.Θ. Θεσσαλονίκης – Σχολή Καλών Τεχνών
Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής (Τμήμα Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας & Τμήμα Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής)
ECI – European Communication Institute
Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Τ.Ε.Π.Α.Κ. τμήμα Καλών Τεχνών
Ιόνιο Πανεπιστήμιο Τμήμα Τεχνών Ήχου & Εικόνας – Μεταπτυχιακό τμήμα
Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου – Σχολή Καλών Τεχνών – Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών
Πανεπιστήμιο Donau Universität Krems (UWK – Austria)

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

Ίδρυμα Μπότση	Ένωση Ευρωπαίων Δημοσιογράφων
Δήμος Ηρωικής πόλης της Νάουσας	Donau Universität Krems

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

adbusiness.gr	BusinessNews.gr
BCI News	Art Views
Radar	Art MUSE
ArtSreda	300magazine

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ – ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Ιωάννης Μαλατάντης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ – ΒΙΝΤΕΟΣΚΟΠΗΣΗ

Δημήτρης Ασημάκης

ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευάγγελος Παπαλιός, Εκδότης
Ελένη Χρονοπούλου, Προϊσταμένη Τμήματος Μουσείων,
Συλλογών και Πολιτιστικών Χώρων (Ο.Π.Α.Ν.Δ.Α)
Veronica Mahdessian, Kalfayan Galleries
Γιούλη Καρατσίκη, Kalfayan Galleries
Ηριδανός Δ. Τσιρικούλης, Roma Gallery
Άρτεμις Ποταμιάνου, Enia Gallery
Δημήτρης Σαραφιανός, Lofos Art Project
Borgias Fine Art
JS Art communication School
Prop`n Roll
Σάγια Τσαουσίδου, Πρόεδρος του Διεθνούς Τμήματος της Ένωσης Ευρωπαίων Δημοσιογράφων
Ευάγγελος Ελευθερίου, σύμβουλος δημοσιογραφικών κειμένων

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Ξένια Λούπου, Ηλιάνα Κολοβού, Κυριάκος Παπαδόπουλος
Αναστασία Χάλαρη, Γιαννούλη Ιωάννα

ΕΚΔΟΣΗ

PAPALIOS MEDIA GROUP I.K.E.
ΕΚΔΟΤΗΣ: Ευάγγελος Παπαλιός
Μικράς Ασίας 43, 15235 Χαλάνδρι
info@direction.gr, www.direction.gr

Η εργασία και η επιμελητική ανάπτυξη των Κυπριακών συμμετοχών, -καλλιτεχνών και φοιτητών/τριών- της έκδοσης/καταλόγου, γίνεται σε επιμέλεια της εικαστικού και επίκουρης καθηγήτριας Βίκυς Περικλέους, και του [Pe:Re] Speculative Fine Art Practices Lab του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου, το οποίο αναπτύσσει και συντονίζει, με συνεργατικά την εικαστικό και επιμελήτρια Εύα Μαραγκάκη.

Η έκδοση/κατάλογος υποστηρίζεται από το [Pe:Re] Speculative Fine Art Practices Lab του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου (συντονίστρια: Βίκυ Περικλέους, εικαστικός/ επίκουρη καθηγήτρια, Τμήμα Καλών Τεχνών, ΤΕΠΑΚ).

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ / ORGANIZED BY

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Γραφείο στην Ελλάδα

ΣΕ ΣΥΜΠΡΑΞΗ ΜΕ / IN COLLUSION WITH

ΑΘΗΝΑΪΚΟ - ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

AXIONART

Institute
of the
Mediterranean
Culture

ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΤΩΝ / IN COOPERATION WITH

Kalfayan Galleries

ROMA GALLERY

ENIA GALLERY

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ / SUPPORTERS

ΙΔΡΥΜΑ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΒΑΣ. ΜΠΟΤΣΗ

ΔΗΜΟΣ
ΗΡΟΙΚΗΣ ΠΟΛΗΣ
ΝΑΟΥΣΑΣ
MUNICIPALITY OF NAUSSA

ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ / WITH THE PARTICIPATION OF

● ΤΜΗΜΑ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
● DEPARTMENT OF PERFORMING AND DIGITAL ARTS

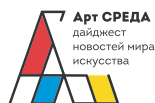

Τμήμα
Καλών Τεχνών

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ EVENT SPONSOR

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ COMMUNICATION SPONSORS

advertising.gr art MUSE ● BusinessNews.gr

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ / PUBLICATION SPONSOR

PAPALIOS MEDIA GROUP

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ / SUPPORTED BY

Contents

Art is a Truth Discovery Lie.....	10
The message behind the message.....	11
Art and Responsibility	13

ARTISTS

Oxana Akopov	14
Sofia Vlazaki	16
Penny Gkeka.....	18
Valia Gouzia.....	20
Giorgos Gyzis.....	22
Thalassini Douma	24
Vassilis Theos	26
George Kazazis.....	28
Kyriakos Kallis	30
Anni Kaltsidou	32
George Cambourakis.....	34
Niki Kapokaki.....	36
Dimitris Katsikis	38
Peggy Kliafa	40
Niovi Kritikou.....	42
Eleni Krikki	44
C o s t i s	46
Dimitra Maltabe.....	48
Eva Maragaki	50
Efstratia Machairidi	52
Manolis Merabeliotis	54
Christina Mitrentse	56
Panagiotis Mitsobonos.....	58
Efsevia Mihailidou	60
Tasos Biris.....	62
Ismini Bonatsou.....	64
Elena Navrozidou	66
Demetris Neokleous.....	68
Aspasia Papadima	70
Vicky Pericleous.....	72
Nikos Podias.....	74
Artemis Potamianou.....	76
Marina Razheva.....	78
Liora Redman	80
Andreas Savva.....	82
Efi Savvides	84

Περιεχόμενα

Η Τέχνη είναι ένα Ψέμα που μας βοηθάει να ανακαλύψουμε την Αλήθεια	10
Το μήνυμα πίσω από το μήνυμα.....	11
Τέχνη και Ευθύνη	12

ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΙ

Oxana Akopov	14
Σοφία Βλαζάκη.....	16
Πέννυ Γκέκα.....	18
Βάλια Γκούζια	20
Γιώργος Γύζης	22
Θαλασσινή Δούμα.....	24
Βασίλης Θεός	26
Γιώργος Καζάζης	28
Κυριάκος Καλλής	30
Άννη Καλτσίδου	32
Γιώργος Καμπουράκης	34
Νίκη Καποκάκη	36
Δημήτρης Κατσίκης	38
Πέγκυ Κλιάφα	40
Νιόβη Κρητικού	42
Ελένη Κρίκη.....	44
Κ Ω Σ Τ Η Σ	46
Δήμητρα Μαλταμπέ	48
Εύα Μαραγκάκη	50
Ευστρατία Μαχαίριδη.....	52
Μανώλης Μεραμπελιώτης	54
Χριστίνα Μήτρεντσε	56
Παναγιώτης Μητσομπόνος	58
Ευσεβία Μιχαηλίδου.....	60
Τάσος Μπίρης	62
Ισμήνη Μπονάτσου	64
Έλενα Ναβροζίδου	66
Δημήτρης Νεοκλέους	68
Ασπασία Παπαδήμα	70
Βίκυ Περικλέους.....	72
Νίκος Ποδιάς	74
Άρτεμις Ποταμιάνου	76
Marina Razheva.....	78
Liora Redman	80
Ανδρέας Σάββα	82
Έφη Σαββίδη.....	84

Panos Sarafianos	86
Panagiotis Siagreece	88
Andreas Sitorego	90
Annetta Spanoudaki.....	92
Varvara Spyrouli	94
Nicos Synnos	96
Konstantinos Tiligadis	98
Hourig Torossian	100
Giorgos Triantafyllopoulos.....	102
Tassos Triandafyllou	104
Kostas Tsolis	106
Oxana Akopov & Vic Tur.....	108
Makis Faros	110
Dimitra Chanioti	112
Yioula Hatzigeorgiou	114
Kleopatra Chatzigiosi.....	116
Yiannis Christidis	118
Lambros Psyrrakis	120
Viktor Vinichenko	122
Raed Yassin	124

UNIVERSITIES

Athens School of Fine Arts	126
School of Visual and Applied Arts, Faculty of Fine Arts, A.U.Th	128
University of West Attica, Department of Graphic Design and Visual Communication	130
University of West Attica, Department of Interior Architecture	132
Cyprus University of Technology, Department of Fine Arts, School of Fine and Applied Arts	134
Ionian University, Postgraduate Program in Audio & Visual Arts.....	136
University of the Peloponnese, Dept. of Performing and Digital Arts (DPDA).....	138

Mediators Project..... 140

Meet the artists.....117

Πάνος Σαραφιανός	86
Παναγιώτης Σιαγκρης	88
Ανδρέας Σιτορέγκο.....	90
Αννέττα Σπανουδάκη.....	92
Βαρβάρα Σπυρούλη	94
Νίκος Σύννος	96
Κωνσταντίνος Τηλιγάδης	98
Χουρίκ Τοροσίαν	100
Γιώργος Τριανταφυλλόπουλος.....	102
Τάσος Τριανταφύλλου	104
Κώστας Τσώλης	106
Oxana Akopov & Vic Tur.....	108
Μάκης Φάρος	110
Δήμητρα Χανιώτη	112
Γιούλα Χατζηγεωργίου	114
Κλεοπάτρα Χατζηγιώση	116
Γιάννης Χρηστίδης.....	118
Λάμπρος Ψυρράκης	120
Viktor Vinichenko	122
Raed Yassin	124

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών	126
Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών, Σχολή Καλών Τεχνών, Α.Π.Θ.....	128
Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Τμήμα Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας.....	130
Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Τμήμα Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής.....	132
Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Τμήμα Καλών Τεχνών, Σχολή Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών	134
Ιόνιο Πανεπιστήμιο, Τμήμα Τεχνών Ήχου & Εικόνας (Μεταπτυχιακό τμήμα).....	136
Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών (ΤΠΨΤ)	138

Mediators Project..... 140

Γνωρίστε τους καλλιτέχνες.....142

Art is a Truth Discovery Lie...

...In Picaso's words.

This quote reveals the convergence of Art and Journalism. Both Artists and Communicators handle (consciously or not) the bipolar art or Real-Unreal. Including their byproducts.

There may be numerous reasons a Communicator should lie (more than often, beyond his choice). When he does he appeals to taste, engages format, employs art, in all forms, be it text – vision or sound seeking to penetrate reason and postpone analysis.

However, when his/her mission is served **Art** becomes an all empowering advantage. As a result the multi-modo message penetrates reason and addresses the higher human senses and faculties.

On the Artists' side...

An expressive Creator, is apologetic only to his/her inner omni-dominant voice, which -in turn- is usually in deadfast discord with the established view on times and things.

This established perspective, so strongly defied by the Artist, is a permanent mixture of narrow-mindedness, expediency, short term rewards and -more often than not- deception. Inertia is its main trait.

Is it for real? Surely.

Can it be disrupted? Luckily, yes.

The Madman, the Joker, the Prophet and the **Artist** (frequently in a scientist's disguise) as aspects of the true **Creator** (in resemblance to the One and Only) shall disturb the status quo and disrupt appeasement.

Irreverent and positively unhinged the Creator will bolster Communication, bearing in mind the words of a great Journalist aka Creator, George Orwell: At Times of Catholic Deception, Truth is an Act of Revolution.

FrontPage Sees, Records, Dissects and Debates all of the above.

*Mario Nottas,
European Communication Institute, Head*

Η Τέχνη είναι ένα Ψέμα που μας βοηθάει να ανακαλύψουμε την Αλήθεια

Δια στόματος Πικάσο.

Αυτό το απόφθεγμα αποτυπώνει με έναν μοναδικό τρόπο τη Σύγκλιση Τέχνης και Δημοσιογραφίας. Αμφότεροι εικαστικοί και επικοινωνητές καταπιάνονται -συνειδητά ή ασυνείδητα- με την Τέχνη του Δίπολου Αλήθειας – Ψέματος. Και όλων των αποτόκων.

Ο Επικοινωνητής όταν ψεύδεται (και είναι πολλοί οι λόγοι που θα το κάνει πέρα από τη βούλησή του) επιδιώκει να είναι ελκυστικός – επιστρατεύει αισθητική -στον λόγο, στην εικόνα, στον ήχο- που θα «περάσουν» το μήνυμα που έχει γυάλινα (και κοντά, ίσως) πόδια.

Όταν όμως υπηρετεί την Αποστολή του, η **Τέχνη** γίνεται συνοδός ισχύς, το πολυτροπικό πια μήνυμα είναι διαπεραστικό, ακαριαίο και απευθύνεται πέρα από τη λογική στις ανώτερες προσλήψεις του όντος - αποδέκτη.

Στον αντίποδα...

...Ο Δημιουργός όταν εκφράζεται λογοδοτεί πάντα στην ανωτέρας βούλησης εσωτερική φωνή που σπανίως συμφωνεί με την καθεστηκυία ματιά. Αυτή η τελευταία, χέρι-χέρι με την Τάξη των Πραγμάτων, αποτελεί παγίως ένα αμάλγαμα σκοπιμότητας, συμφέροντος, βραχυπρόθεσμων στόχων και -όχι σπάνια- εξαπάτησης. Το κυριότερο χαρακτηριστικό είναι η αδράνειά της – δεν αλλάζει εύκολα.

Είναι αληθινή; Σαφώς. Είναι μόνιμη; Ευτυχώς όχι. Ο «τρελλός», ο Joker, ο Προφήτης και ο **Καλλιτέχνης** (μεταμφιεσμένος ενίοτε σε επιστήμονα), κοντολογίς και μονολεκτικά ο **Δημιουργός** (κατ' εικόναν και ομοίωσιν του υπερβατικού Πατέρα) θα τραβήξει το χαλί κάτω από τη καρέκλα του επαναπαυμένου. Με την ασέβεια και την ελευθερία της Τέχνης θα επικουρήσει τον Επικοινωνητή, με το νυστέρι του Δημοσιογράφου – Δημιουργού George Orwell: «Σε μια εποχή καθολικής εξαπάτησης – το να λες την αλήθεια είναι μια επαναστατική πράξη».

Το **FrontPage** Βλέπει, Καταγράφει, Ανατέμνει και Αντιλογεί σε (και για) όλα τα παραπάνω.

*Μάριος Νόττας
European Communication Institute, Head*

The message behind the message

"Frontpage: Next" marks the third action of the Frontpage project, following Athens in 2023 and Cyprus in 2024.

"Frontpage" is a living, multifaceted research endeavor that continually evolves and explores the boundaries between art, journalism, and historical consciousness. Here, art does not simply comment on the news, it deconstructs and reconstructs it, transforming it into a tool for critique and reflection.

The front page, historically charged with power, influence, and symbolism, shifts from being a surface for mass information into a site of conceptual intervention. This dynamic is precisely what the participating artists investigate, entering this space not as consumers of information but as mediators of meaning. Through paintings, installations, videos, and performances, they propose an alternative reading of public discourse, bringing to light the invisible structures that shape collective perception.

The project unfolds in two parts: alongside the participation of established artists and professors from art schools, university students -young artists- are also involved for the first time, offering a fresh perspective on the relationship between art and information. This intergenerational combination allows us to see how visual language evolves, which issues remain relevant, and which ones demand a redefinition, creating a particularly compelling polyphonic field.

By revisiting news from the past and present, the artists explore memory and how events shape our perceptions, while also engaging in dialogue with contemporary viewers.

In an era of information overload, art intervenes, slows things down, and interprets. Using image and text as tools, each work functions as a new "Front Page" – not a given, but a reflective one. The audience is invited to view the news not just as an event but as a space for artistic, historical, and political critique. Which images become symbols, and which are condemned to oblivion? How is reality collectively shaped through the media's filter? What is the message behind the message?

"Frontpage" remains alive as long as art continues to interpret reality. Perhaps these visual commentaries will one day become historical records of our era, much like the front pages of newspapers.

*Eva Maragaki, Concept – Curator, AxionArt Director
Julia Sysalova, Curator, Critic – AICA Member, Vice
President – Institute of Mediterranean Culture, ECI
Academic Member*

Το μήνυμα πίσω από το μήνυμα

Το "Frontpage: Next" αποτελεί την τρίτη δράση του project μετά από την Αθήνα το 2023 και την Κύπρο το 2024.

Το "Frontpage" είναι μια ζωντανή, πολύπλευρη έρευνα που εξελίσσεται διαρκώς και εξετάζει τα όρια μεταξύ τέχνης, δημοσιογραφίας και ιστορικής συνείδησης. Εδώ, η τέχνη δεν σχολιάζει απλώς την είδηση, αλλά την αποδομεί και την επανασυνθέτει, μετατρέποντάς την σε εργαλείο κριτικής και στοχασμού.

Η πρώτη σελίδα, διαχρονικά φορτισμένη με εξουσία, επιρροή και συμβολισμό, μεταβάλλεται από επιφάνεια μαζικής πληροφόρησης σε τόπο εννοιολογικής παρέμβασης. Αυτήν ακριβώς τη δυναμική ερευνούν οι καλλιτέχνες, εισερχόμενοι στον χώρο αυτό όχι ως καταναλωτές πληροφορίας, αλλά ως διαμεσολαβητές νοήματος. Μέσα από ζωγραφικά έργα, εγκαταστάσεις, βίντεο, περφόρμανς, προτείνουν μια εναλλακτική ανάγνωση του δημόσιου λόγου, φέρνοντας στην επιφάνεια τις αόρατες δομές που διαμορφώνουν την κοινή αντίληψη.

Η δράση εξελίσσεται σε δύο σκέλη: παράλληλα με τη συμμετοχή αναγνωρισμένων δημιουργών και καθηγητών καλλιτεχνικών σχολών, συμμετέχουν για πρώτη φορά και φοιτητές πανεπιστημίων -νέοι καλλιτέχνες- οι οποίοι φέρνουν μια φρέσκια οπτική στη σχέση μεταξύ τέχνης και πληροφορίας. Ο συνδυασμός των γενεών επιτρέπει να δούμε πώς αλλάζει η εικαστική γλώσσα, ποια θέματα παραμένουν επίκαιρα και ποια απαιτούν επαναπροσδιορισμό, δημιουργώντας ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον πολυφωνικό πεδίο.

Αναθεωρώντας τις ειδήσεις του παρελθόντος και του παρόντος, οι καλλιτέχνες ερευνούν από τη μία τη μνήμη και το πώς τα γεγονότα επηρεάζουν την αντίληψή μας, ενώ από την άλλη, διαμορφώνουν έναν διάλογο με τον σύγχρονο θεατή.

Σε μια εποχή υπερπληροφόρησης, η τέχνη παρεμβαίνει, επιβραδύνει και ερμηνεύει. Με εργαλείο την εικόνα και το κείμενο, κάθε έργο λειτουργεί ως νέα «Πρώτη Σελίδα» – όχι δεδομένη, αλλά στοχαστική. Το κοινό καλείται να ξαναδεί την είδηση όχι μόνο ως γεγονός, αλλά ως ένα πεδίο καλλιτεχνικής, ιστορικής και πολιτικής κριτικής. Ποιες εικόνες γίνονται σύμβολα και ποιες καταδικάζονται στη λήθη; Πώς διαμορφώνεται συλλογικά η πραγματικότητα μέσα από το φίλτρο των μέσων; Ποιο είναι το μήνυμα πίσω από το μήνυμα;

Το project "Frontpage" παραμένει ζωντανό όσο η τέχνη συνεχίζει να ερμηνεύει την πραγματικότητα. Ίσως αυτά τα εικαστικά σχόλια μετατραπούν σε ιστορικά τεκμήρια της εποχής μας, όπως ακριβώς τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων.

*Εύα Μαραγκάκη, Concept – Curator, AxionArt director
Julia Sysalova, Curator, Critic – AICA Member, Vice President –
Institute of Mediterranean Culture, ECI Academic Member*

Τέχνη και Ευθύνη

Πάνε κοντά σαράντα χρόνια από τότε που ο Αρθούρος Ντάντο υποστήριξε πως έφτασε το «τέλος της τέχνης». Στο βιβλίο του «Μετά το τέλος της τέχνης» φτάνει στο συμπέρασμα πως η τέχνη έχει εισέλθει σε μια μετα-ιστορική φάση όπου δεν υπάρχει κυρίαρχο στυλ ή κίνημα. Η άποψη του αποτελεί σήμερα μια πρόκληση για τις παραδοσιακές αντιλήψεις. Σε όλα αυτά τα χρόνια οι ένθεν και ένθεν τοποθετήσεις, αντεγκλήσεις και συμπλεύσεις εξακολουθούν υφιστάμενες και τροφοδοτούν ως κίνητρα την επανεπεξεργασία των απόψεων του Ντάντο. Το βέβαιον είναι ότι ο Άρθουρ Ντάντο συνέβαλε στην κατανόηση της σύγχρονης τέχνης.

Από τα τέλη του 17ου έως και τα τέλη του 18ου αιώνα οι Βρεττανοί εμπειριστές, Shaftesbury, Hutcheson, Addison, Alison, Kames, Hume, Burke, Gerard εργάστηκαν για να βρουν απαντήσεις στο ζήτημα του «γούστου». Πώς δηλαδή μπορούμε να ξέρουμε ότι ένα πράγμα, ένα αντικείμενο ή ένα γεγονός είναι ωραίο ή αισθητικά άρτιο.

Το επόμενο στάδιο αυτής της αναζήτησης διαδραματίζεται στην Γερμανία (ακριβέστερα στην τότε Πρωσία) όπου ο Immanuel Kant ψάχνει απαντήσεις στο ίδιο ερώτημα. Σε αυτήν την αναζήτηση τον ακολουθούν οι Ρομαντικοί, Schopenhauer και Nietzsche οπότε γίνεται η μετάβαση από την «Μοντέρνα» στην «Σύγχρονη» αισθητική με οδηγούς τους Tolstoy, Dewey, Santayana, Croce και Collingwood.

Στον 20ο αιώνα τα ερωτήματα γίνονται πιεστικά, προκύπτουν νέες προκλήσεις στην αναζήτηση του «τι είναι τέχνη» και τι η «Ακαδημία» ήθελε να είναι Τέχνη. Αναπτύσσονται κινήματα όπως ο Αφηρημένος Εξπρεσιονισμός, ο Ντανταϊσμός, η Ποπ Αρτ. Παρίσι Λονδίνο Νέα Υόρκη είναι τα κέντρα που οι οικονομικές συνθήκες λειτουργούν σαν μαγνήτες για τους καλλιτέχνες. Παρά ταύτα τα ερωτήματα σχετικά με το τι είναι Τέχνη εμπλουτίζονται εμβαθύνονται και διευρύνονται. Αναζητείται η ουσία της Τέχνης χωρίς να έχει απαντηθεί το ποια είναι η φύση της Τέχνης. Οι δημιουργοί όπως Marcel Duchamp, Robert Rauschenberg, Claes Oldenburg, Kazimir Malevich, Lyobon Popova, Vladimir Tatlin, οδήγησαν στην αλλαγή παραδείγματος. Ενώ το σύνηθες ήταν η θεώρηση της Τέχνης ως κατ' ουσίαν πέραν του συνηθισμένου, η αλλαγή παραδείγματος θεωρεί ότι η Τέχνη διευρύνεται ώστε να εμπεριέχει το συνηθισμένο. Κατά συνέπεια τα αντικείμενα της καθημερινότητας μπορούν να συμμετέχουν ως τμήματα της δημιουργίας του έργου τέχνης συμβολίζοντας ή σημαίνοντας ιδέες. Έτσι φτάσαμε στον Morris Weitz και τον Paul Ziff που αρνούνται κατηγορηματικά έστω και να προσεγγίσουν έναν ορισμό για την Τέχνη αφού

υποστηρίζουν ότι αυτό που σήμερα θεωρείται Τέχνη δεν είναι καθόλου σίγουρο πως θα ισχύει και αύριο. Ο Ντάντο ανήκει στην ίδια παρέα με τον Wittgenstein, τον Nelson Goodman και τον Weitz. Πρόκειται για τους «αντιουσιοκράτες» (Anti-essentialists) οι οποίοι απορρίπτουν την ιδέα ότι η Τέχνη ή η ομορφιά έχουν μια σταθερή, καθολική ουσία. Αντίθετα υποστηρίζουν ότι οι αισθητικές έννοιες είναι ρευστές, ιστορικά εξαρτημένες και διαμορφώνονται από κοινωνικούς, πολιτισμικούς και συγκειμενικούς παράγοντες. Προφανώς έτσι τινάζονται στον αέρα οι παραδοσιακές ουσιοκρατικές απόψεις που προσπαθούν να ορίσουν την Τέχνη ή την ομορφιά μέσω αναγκαίων και επαρκών συνθηκών.

Τώρα έχουν ανοίξει σχεδόν όλα τα χαρτιά και ο σπουδαστής της αισθητικής μπορεί να διαλέξει τον δρόμο που διαισθάνεται ως σωστόν.

Όμως οι αντιουσιοκρατικές θέσεις έχουν ηθικές προεκτάσεις:

- Συμπερίληψη & Πλουραλισμός: Απορρίπτοντας τους αυστηρούς ορισμούς, το έργο των αντι-ουσιοκρατών υποστηρίζει μια πιο συμπεριληπτική άποψη για την τέχνη, επιτρέποντας την αναγνώριση περιθωριοποιημένων ή μη συμβατικών καλλιτεχνικών εκφράσεων.
- Τέχνη και Ευθύνη: Εφόσον η τέχνη δεν ορίζεται από σταθερά κριτήρια, ηθικές κρίσεις (π.χ., σχετικά με προκλητικό ή πολιτικό περιεχόμενο) βασίζονται περισσότερο στο πλαίσιο και την ερμηνεία παρά σε εγγενή χαρακτηριστικά.
- Αυτονομία σε αντίθεση με Κοινωνικό Αντίκτυπο: Οι ιδέες του Βάιτς και του Ζιφ υποδηλώνουν ότι οι ηθικές αξιολογήσεις της τέχνης πρέπει να βασίζονται στη λειτουργία της στην κοινωνία και στη χρηστικότητα της στη γλώσσα, παρά σε στατικούς ορισμούς. Αυτό συνδέεται με μεταγενέστερες συζητήσεις σχετικά με το αν η τέχνη πρέπει να είναι αυτόνομη ή ηθικά δεσμευμένη. Οπότε:

Ο βουλευτής Νίκος Παπαδόπουλος συνελήφθη το πρωί της Δευτέρας, 10 Μαρτίου, καθώς μπήκε στην Εθνική Πινακοθήκη σε κατάσταση αμόκ, προκαλώντας φθορές σε σημαντικά έργα τέχνης. Ο βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης της "Νίκης" εισέβαλε στην Πινακοθήκη, έσπασε προστατευτική τζαμαρία και άρπαξε εικόνες, φωνάζοντας ότι «προβάλλουν τη θρησκεία».

Αθηνόραμα

Γεώργιος Καμπουράκης
Δρ. Καθηγητής ΕΜΠ
Μέλος διοικούσης ΕCI
<http://gcamb.gr>

Art and Responsibility

Nearly forty years have passed since Arthur Danto argued that we had reached the "end of art." In his book *After the End of Art*, he concluded that art had entered a post-historical phase, one in which no dominant style or movement prevails. His view still challenges traditional conceptions of art. Over the years, ongoing debates, confrontations, and convergences have continued to feed reinterpretations of Danto's ideas. What is certain is that Arthur Danto played a significant role in deepening our understanding of contemporary art. From the late 17th to the late 18th century, British empiricists such as Shaftesbury, Hutcheson, Addison, Alison, Kames, Hume, Burke, and Gerard sought to address the question of "taste" – how we know that an object, event, or phenomenon is beautiful or aesthetically sound.

The next stage of this exploration took place in Germany (more precisely, in what was then Prussia), where Immanuel Kant sought answers to the same question. This inquiry was continued by the Romantics, Schopenhauer and Nietzsche, marking the transition from "modern" to "contemporary" aesthetics, guided by figures such as Tolstoy, Dewey, Santayana, Croce, and Collingwood. In the 20th century, these questions became more urgent. New challenges emerged in the quest to define "what is art" and to understand what the "Academy" expected art to be. Movements like Abstract Expressionism, Dadaism, and Pop Art arose. Paris, London and New York became centers where economic conditions acted as magnets for artists. Yet, the questions about what constitutes art became deeper and broader. The essence of art was sought without a definitive answer as to its true nature.

Artists like Marcel Duchamp, Robert Rauschenberg, Claes Oldenburg, Kazimir Malevich, Lyubov Popova, and Vladimir Tatlin ushered in a paradigm shift. Whereas art was traditionally seen as something essentially beyond the ordinary, this new paradigm suggested that art expands to include the everyday. Thus, ordinary objects could become part of an artwork, symbolizing or signifying ideas. This led to theorists like Morris Weitz and Paul Ziff, who categorically refused to even attempt a definition of art, arguing that what is considered art today may not be recognized as such tomorrow.

Danto belongs to the same camp as Wittgenstein, Nelson Goodman, and Weitz -the so-called anti-essentialists, who reject the notion that art or beauty has a fixed, universal essence. Instead, they argue that aesthetic concepts are fluid, historically contingent, and shaped by social, cultural and contextual factors.

This perspective effectively overturns traditional essentialist views that sought to define art or beauty through necessary and sufficient conditions. Today, almost all the cards are on the table, and the student of aesthetics can choose the path they feel is most valid.

However, anti-essentialist positions also carry ethical implications:

- **Inclusion & Pluralism:** By rejecting rigid definitions, the work of anti-essentialists promotes a more inclusive view of art, allowing for the recognition of marginalized or unconventional artistic expressions.
- **Art and Responsibility:** Since art is not defined by fixed criteria, moral judgments (e.g., regarding provocative or political content) rely more on context and interpretation than on intrinsic qualities.
- **Autonomy vs. Social Impact:** The ideas of Weitz and Ziff suggest that ethical evaluations of art should be based on its social function and its usefulness within language, rather than static definitions. This connects to later debates on whether art should be autonomous or morally engaged.

Thus:

MP Nikos Papadopoulos Arrested

On the morning of Monday, March 10, Member of Parliament Nikos Papadopoulos was arrested after entering the National Gallery in a frenzy, causing damage to significant works of art. The MP for Thessaloniki B' of the "Niki" party stormed into the Gallery, smashed protective glass, and seized icons, shouting that they "offend religion."

Athinorama

Georgios Campourakis
Dr. Professor, NTUA
ECI Board Member
<http://gcamb.gr>

ΟΧΑΝΑ ΑΚΟΡΟΥ

Life Wasted? Frontpage, 2025

Art object photography,
Digital manipulation
Dibond print
70 × 105 × 0.3 cm

"Life Wasted?" is a conceptual art object reflecting the dark side of the pursuit of financial success. An office chair, entirely covered with images of banknotes, symbolizes the power of money in the modern world. However, the red tie in the shape of a noose creates a disturbing association, hinting at the destructive consequences of corporate competition and materialistic values.

Placed on a magazine cover with the provocative caption "End Game: Who needs air when you have money", the work becomes a satirical commentary on success culture, prompting the viewer to question the true cost of wealth.

The photograph is part of an original series that includes a work showcased at the London Biennale in 2025.

ΟΧΑΝΑ ΑΚΟΡΟΥ

Σπαταλημένη Ζωή; Πρωτοσέλιδο, 2025

Αντικείμενο τέχνης - Φωτογραφία,
Ψηφιακή επεξεργασία
Εκτύπωση σε Dibond
70 × 105 × 0,3 εκ.

Το «Σπαταλημένη Ζωή;» είναι ένα εννοιολογικό έργο τέχνης που αποκαλύπτει τη σκοτεινή πλευρά της επιδίωξης του οικονομικού πλούτου. Μία καρέκλα γραφείου, καλυμμένη εξ ολοκλήρου με εικόνες χαρτονομισμάτων, συμβολίζει τη δύναμη του χρήματος στον σύγχρονο κόσμο. Ωστόσο, η κόκκινη γραβάτα σε σχήμα θηλιάς δημιουργεί μια ανησυχητική σύνδεση, υπαινισσόμενη τις καταστροφικές συνέπειες του εταιρικού ανταγωνισμού και των υλιστικών αξιών. Τοποθετημένο στο εξώφυλλο ενός περιοδικού με τον προκλητικό τίτλο «Τελικό παιχνίδι: Ποιος χρειάζεται αέρα όταν έχει χρήματα», το έργο γίνεται ένα σατιρικό σχόλιο πάνω στην κουλτούρα της επιτυχίας, καλώντας τον θεατή να αναλογιστεί το πραγματικό κόστος του πλούτου.

Η φωτογραφία αποτελεί μέρος μιας πρωτότυπης σειράς, η οποία περιλαμβάνει ένα έργο που συμμετέχει στην Μπιενάλε του Λονδίνου το 2025.

«Το Τίμημα της Επιτυχίας»

BST, The Times, 12 Ιουνίου 2006

"The price of success"

BST, The Times, June 12, 2006

Success

END GAME

WHO NEEDS AIR WHEN YOU HAVE MONEY

SOΦIA VLAZAKI

Printing Press, 2015

Charcoal and inkjet ink on paper

Drawing and printing

70 × 150 cm

The composition presents an old-style printing press next to an oversized Government Gazette page concerning the ratification of the UN Convention on the Rights of the Child. This official document becomes a "front page" of values. The child drawing -along with their sketches- brings imagination to the foreground, in contrast to institutional language. In this work I focus on the awe of childhood creativity, which reminds us that imagination and artistic creation is not a luxury, but a necessary means of survival in today's society.

ΣΟΦΙΑ ΒΛΑΖΑΚΗ

Πρέσα, 2015

Υλικά αποτύπωσης: Κάρβουνο και inkjet μελάνι σε χαρτί

Τεχνική και διαστάσεις: Σχέδιο και τύπωμα

70 × 150 εκ.

Η σύνθεση παρουσιάζει μια παλαιού τύπου τυπογραφική πρέσα δίπλα σε ένα υπερμέγεθες ΦΕΚ που αφορά στην κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Το επίσημο αυτό έγγραφο λειτουργεί ως «πρωτοσέλιδο» αξιών. Το παιδί που ζωγραφίζει, μαζί με τα σχέδιά του, φέρνει τη φαντασία στο προσκήνιο, απέναντι στη θεσμική γλώσσα. Στο έργο εστιάζω στο δέος της παιδικής δημιουργίας που μας θυμίζει ότι η φαντασία και η καλλιτεχνική δημιουργία δεν είναι πολυτέλεια, αλλά απαραίτητο μέσο επιβίωσης στη σημερινή κοινωνία.

Πολιτεία δίχως άμυνες στην παιδική κακοποίηση
Τα κενά στα φίλτρα των κοινωνικών υπηρεσιών και των σχολείων

Πρωτοσέλιδο, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 16 Οκτωβρίου 2022

State Defenseless Against Child Abuse

The gaps in the filters of social services and schools

Front Page, Kathimerini, October 16, 2022

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1982

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
192

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2101

Κήρυξη της Διεθνούς Σύμβασης για τα δικαιώματα του παιδιού.

Ο ΠΡΟΪΚΑΝΟΣ
Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Επίσημα τον εκδόθηκε νόμο τον τίτλο η Βουλή

Άρθρο πρώτο

Κυβερνεία να έχει την εργασία του άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Βουλή Σύμβαση για το δικαίωμα του παιδιού, που υπογράφηκε στη Ν. Υόρκη στις 20 το-νοβέμβριου 1989. της οποίαν το κείμενο στο ημερησίως στη γαλλική, γλώσσα και σε μεταφράσει στην ελληνική και σε άλλες.

Convention relative aux droits de l'enfant

PREAMBULE

Les Etats parties à la présente Convention, Considérant que, conformément aux principes proclamés dans la Charte des Nations Unies, la reconnaissance des droits inhérents à tous les membres de la famille humaine ainsi que l'égalité et le caractère inaliénable de leurs droits sont le fondement de la liberté, de la justice et de la paix dans le monde.

Avant présent à l'Espail le fait que les peuples des Nations Unies ont, dans la Charte, proclamé à nouveau leur foi dans les droits fondamentaux de l'homme et dans la dignité et la valeur de la personne humaine, et qu'ils ont résolu de favoriser le progrès social et d'instaurer de meilleures conditions de vie dans une liberté plus grande.

Reconnaissant que les Nations Unies, dans la Déclaration universelle des droits de l'homme et dans les Pactes internationaux relatifs aux droits de l'homme, ont proclamé et sont

convenus que chacun peut se prévaloir de tous les droits et de toutes les libertés qui y sont énoncés, sans distinction aucune, notamment de race, de couleur, de sexe, de langue, de religion, d'opinion politique ou de toute autre opinion, d'origine nationale ou sociale, de fortune, de naissance ou de toute autre situation. Considérant que, dans la Déclaration universelle des droits de l'homme, les Nations Unies ont proclamé que l'enfant a droit à une aide et à une assistance spéciales. Considérant que la famille, unité fondamentale de la société et milieu naturel pour la croissance et le bien-être de tous ses membres, et en particulier des enfants, doit recevoir la protection et l'assistance dont elle a besoin pour pouvoir jouer pleinement son rôle dans la communauté. Reconnaissant que l'enfant, pour l'épanouissement harmonieux de sa personnalité, doit grandir dans le milieu familial, dans un climat de bonheur, d'amour et de compréhension. Considérant qu'il importe de protéger pleinement l'enfant à avoir une vie individuelle dans la société, et de l'élever dans l'esprit des idéaux proclamés dans la Charte des Nations Unies, et en particulier dans un esprit de paix, de dignité, de tolérance, de liberté, d'égalité et de solidarité. Avant présent à l'Espail que la nécessité d'accorder une protection spéciale à l'enfant a été énoncée dans la Déclaration de Genève de 1924 sur les droits de l'enfant et dans la Déclaration des droits de l'enfant adoptée par l'Assemblée générale le 20 novembre 1959, et qu'elle a été reconnue dans la Déclaration universelle des droits de l'homme, dans le Pacte international relatif aux droits civils et politiques (en particulier aux articles 23 et 24), dans le Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels (en particulier à l'article 10) et dans les statuts et instruments pertinents des institutions spécialisées et des organisations internationales qui se préoccupent du bien-être de l'enfant. Avant présent à l'Espail que, comme indiqué dans la Déclaration des droits de l'enfant, l'enfant, en raison de son manque de maturité physique et intellectuelle, a besoin d'une protection spéciale et de soins spéciaux, notamment d'une protection

PENNY ΓΚΕΚΑ

I would like to talk about this memory...

K. P. Kavafy

Wood, yarn, fabrics, printed articles
from newspaper archives, photographs,
ink, plastic
70 x 150 cm

A unique woven front page made of threads, fabrics, and paper, brings to memory Europe's Guilty Secret. In its warp are woven images of individuals confined in the Leros Psychiatric Hospital, which dominated both international and Greek media. These images resemble those of a concentration camp, yet they come from a "sanatorium," engaging in conversation with Munch's *The Scream*, Goya's madmen, and Antonello da Messina's *Dead Christ*. The warp becomes "bars", "trapping" the bodies of the people who were transported, chained and some of them in cages, in the 1950s to Lakki on Leros, each carrying a number instead of personal details. The psychiatric facility was named the "Psychopaths' Colony." Inhumane conditions, total abandonment and neglect of the inmates prevailed. "Warehouse of souls," "Hell," "Life in the Grave," and others were written in the Greek press.

PENNY ΓΚΕΚΑ

Θα 'θελα αυτήν την μνήμη να την πω...

Κ. Π. Καβάφης

Ξύλο, νήματα, υφάσματα, εκτυπωμένα άρθρα
από αρχεία εφημερίδων, φωτογραφίες,
μελάνι, πλαστικό
70 x 150 εκ.

Ένα ιδιότυπο υφαντό πρωτοσέλιδο που συγκροτείται από νήματα, υφάσματα και χαρτί, επαναφέρει στη μνήμη το Ένοχο Μυστικό της Ευρώπης. Στα στημόνια του υφαίνονται εικόνες έγκλειστων στο ψυχιατρείο της Λέρου που κατέκλυσαν τον διεθνή και ελληνικό τύπο. Εικόνες που θυμίζουν στρατόπεδο συγκέντρωσης κι όμως προέρχονται από ένα «θεραπευτήριο», συνομιλούν με την Κραυγή του Μουνκ, τους τρελούς του Γκόγια και το Νεκρό Χριστό του Αντονέλλο ντα Μεσσίνα. Τα στημόνια μετατρέπονται σε «κάγκελα» και «εγκλωβίζουν» τα κορμιά των ανθρώπων που μεταφέρθηκαν αλυσσοδεμένοι και αρκετοί από αυτούς μέσα σε κλουβιά την δεκαετία του 1950 στο Λακκί της Λέρου, φέροντας ο καθένας έναν αριθμό γραμμένο αντί για στοιχεία ταυτότητας. «Αποικία ψυχοπαθών» ονομάστηκε το ψυχιατρείο. Απάνθρωπες συνθήκες, ολοκληρωτική εγκατάλειψη και παραμέληση των εγκλείστων επικρατούσαν. «Αποθήκη ψυχών», «Κολαστήριο», «Η Ζωή εν Τάφω» κ.α. γράφτηκαν στον ελληνικό τύπο.

Το Ένοχο Μυστικό της Ευρώπης

Αποκαλύφθηκε: Ψυχιατρικοί ασθενείς της Ελλάδας κρατούνται σε «νησί στρατόπεδο συγκέντρωσης».

Πρωτοσέλιδο, Observer 1989

The Guilty Secret of Europe

Revealed: Psychiatric patients in Greece held in a "concentration camp island."

Front-page news in the Observer in 1989, with the subtitle

VALIA GOUZIA

Lucky to be alive, 2025

Acrylic on canvas

100 × 200 cm

A forensic trace of a figure is imprinted on a road marking.

Is this an accident or a crime?

When luck determines survival rather than responsibility.

The accident is classified as a crime.

Newspaper frontpage title from the Kubrick's film "Eyes wide shut"

ΒΑΛΙΑ ΓΚΟΥΖΙΑ

Lucky to be alive, 2025

Ακρυλικό σε καμβά

100 × 200 εκ.

Ένα εγκληματολογικό ίχνος φιγούρας, αποτυπώνεται επάνω σε διαγράμμιση δρόμου.

Πρόκειται για δυστύχημα ή έγκλημα;

Όταν η τύχη καθορίζει την επιβίωση και όχι η ευθύνη, το δυστύχημα χαρακτηρίζεται

ως έγκλημα.

Τίτλος πρωτοσέλιδου εφημερίδας από την ταινία του Κιούμπρικ «Μάτια ερμητικά κλειστά»

Δεν είναι λάθος, είναι έγκλημα.

Οι εργαζόμενοι προειδοποιούσαν, οι κυβερνώντες αδιαφορούσαν

Media – Εφημερίδα των συντακτών, Πρωτοσέλιδο 2 Μαρτίου 2023

It's not a mistake, it's a crime.

The workers were warning, the rulers were indifferent

Newspaper of the Editors – Front Page March 2, 2023

GIORGOS GYZIS

Untitled, 2013

Acrylic on paper (300 gr)

180 × 154 cm

The "Clippings" series of paintings starts from photos and articles retrieved from old newspapers. After some research, the findings on show centre on social and cultural issues of the twentieth century. As they are transferred onto the paper surface of the painting they retain the traits of their oldness and are faithfully reproduced in enlargement. Any printing errors and the wear they have undergone become objects of study for a painterly practice that speaks of the erosion caused by time.

Forgotten news items and photographic evidence arise from the archives in the form of artworks to trigger emotions. The thoughts written in old purist Greek seem too remote, reflecting a world that no longer exists. Yet their essence and their timelessness outline the urban setting of which we are still part today.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΥΖΗΣ

Άτιτλο, 2013

Ακρυλικό σε χαρτί (300 γρ.)

180 × 154 εκ.

Η θεματική ζωγραφικών έργων με τίτλο «Αποκόμματα» ανασύρει φωτογραφίες και άρθρα που έχουν αντληθεί από παλιές εφημερίδες. Κατόπιν έρευνας, τα ευρήματα που παρουσιάζονται επικεντρώνονται σε θέματα που αφορούν κοινωνικά και πολιτισμικά ζητήματα του 20ου αιώνα. Κατά τη μεταφορά τους στη ζωγραφική επιφάνεια, στο χαρτί, διατηρούν τα στοιχεία της παλαιότητας τους και αποτυπώνονται πιστά σε μεγέθυνση. Τα τυπογραφικά λάθη και η φθορά που έχουν υποστεί, γίνονται αντικείμενο μελέτης για μία ζωγραφική πρακτική που αφηγείται τη φθορά του χρόνου.

Ξεχασμένες ειδησεογραφίες και φωτογραφίες-ντοκουμέντα, με την όψη εικαστικού έργου αναδύονται μέσα από αρχεία για να προκαλέσουν συναισθήματα. Σκέψεις γραμμένες στη καθαρεύουσα μοιάζουν πολύ μακρινές, εκφράζουν έναν κόσμο που δεν υπάρχει πια. Αλλά η ουσία και η διαχρονικότητά τους σκιαγραφούν το αστικό περιβάλλον, του οποίου είμαστε μέρος και εμείς σήμερα.

Πώς οι Big Pharma αποκομίζουν κέρδη, ενώ βλάπτουν τους Αμερικανούς πολίτες

americanprogress.org, Abbey Meller, Hauwa Ahmed, 30 Αυγούστου 2019

How Big Pharma Profits While Hurting American Citizens

americanprogress.org, Abbey Meller, auwa Ahmed, August 30, 2019

ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ Η ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΝΕΑ ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΗ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΕΔΩΣΕΝ Ο ΜΠΑΓΙΕΡ

Ἄθορῦβως, μετὰ τὴν δεξιότητιαν μετὰ τὴν ὁποίαν οἱ συνωμόται βυθίζουσι τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὰ πλευρά τῶν θυμάτων των, προετοιμάζεται δεινὸν πλήγμα κατὰ τῆς υἰείας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Κατ' οὐσίαν τὸ πλήγμα κατεφέρθη ἤδη. Τα φάρμακα τοῦ διατρέχουσι τὸν κίνδυνον σημαντικῆς αὐξήσεως. Ὅχι δὲ μόνον τὰ φάρμακα τὰ ὁποῖα εἶναι ἠμποροῦσι νὰ ὀνομάσῃ κανεῖς πολυτελείας, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Τὸ σύνθημα τὸ δίδει ἡ ἐταιρεία Μπάγιερ. Ὁ ἐπιτόχεια ἀντιπρόσω-

Ὁ κίνδυνος αὐτὸς ἀκόμη αἰσθητὸς ἐστὶν ὡς κωλύεται, κρατεῖ ὁμοίως καὶ τοὺς τοῦ μακροχρόνου ἰατρικὸν κόσμον λαμβάνονται ἀποφασίσεις περὶ τῆς δημοσίας υἰείας τῆς ἑλλάδος. Ὁ κίνδυνος αὐτὸς ἀκόμη αἰσθητὸς ἐστὶν ὡς κωλύεται, κρατεῖ ὁμοίως καὶ τοὺς τοῦ μακροχρόνου ἰατρικὸν κόσμον λαμβάνονται ἀποφασίσεις περὶ τῆς δημοσίας υἰείας τῆς ἑλλάδος.

ἂν δὲν ἔγινεν αὐτὸς καταναλωτῶν ἐξέγερσιν ἐπὶ τὸν ἑπὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς γερμανικῆς ἐταιρείας. Ποῖα εἶνε τὰ δικαιολογητικὰ τοῦ ἀντιπρόσωπου; Ἰσχυρίζεται δτι ὅταν πρὸ ἐννέα μηνῶν ὠρίσθησαν αἱ τιμαὶ, ὑπελόγησε τὸ μάρκον πρὸς 30 δραχμάς, ἐνῶ εἶχε 42 καὶ δτι σήμερον εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ καλύψῃ τὴν ζημίαν ποῖ ὑπέρτη. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ φάρμακου γινώριζωμεν, εἴρε ἐξωφρενικὴν τὴν

γινώριζωμεν, εἴρε ἐξωφρενικὴν τὴν

Καὶ τὰ φάρμακά τείνουσι νὰ γίνωσι ἀπρόσιτα εἰς τὸν λαόν.

Καὶ τὰ φάρμακά τείνουσι νὰ γίνωσι ἀπρόσιτα εἰς τὸν λαόν.

THALASSINI DOUMA

Vanishing future, 2025

Fine art print on paper mounted on aluminum
Photography 80 × 120 cm

The signals that Mother Nature sends us are becoming increasingly evident, intense, and impossible to ignore. We are already experiencing a rise in extreme weather events: unusually high or low temperatures, torrential rains, landslides, prolonged droughts, and ever more devastating forest fires. The melting of the ice and the rising sea levels are among the key factors that underpin the firmly established phenomenon of climate change - with devastating consequences for our future, consequences driven primarily by human activities. The Arctic ice caps are disappearing at unprecedented rates. Scientists warn that by 2050, the summer sea ice in the Arctic could vanish entirely. The time to act was yesterday.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΗ ΔΟΥΜΑ

Χάνοντας το μέλλον, 2025

Χαρτί fine art, σε αλουμίνιο
Φωτογραφία 80 × 120 εκ.

Τα σήματα που μας στέλνει η Μητέρα Φύση γίνονται όλο και πιο προφανή, έντονα και αδύνατο να αγνοηθούν. Βιώνουμε ήδη την αυξημένη συχνότητα ακραίων καιρικών φαινομένων: ασυνήθιστα υψηλές ή χαμηλές θερμοκρασίες, καταρρακτώδεις βροχές, κατολισθήσεις, παρατεταμένες ξηρασίες και ολοένα και πιο καταστροφικές δασικές πυρκαγιές. Το λιώσιμο των πάγων και η άνοδος της στάθμης των ωκεανών αποτελούν μερικούς από τους βασικούς παράγοντες που διαμορφώνουν το πλέον παγιωμένο φαινόμενο της κλιματικής αλλαγής - με καταστροφικές συνέπειες για το μέλλον, συνέπειες που έχουν προκληθεί κυρίως από τις ανθρώπινες δραστηριότητες. Οι παγετώνες στην Αρκτική εξαφανίζονται με πρωτοφανείς ρυθμούς. Οι επιστήμονες προειδοποιούν ότι μέχρι το 2050 ο καλοκαιρινός θαλάσσιος πάγος στην Αρκτική μπορεί να έχει εξαφανιστεί εντελώς. Η ώρα για δράση είναι χθες.

Τοπία που εξαφανίζονται: Η Αρκτική στους +2,7°C υπερθέρμανση του πλανήτη

Περιοδικό «Science» (Τεύχος 6734), 6 Φεβρουαρίου 2025

Disappearing landscapes: The Arctic at +2.7°C global warming

Science Magazine (Issue 6734), February 6, 2025

VASSILIS THEOS

Value of human life, 2025

Coptic on tarpaulin,
coating with metallic spray
185 x 190 cm

In the bloody 2022 World Cup (UEFA) in Qatar, 6750 workers were killed in their jobs, trying to build the expensive sports stadiums and facilities, as *The Guardian* newspaper write. The same we are experiencing today. Everywhere. But everyone talks about the cost. They either ask or they answer. And not about the value of human life. And the censor runs to find the point. What is the cost of the human brain? And how many questions and answers does it gives? To all those it brings? Do these have any value?

ΒΑΣΙΛΗΣ ΘΕΟΣ

Αξία ανθρώπινης ζωής, 2025

Κοπτικό σε μουσαμά με πολλαπλές επιστρώσεις
μεταλλικού σπρέι
185 x 190 εκ.

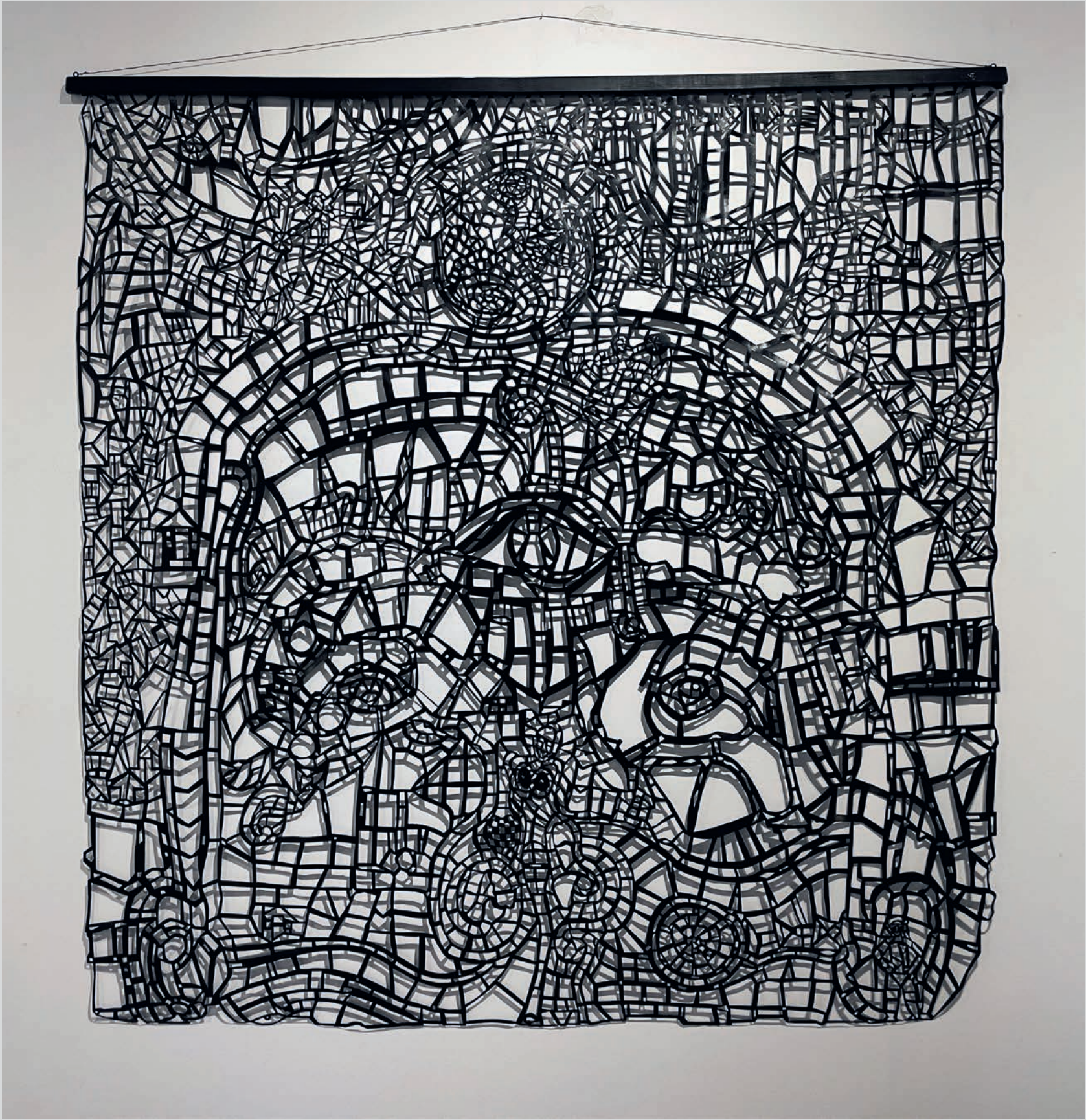
Στο ματωμένο Μουντιάλ (UEFA) του 2022 στο Κατάρ, 6.750 εργάτες σκοτώθηκαν στην εργασία τους για να δημιουργηθούν οι πανάκριβες αθλητικές εγκαταστάσεις σύμφωνα με την εφημερίδα *The Guardian*. Αυτά βιώνουμε και σήμερα. Παντού. Ενώ όλοι μιλάνε για το κόστος. Είτε ρωτάνε, είτε απαντάνε. Και όχι για την αξία της ανθρώπινης ζωής. Και ο κένσορας τρέχει να βρει το σημείο. Ποιό είναι το κόστος του ανθρώπινου εγκεφάλου; Και πόσα ερωτηματικά και απαντήσεις δίνει; Σε αυτά που φέρει; Έχουν κάποια αξία αυτά;

«Ένα Παγκόσμιο Κύπελλο Χτισμένο στη Σύγχρονη Σκλαβιά»: Εργάτες Σταδίων Καταγγέλλουν τη «Συγκάλυψη» του Κατάρ για τους Θανάτους και τα Δεινά των Μεταναστών

Rolling Stone, Matt Sullivan, 9 Νοεμβρίου 2022

"A World Cup Built on Modern Slavery": Stadium Workers Blow the Whistle on Qatar's 'Coverup' of Migrant Deaths and Suffering

Rolling Stone, Matt Sullivan, November 9, 2022

GEORGE KAZAZIS

Girl in front of wth#1, 2004

Acrylic on paper

21 × 27 cm

On September 11, 2001 the twin towers of the World Trade Center in New York collapsed after a terrorist attack which left over three thousand dead behind it. The image of the rubble from the fall of the WTC -although removed a few days later- is certain to have competed against the images of the most famous monuments in the world.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΖΑΖΗΣ

Girl in front of wth#1, 2004

Ακρυλικό σε χαρτί

21 × 27 εκ.

Στις 11 Σεπτεμβρίου του 2001 οι Δίδυμοι Πύργοι του World Trade Center της Νέας Υόρκης, κατέρρευσαν ύστερα από τρομοκρατική επίθεση που προκάλεσε τον θάνατο πλέον των τριών χιλιάδων ανθρώπων. Η εικόνα των ερειπίων που άφησε η πτώση του WTC -αν και κατεδαφίστηκε λίγες μέρες μετά- σίγουρα ανταγωνίστηκε σε κυκλοφορία ακόμη και τα πιο γνωστά μνημεία του κόσμου.

18 τρομοκράτες έχουν αναγνωρισθεί στις επιθέσεις που, σύμφωνα με τον πρόεδρο Μπους, ξεκίνησαν τον... ΠΡΩΤΟ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ 21^{ΟΥ} ΑΙΩΝΑ

Springfield NEWS-LEADER, Πρωτοσέλιδο, 24 Σεπτεμβρίου 2001

18 terrorists have been identified in attacks that president Bush says launched the... FIRST WAR OF 21ST CENTURY

Springfield NEWS-LEADER, Front Page, September 24, 2001

ΚΥΡΙΑΚΟΣ KALLIS

What is everything is not the same, 2024

Polymeric resin-fiberglass

Dimensions: height 45 cm, adjustable width

In this sculptural installation the military figures are presented imperiously standing to attention, embodying the power and severity of authority. They exude discipline, control and dominance. Unfortunately, however, power is not expressed merely through presentation/appearances, but also through events that can be selectively exhibited or suppressed, on occasion celebrated as acts of heroism, or conversely, as either threatening or even insignificant. In the same way, the mass media has the power to determine what is considered news-worthy, what remains in the shadows, and what is broadcast as indisputable truth. Just as a front page story shapes the reality of its readers, so too do these sculptural figures portray a historical reality where power is projected as an inevitable, almost perennial element of human history.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΑΛΛΗΣ

Τι όλα δεν είναι δεν είναι τα ίδια, 2024

Πολυμερή ρητίνη με ίνες πολυεστέρα

Ύψος 45 εκ., πλάτος εγκατάστασης
προσαρμόσιμο

Στη γλυπτική εγκατάσταση οι στρατιωτικές μορφές παρουσιάζονται αγέρωχες σε στάση προσοχής, ενσαρκώνοντας την ισχύ και την αυστηρότητα της κυριαρχίας, αποπνέουν πειθαρχία, έλεγχο και επιβολή, δυστυχώς όμως η εξουσία δεν εκφράζεται μόνο μέσα από την παρουσία, αλλά και μέσα από τα γεγονότα που επιλεκτικά παρουσιάζονται η αποσιωπώνται, τότε αναδεικνύονται ως πράξεις ηρωικές η ως περιθωριακές ή απειλητικές. Έτσι ακριβώς όπως τα μέσα μαζικής έχουν τη δύναμη να καθορίζουν τι θεωρείται σημαντικό, τι μένει στη σκιά και τι αναπαράγεται ως αδιαμφισβήτητη αλήθεια. Όπως το πρωτοσέλιδο διαμορφώνει την πραγματικότητα των αναγνωστών του, έτσι και οι γλυπτικές μορφές αποτυπώνουν μια ιστορική πραγματικότητα όπου η δύναμη προβάλλεται ως αναπόφευκτο, σχεδόν αθάνατο στοιχείο της ανθρώπινης ιστορίας.

Γιατί η απώλεια πολιτικής εξουσίας τώρα μοιάζει με «απώλεια της πατρίδας σου»

The New York Times, Τόμας Μπ. Έντσαλ, 24 Απριλίου 2024

Why Losing Political Power Now Feels Like "Losing Your Country"

The New York Times, Thomas B. Edsall, April 24, 2024

ANNI KALTSIDOU

Eat, drink and be happy, 2011

Installation – Performance

"Cookies" made of clay, printed napkins, serving tray, print

This work satirizes the causes of the global economic crisis, with a focus on Greece, drawing examples from Haiti. Haiti, the first country to recognize Greece's independence, despite its rich natural resources, fell into crisis in 2008 due to political instability, corruption, debt, and the sell-off to private interests. Its citizens suffered from hunger and poverty – notably, women were making "cookies" out of dirt. During the same period, following the collapse of Lehman Brothers, the crisis also struck the Western world. Greece, due to poor governance, was forced to borrow at high interest rates, and both unemployment and poverty soared. The streets filled with homeless people and shuttered shops, while a few profited from the bankruptcy through financial instruments like CDS. The performance mocks the so-called "philanthropic" powerful, who, under the guise of aid, exploit the vulnerable and appropriate their resources. Gratitude is expressed to journalist Sotiris Danezis for granting permission to use the photo from his documentary "Cousin Zaka" (2009), which served as a source of inspiration. The work is a commentary on the impoverishment and cultural decline of the Western world.

ANNH ΚΑΛΤΣΙΔΟΥ

Eat, drink and be happy, 2011

Εγκατάσταση – Περφορμανς

«Μπισκότα» από πηλό, τυπωμένες χαρτοπετσέτες, δίσκος σερβιρίσματος, εκτύπωση

Το έργο αυτό καυτηριάζει τις αιτίες της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, με έμφαση στην Ελλάδα, αντλώντας παραδείγματα από την Αϊτή. Η Αϊτή, η πρώτη χώρα που αναγνώρισε την ανεξαρτησία της Ελλάδας, ενώ διαθέτει πλούσιες φυσικές πηγές, βυθίστηκε στην κρίση το 2008 λόγω πολιτικής αστάθειας, διαφθοράς, δανείων και ξεπουλήματος σε ιδιωτικά συμφέροντα. Οι πολίτες της υπέφεραν από πείνα και φτώχεια – χαρακτηριστικά, γυναίκες έφτιαχναν «μπισκότα» από χώμα. Την ίδια περίοδο, μετά την κατάρρευση της Lehman Brothers, η κρίση χτύπησε και τον δυτικό κόσμο. Η Ελλάδα, λόγω κακής διαχείρισης, οδηγήθηκε σε δανεισμό με υψηλό κόστος, ενώ η ανεργία και η φτώχεια εκτοξεύθηκαν. Οι δρόμοι γέμισαν άστεγους και κλειστά μαγαζιά, ενώ λίγοι επωφελήθηκαν από την πτώχευση μέσω χρηματιστηριακών προϊόντων όπως τα CDS. Η περφόρμανς ειρωνεύεται τους «φιλόανθρωπους» ισχυρούς που, στο όνομα της βοήθειας, εκμεταλλεύονται τους αδύναμους και οικειοποιούνται τους πόρους τους. Ευχαριστίες εκφράζονται στον δημοσιογράφο Σωτήρη Δανέζη για την άδεια χρήσης της φωτογραφίας από το ντοκιμαντέρ «Ο ξάδελφος Ζάκα» (2009), που αποτέλεσε πηγή έμπνευσης. Το έργο είναι ένα σχόλιο πάνω στη φτωχοποίηση και την πολιτισμική κρίση της Δύσης.

Κρίση τροφίμων στην Αϊτή: Ο FAO απευθύνει επείγουσα έκκληση για χρηματοδότηση ώστε να βοηθηθούν 608.000 άνθρωποι και να αποτραπεί περαιτέρω λιμός και ταλαιπωρία

Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας (FAO) των Ηνωμένων Εθνών, 11 Σεπτεμβρίου 2024

Food crisis in Haiti: FAO calls for urgent funding to assist 608,000 people to prevent further starvation and suffering

The Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, September 11, 2024

GEORGE CAMBOURAKIS

Make America great again, 2013

Digital print, color ink on canvas mounted on PVC surface,
110 × 65 cm

A Bosch-inspired hellish creature devours a sinner against a digitally-rendered backdrop of iconic skyscrapers – an infernal allegory of modern power.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΜΠΟΥΡΑΚΗΣ

Make America great again, 2013

Ψηφιακή εκτύπωση, έγχρωμη μελάνη σε καμβά στερεωμένο σε επιφάνια pvc
110 × 65 εκ.

Ένα τέρας της Κολάσεως, εμπνευσμένο από τον Ιερώνυμο Μπος, καταβροχθίζει έναν αμαρτωλό με φόντο ψηφιακά αποδοσμένους εμβληματικούς ουρανοξύστες – μια κολασμένη αλληγορία της σύγχρονης εξουσίας.

11 Σεπτεμβρίου 2001: Οι θεωρίες συνωμοσίας εξακολουθούν να διαδίδονται μετά από 20 χρόνια

BBC, Shayan Sardarizadeh, 10 Σεπτεμβρίου 2021

11 September 2001: The conspiracy theories still spreading after 20 years

BBC, Shayan Sardarizadeh, September 10, 2021

ΝΙΚΙ ΚΑΡΟΚΑΚΙ

Three wars, home edition

Short video

Duration: 00:02:00

Three wars are unfolding within the safe domestic environment: The addictive engagement of children and adolescents with war video games, the unequal battle of parents against their children's constant preoccupation with screens, the real war that spreads around us and enters our homes through media coverage.

ΝΙΚΗ ΚΑΠΟΚΑΚΗ

Three wars, home edition

Βίντεο

Διάρκεια: 00:02:00

Τρεις πόλεμοι εκτυλίσσονται μέσα στην ασφάλεια του σπιτιού: Η εθιστική σχέση παιδιών και εφήβων με τα πολεμικά βιντεοπαιχνίδια, η άνιση μάχη των γονιών ενάντια στην συνεχή ενασχόληση των παιδιών τους με τις οθόνες, ο πραγματικός πόλεμος που εξαπλώνεται γύρω μας και μπαίνει στα σπίτια μας μέσω των ανταποκρίσεων των ΜΜΕ.

Πώς ένα παιδί γίνεται εκτελεστής; Έρευνα δείχνει ότι η εύκολη πρόσβαση σε όπλα και η έκθεση στην «βία της οθόνης» αυξάνουν τον κίνδυνο

theconversation.com, Brad Bushman, Dan Romer, 12 Ιανουαρίου 2023

How does a child become a shooter? Research suggests easy access to guns and exposure to screen violence increase the risk

theconversation.com, Brad Bushman, Dan Romer, 12 January 2023

DIMITRIS KATSIKIS

Power void, 2025

Print on paper

70 × 100 cm

The POWER VOID also known as POWER VACUUM.

Is an analogy between a physical vacuum to the political condition when someone.

In a place of power has lost control and no one has replaced them.

The term is also often used in organized crime when a crime family becomes.

Vulnerable to competition.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ

Κενό εξουσίας, 2025

Τύπωμα σε χαρτί

70 × 100 εκ.

Το ΚΕΝΟ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, γνωστό και ως ΚΕΝΟ ΙΣΧΥΟΣ.

Είναι μια αναλογία μεταξύ ενός φυσικού κενού και της πολιτικής κατάστασης όπου κάποιος σε θέση εξουσίας έχει χάσει τον έλεγχο και κανείς δεν τον έχει αντικαταστήσει.

Ο όρος χρησιμοποιείται επίσης συχνά στο οργανωμένο έγκλημα, όταν μια εγκληματική οικογένεια γίνεται ευάλωτη στον ανταγωνισμό.

Πού πήγε η Ευρώπη;

TIME Magazine, 8 Μαρτίου 2010

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αποφασίσει αν θέλει να είναι παγκόσμια δύναμη

Where Did Europe Go?

TIME Magazine, March 8, 2010

The E.U. needs to decide if it wants to be a world power

PEGGY ΚΛΙΑΦΑ

Covid II, 2024

Small printed pieces of aluminum foil from the back side of the pills blisters on Styrofoam sphere (Φ20cm), silicone, injection needles, placed in a transparent plexiglass cube with mirror in the bottom. Cube dimensions: 26 × 26 × 26 cm
Courtesy of the artist and Zoumboulakis Galleries.

Armory square - Placebo series, 2025

Empty aluminium pills blisters on plexiglass surface, silicone, led light, cable
110 × 110 × 4,5 cm

The installation consists of a small sculpture in the shape of the Covid-19 virus, placed in front of a wall-mounted assemblage-artwork both made from numerous used aluminium pills blister packs and their fragments, as well as vaccine needles. The spread and deadly impact of the virus paralyzed the globe in an unprecedented way in recent global history and was only curbed through the discovery and use of new vaccines and other medications. However, their effectiveness was questioned and widely debated in media headlines/front pages - perhaps more than any other drug. The dual nature of medicines -as both cure and poison- when used excessively or improperly, is particularly relevant in the case of Covid and the way it was treated.

ΠΕΓΚΥ ΚΛΙΑΦΑ

Covid II, 2024

Μικρά τυπωμένα κομμάτια αλουμινόχαρτου από την πίσω όψη των καρτελών χαπιών πάνω σε σφαίρα από φελιζόλ (Φ20εκ.), σιλικόνη, βελόνες ένεσης, τοποθετημένο σε διαφανή κύβο από πλέξιγκλας με καθρέφτη στον πάτο. Διαστάσεις κύβου: 26 × 26 × 26 εκ.
Με την ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνης και της Γκαλερί Ζουμπουλάκη

Armory square - Placebo series, 2025

Άδειες καρτέλες χαπιών (blisters) από αλουμίνιο πάνω σε επιφάνεια πλέξιγκλας, σιλικόνη, φωτισμός led, καλώδιο
110 × 110 × 4,5 εκ.

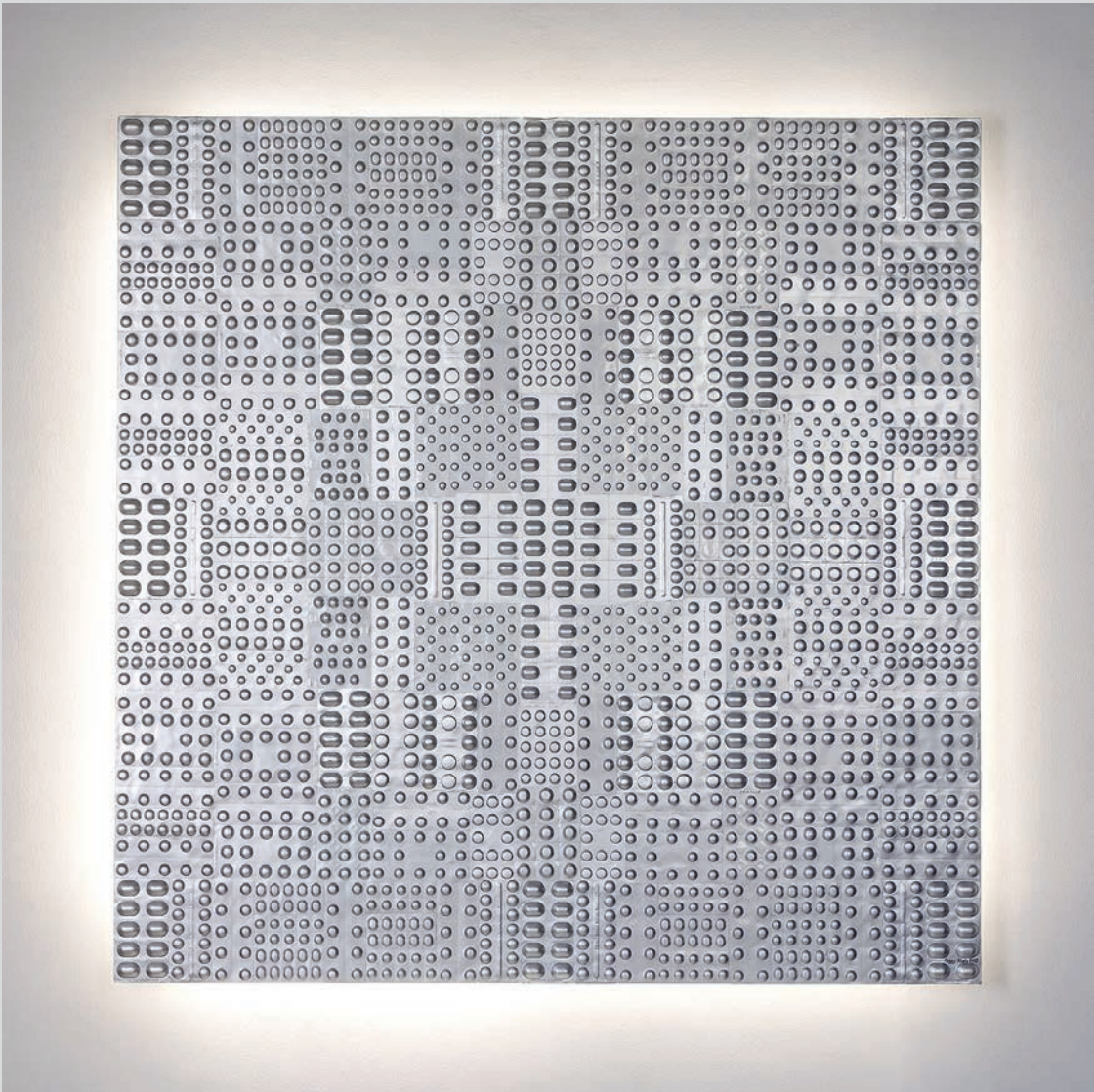
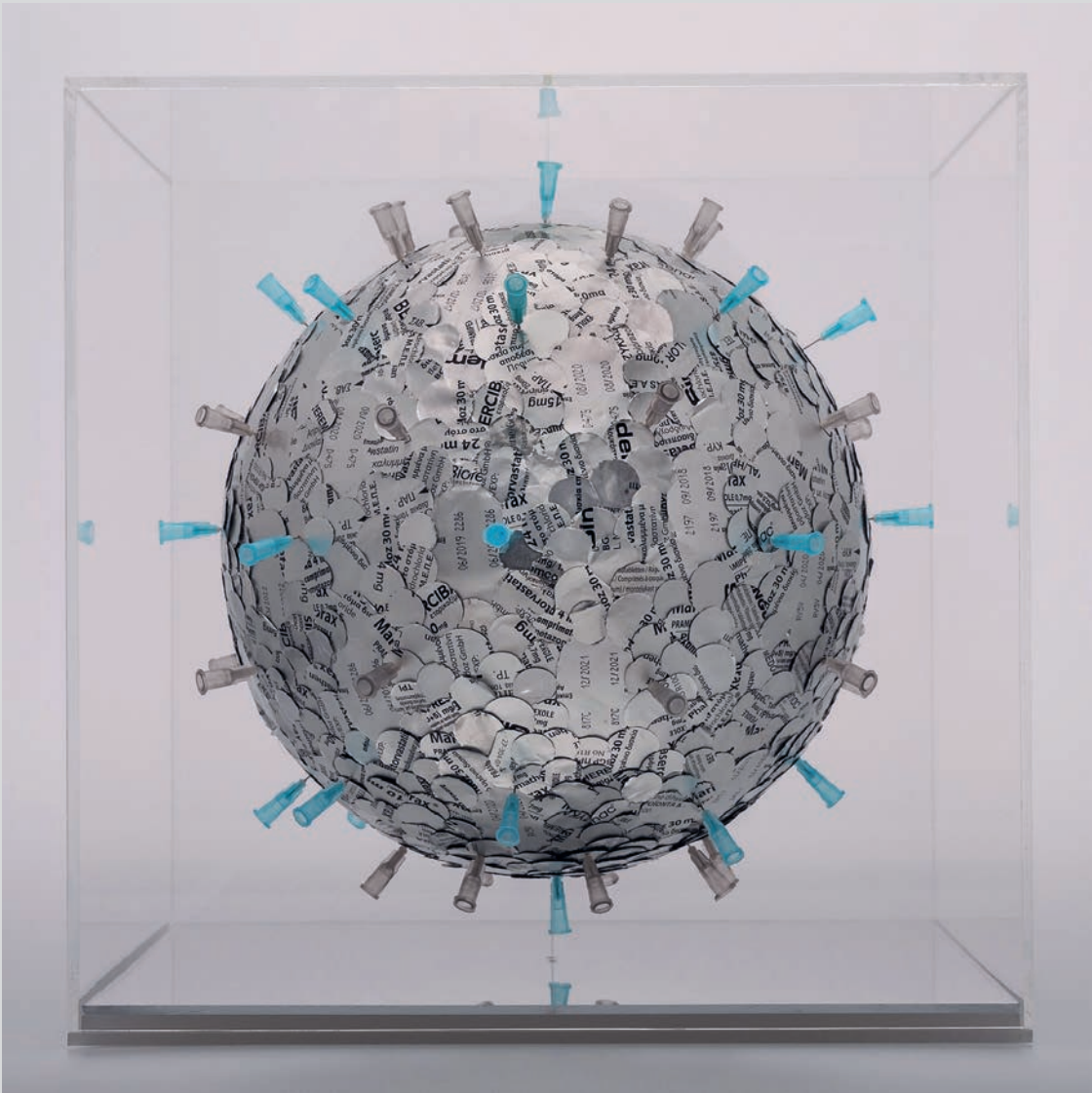
Η εγκατάσταση αποτελείται από ένα μικρό γλυπτό με τη μορφή του ιού Covid-19, τοποθετημένου μπροστά σε ένα επιτοίχιο έργο-assemblage, φτιαγμένων από πλήθος ασημένιων χρησιμοποιημένων καρτελών χαπιών (blisters) και τμημάτων αυτών, καθώς και από βελόνες εμβολίων. Η εξάπλωση και η θανατηφόρα δράση του ιού ακινητοποίησε την υφήλιο με έναν πρωτοφανή τρόπο για την πρόσφατη παγκόσμια ιστορία και αναχαιτίστηκε μόνο με την ανακάλυψη και χρήση νέων εμβολίων και άλλων φαρμάκων. Η δράση τους παρόλαυτά αμφισβητήθηκε και συζητήθηκε σε πρωτοσέλιδα του τύπου ίσως περισσότερο από κάθε άλλο φάρμακο. Το φάρμακο και η διττή του διάσταση -ίαμα και δηλητήριο συνάμα-, όταν γίνεται υπερβολική ή λανθασμένη χρήση του, έχουν χαρακτηριστική εφαρμογή στην περίπτωση του Covid και της αντιμετώπισής του.

Εμβόλιο AstraZeneca: Η Ευρώπη διχάζεται σχετικά με τις αναστολές, ενώ η έρευνα συνεχίζεται

BBC.com, Αίθουσα Σύνταξης, 16 Μαρτίου 2021

AstraZeneca Vaccine: Europe Divided over suspensions as investigation continues

BBC.com, Newsroom, March 16, 2021

ΝΙΟΒΗ ΚΡΙΤΙΚΟΥ

Fragile Truce, 2025

Sculptural Installation,
Wood & mirror
130 x 230 cm

My work refers to the cyclical nature of war and the repeated betrayal of peace. The two wooden horses and the life-size general refer both to the war machine of history and to the strategy of deceit, reminiscent of the Trojan Horse as a symbol of supposed reconciliation that leads to destruction. The mirror at the base of the installation reflects and involves the viewer, placing them within the scene, raising questions about their role as a witness, participant, or silent observer. The choice of the headline reveals the tragic paradox: peace is announced at the same time it is brutally violated. The general, a symbol of power and decision, stands between the horses that are preparing for a battle that never ends. The mirror becomes the boundary between reality and narrative, reflecting not only the violence of history but also our need to recognize ourselves within it.

ΝΙΟΒΗ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Εύθραυστη εκχειρίδα, 2025

Γλυπτική εγκατάσταση,
Ξύλο & καθρέφτης,
130 x 230 εκ.

Το έργο μου αναφέρεται στην κυκλικότητα του πολέμου και στην επαναλαμβανόμενη προδοσία της ειρήνης. Τα δύο ξύλινα άλογα και ο στρατηγός σε φυσικό μέγεθος παραπέμπουν τόσο στην πολεμική μηχανή της Ιστορίας όσο και στη στρατηγική του δόλου, θυμίζοντας το Δούρειο Ίππο ως σύμβολο υποτιθέμενης συμφιλίωσης που καταλήγει σε καταστροφή. Ο καθρέφτης στη βάση της εγκατάστασης αντανακλά και εμπλέκει τον θεατή, τοποθετώντας τον μέσα στη σκηνή, θέτοντας ερωτήματα για τον ρόλο του ως μάρτυρα, συμμετόχου ή σιωπηλού παρατηρητή.

Η επιλογή του πρωτοσέλιδου αποκαλύπτει το τραγικό παράδοξο: η ειρήνη ανακοινώνεται την ίδια στιγμή που παραβιάζεται βίαια. Ο στρατηγός, σύμβολο εξουσίας και απόφασης, στέκει ανάμεσα στα άλογα που προετοιμάζονται για μια μάχη που δεν τελειώνει ποτέ. Ο καθρέφτης γίνεται το όριο μεταξύ πραγματικότητας και αφήγησης, αντικατοπτρίζοντας όχι μόνο τη βία της Ιστορίας αλλά και την ανάγκη μας να αναγνωρίσουμε τον εαυτό μας μέσα σε αυτήν.

Το Ισραήλ βομβάρδισε τη Γάζα λίγες ώρες μετά την ανακοίνωση της συμφωνίας για κατάπαυση του πυρός. «Σκότωσαν 73 ανθρώπους, μεταξύ των οποίων 20 παιδιά και 25 γυναίκες», σύμφωνα με την πολιτική προστασία στη Λωρίδα της Γάζας

Lifo Newsroom 16 Ιανουαρίου 2025

Israel bombed Gaza just hours after the announcement of a ceasefire agreement.

"They killed 73 people, including 20 children and 25 women," according to the civil defense in the Gaza Strip.

Lifo Newsroom, January 16, 2025

ELENI KRIKKI

Seven, 2025

Installation

Fabric, mixed media

Variable dimensions

It is the lead story. It arrives from the web and lingers on our phone.

It could be war, a natural disaster, or an accident – one of those that happen every day on our roads...

The wavering form of the piece mirrors the flow of the story, echoing the movement of fingers scrolling it up and down the screen. The images are fragments of fabric, adorned with intricate designs. Each news agency paints in its own shade.

The words are woven in delicate, lace-like embroidery. As the days pass, the story recedes – the stitches unravel, the colors fade.

How long does the lead story truly last?

ΕΛΕΝΗ ΚΡΙΚΚΗ

Επτά, 2025

Εγκατάσταση

Πανί, μικτή τεχνική

Διαστάσεις μεταβλητές

Είναι η πρώτη είδηση. Έρχεται από το διαδίκτυο και ζει στην οθόνη του κινητού.

Μπορεί να είναι να είναι πόλεμος, φυσική καταστροφή, ένα τροχαίο – από εκείνα που συμβαίνουν κάθε μέρα στους δρόμους μας...

Η κυματοειδής μορφή του έργου ακολουθεί τη ροή της είδησης, μιμείται την κίνηση των δακτύλων που την ανεβοκατεβάζουν στην οθόνη.

Οι φωτογραφίες είναι κομμάτια υφασμάτων με επεξεργασμένα σχέδια. Κάθε ειδησεογραφικό πρακτορείο έχει άλλη χρωματική τονικότητα.

Τα κείμενα είναι γραμμένα με δαντελωτές κεντητές γραμμές. Όσο περνάνε οι μέρες η είδηση υποχωρεί, τα κεντήματα τελειώνουν, τα χρώματα ατονούν.

Πόσο άραγε κρατά η πρώτη είδηση;

Το Εφήμερο Περιεχόμενο είναι το Μέλλον της Δημοσιογραφίας

Η δημοσιογραφία έχει εξελιχθεί σε μια διαδικασία που απαιτεί κάτι περισσότερο από την απλή επιμέλεια περιεχομένου· είναι πλέον μια διαδικασία που τοποθετεί την αξία αυτού του περιεχομένου στα χέρια των καταναλωτών.

medium.com, Ivan Alexander Duran Puente, 2 Απριλίου 2020

Ephemeral Content is the Future of Journalism

Journalism has evolved into a process that demands more than just curating content, but a process that places the value of that content into the hands of consumers.

medium.com, Ivan Alexander Duran Puente, April 2, 2020

COSTIS

What's in the back pocket?, 1969, Athens
Chromed fabric and newspaper on canvas
Courtesy of the artist and ROMA Gallery
65 × 45 × 13 cm

At that time, when newspapers were a daily habit, we usually carried them under our arm or stuffed them into our back pocket. During the junta -as this work also shows- there was often the need to hide certain newspapers so that neighbors or friends wouldn't see that we had bought them, and by extension, suspect that we agreed with their ideological positions.

This artwork shows a newspaper in the pocket -Eleftheros Kosmos by Konstantopoulos, a paper that supported the junta. Hidden inside it (though visible in the work) is another one, Eleftheri Patrída - an illegal newspaper of that era, for which I used to write a column during the early period of the dictatorship.

Thus, the front page revealed what we were reading - and with it, our political and ideological leanings that we preferred to keep hidden.

ΚΩΣΤΗΣ

Τι υπάρχει στη κωλότσεπη; 1969 Αθήνα
Χρωμειωμένο ύφασμα και εφημερίδα σε τελάρο
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη
και της ROMA Gallery
65 × 45 × 13 εκ.

Την εποχή εκείνη, που οι εφημερίδες ήταν καθημερινή συνήθεια, τις κρατούσαμε συνήθως στη μασχάλη ή τις βάζαμε στην κωλότσεπη. Κατά τη διάρκεια της χούντας όπως δείχνει και το έργο- συχνά υπήρχε η ανάγκη να κρύβουμε κάποιες εφημερίδες, ώστε να μη φανεί στους γείτονες ή στους φίλους ότι τις αγοράζαμε· και κατ' επέκταση, ότι συμφωνούσαμε με τις ιδεολογικές τους θέσεις.

Αυτό το έργο έχει στην τσέπη μια εφημερίδα, τον Ελεύθερο Κόσμο του Κωνσταντόπουλου, που στήριζε τη χούντα. Κρυμμένη μέσα της (αν και διακρίνεται στο έργο) βρίσκεται και μια άλλη, η Ελεύθερη Πατρίδα - μια παράνομη εφημερίδα εκείνης της εποχής, στην οποία, στην αρχή της δικτατορίας, έγραφα ένα χρονογράφημα.

Έτσι, η πρώτη σελίδα αποκάλυπτε αυτό που διαβάζαμε - και μαζί του, τις πολιτικές και ιδεολογικές μας προτιμήσεις, που θέλαμε να παραμείνουν κρυφές.

Αναζητώντας την Αλήθεια σε μια Εποχή Ψεμάτων

UConn, Amanda Crawford, 1 Μαΐου 2023

Seeking Truth in an Age of Lies

UConn, Amanda Crawford, May 1, 2023

ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΠΡΗΛΙΑ
ΕΚΕΦΕ
ΤΟΥΕΟΥ Α
ΤΑΓΑΤΟΣ
ΑΝΒΕΤΣΟΥ

DIMITRA MALTABE

Morning Walk, 2021

Video

Duration: 00:01:10

A virtual trip through the internet. Moving to different places of the world at the same time, from Tokyo to New York, from the mountaintops to the beaches of Europe. Travel represents a journey, a movement through spaces, landscapes, and images. On the contrary, during the recent pandemic, the journey transformed into my daily ritual – a walk around in a still world, experienced from my own home.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΑΛΤΑΜΠΕ

Morning Walk, 2021

Βίντεο

Διάρκεια: 00:01:10

Μια εικονική εκδοχή του ταξιδιού μέσα από το διαδίκτυο. Η μετακίνηση σε διαφορετικά μέρη του κόσμου την ίδια στιγμή, από το Τόκυο στην Νέα Υόρκη, από τις κορυφές βουνών στις παραλίες της Ευρώπης. Το ταξίδι είναι διαδρομή, κίνηση, εικόνες, τοπίο. Αντίθετα, κατά τη διάρκεια της πρόσφατης πανδημίας το ταξίδι γίνεται η πρωινή μου βόλτα στον κόσμο, σε ακινησία.

Οι άδειες πόλεις ωριμάζουν

Μετά τον κύκλο της πανδημίας, οι φωτογραφίες των άδειων πόλεων σε όλον τον πλανήτη θα μείνουν να ορίζουν μία τομή στον χρόνο, που, όμοιά της δεν έζησαν οι νεότερες γενιές.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Απόψεις, Νίκος Βατόπουλος, 11 Απριλίου 2020

Empty cities are maturing

After the pandemic cycle, photographs of empty cities across the planet will remain as a defining marker of a time that younger generations have never experienced.

KATHIMERINI, Apopseis, Nikos Vatopoulos, April 11, 2020

EVA MARAGAKI

Clean Hands, Dirty Money, 2025

Print on paper

50 × 70 cm

The illegal arms trade constitutes one of the main sources of black money worldwide. In regions afflicted by armed conflict, the demand for weapons skyrockets, creating fertile ground for smuggling networks. The laundering of black money associated with arms sales and the financing of wars has profound and devastating social consequences. At the same time, the methods employed by advertising -desire, joy, beauty- often serve as an alluring facade for highly harmful products and practices. The emphasis on the communicative image overshadows the essence, distorting the perception of reality. Through irony, my work highlights the urgent need to bring into public discourse the significant and often silenced issue of armaments.

ΕΥΑ ΜΑΡΑΓΚΑΚΗ

Καθαρά χέρια βρώμικο χρήμα, 2025

Εκτύπωση σε χαρτί

50 × 70 εκ.

Η παράνομη διακίνηση όπλων αποτελεί μία από τις κύριες πηγές μαύρου χρήματος παγκοσμίως. Σε περιοχές που βρίσκονται σε πολεμικές συγκρούσεις, η ζήτηση για όπλα εκτοξεύεται, γεγονός που δημιουργεί αγορές για λαθρεμπόρους. Το ξέπλυμα μαύρου χρήματος που συνδέεται με την πώληση όπλων και τη χρηματοδότηση πολέμων έχει βαθιές και ολέθριες κοινωνικές συνέπειες. Την ίδια στιγμή, οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί η διαφήμιση -η επιθυμία, η χαρά, η ομορφιά- λειτουργούν συχνά ως ελκυστικό περιτύλιγμα για ιδιαίτερα βλαβερά προϊόντα και πρακτικές. Η έμφαση στην επικοινωνιακή εικόνα επισκιάζει την ουσία, αλλοιώνοντας την αντίληψη της πραγματικότητας. Μέσα από την ειρωνεία, το έργο μου επισημαίνει την ανάγκη να μπει στο δημόσιο διάλογο το σημαντικό και συχνά αποσιωπημένο θέμα των εξοπλισμών.

Επιτελικό πλυντήριο μαύρου χρήματος

Πρωτοσέλιδο «Αυγής», 15 Νοεμβρίου 2019

Executive Money Laundering Machine

Front page of Avgi, November 15, 2019

Τα
ωραιότερα
χέρια
χρησιμοποιοῦν

REL *μέ* 07

Γρήγορο και ασφαλές ξέπλυμα

EFSTRATIA MACHAIRIDI

Weaving Together the Politics of Gender, 2025

Mixed media [newspaper, printmaking (etching, soft-ground) and elements of metal matrix]

80 × 90 cm

The project seeks to serve as a commentary on the unequal representation of women artists in comparison to their male counterparts in collections, prestigious art institutions, and events. Using weaving – a form of creative expression historically dominated by women – as the central artistic practice, I "interweave" the elements of the work: newspaper, printmaking, and metal.

The main body of the integrated prints carries precise imprints of fabrics and threads of various qualities, serving the conscious intent to provide a direct visual reference to the act of weaving. The newspaper is utilized both as a physical substrate and as a conceptual one, as it contains news, information (analysis, visual documents).

The aim is a "weaving together" of visual and textual content, functioning as interconnected vessels: the image highlights the text, and the text infiltrates the image semantically, now as a morphological element.

Thus, a hybrid condition is formed, both in terms of materiality and meaning. In this new narrative, elements such as rhythm, the light-shadow dichotomy, repetition, and the oscillating movement of the hand are present.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ ΜΑΧΑΙΡΙΔΗ

Συνοφαινώντας την πολιτική του φύλου, 2025

Μικτή τεχνική [εφημερίδα, χαρακτηριστικά (οξυγραφία, μαλακό βερνίκι) και στοιχεία μεταλλικής μήτρας]
80 × 90 εκ.

Το έργο επιδιώκει να αποτελέσει ένα σχόλιο στην μη ισότιμη παρουσία των γυναικών καλλιτεχνών σε σχέση με τους άνδρες συναδέλφους τους σε συλλογές, έγκριτους καλλιτεχνικούς θεσμούς και δρώμενα. Χρησιμοποιώντας σαν κεντρικό στοιχείο την καλλιτεχνική πρακτική της υφαντικής, μιας διαχρονικά γυναικοκρατούμενης μορφής δημιουργικής έκφρασης «συνυφαίνω» τα συστατικά του έργου: εφημερίδα, χαρακτηριστικά, μέταλλο.

Ο κύριος όγκος των προς ενσωμάτωση χαρακτηριστικών, φέρει ακριβή ίχνη από υφάσματα και νήματα διαφόρων ποιοτήτων, εξυπηρετώντας την συνειδητή πρόθεση, να αποτελούν άμεση οπτική αναφορά στην υφαντική. Η εφημερίδα αξιοποιείται ταυτόχρονα ως υλική βάση, αλλά συνάμα και ως εννοιολογική καθώς εμπεριέχει τις ειδήσεις, πληροφορίες (ανάλυση, οπτικά ντοκουμέντα).

Επιδιώκεται μια «συνύφανση» του οπτικού και λεκτικού περιεχομένου, στοχεύοντας στην λειτουργία συγκοινωνούντων δοχείων: η εικόνα να επισημαίνει το κείμενο και το κείμενο να παρεισφρύει νοηματικά στην εικόνα, ως μορφολογικό όμως πλέον στοιχείο. Έτσι συγκροτείται μια υβριδική συνθήκη, όσον αφορά τις υλικότητες και τα νοήματα. Σε αυτή τη νέα αφήγηση, είναι παρόντα στοιχεία όπως: ο ρυθμός, το δίπολο φως-σκιά, η επανάληψη και η ταλαντούμενη κίνηση του χεριού.

Οι γυναίκες στην τέχνη: η αθέατη παρουσία τους στις μεγάλες συλλογές

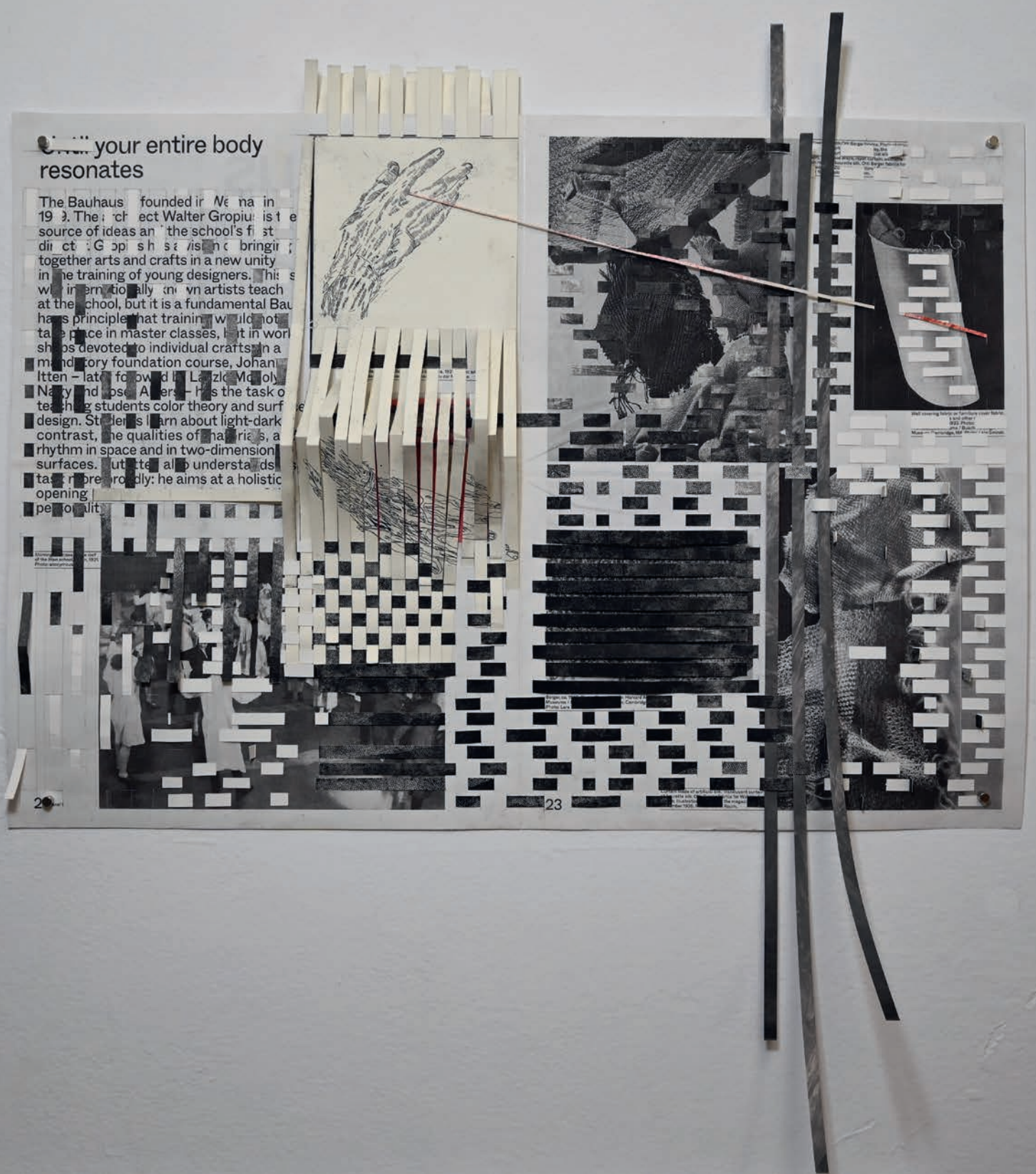
Η Καθημερινή, ένθετο "Τέχνες & Γράμματα", Νικολέττα Μουντράκη,
5 Μαρτίου 2023

Women in Art: Their Invisible Presence in Major Collections

Kathimerini, arts & literature section ("Techni & Grammata"), Nikoletta Mountraki, March 5, 2023

your entire body resonates

The Bauhaus was founded in Weimar in 1919. The architect Walter Gropius is the source of ideas and the school's first director. Gropius's vision is to bring together arts and crafts in a new unity in the training of young designers. This was in part to allow artists to teach at the school, but it is a fundamental Bauhaus principle that training would not take place in master classes, but in workshops devoted to individual crafts. In a mandatory foundation course, Johannes Itten – later followed by Lazlo Moholy Nagy and Josef Albers – has the task of teaching students color theory and surface design. Students learn about light-dark contrast, the qualities of materials, a rhythm in space and in two-dimensional surfaces. But Itten also understands that more broadly: he aims at a holistic opening of personality.

MANOLIS MERABELIOTIS

The red text, 2024

Acrylic on canvas, mixed technique
100 × 100 cm

By recording the "biography" of each image with details, events, situations, etc., that occurred, the past momentarily becomes the present.

The text is written at the speed of thought, meaning very quickly, with different thoughts mixing together.

Thus, the result of the writing is indistinct and not easily understood.

Each line overlaps the previous one like an additive process, and so it becomes a palimpsest of thought and writing.

The text offers me the charm and pleasure of recorded thought, but the final result of the text gives me the fascination of "seeing" abstract thought as a new element and a new point of reference for a different path.

In this particular work, the image is the one that takes center stage in this entire frontpage. The text seems to overload the frightening photo of the LITTLE GIRL shaking her finger to the adults.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΕΡΑΜΠΕΛΙΩΤΗΣ

Το κόκκινο κείμενο, 2024

Ακρυλικό σε καμβά, μικτή τεχνική
100 × 100 εκ.

Καταγράφοντας το «βιογραφικό» της κάθε εικόνας με λεπτομέρειες, γεγονότα, καταστάσεις κ.λπ., που συνέβησαν, ο πίσω χρόνος γίνεται προς στιγμήν παρών χρόνος.

Το κείμενο γράφεται με την ταχύτητα της σκέψης δηλαδή πολύ γρήγορα και με διαφορετικές σκέψεις που ανακατεύονται μεταξύ τους..

Έτσι το αποτέλεσμα της γραφής είναι δυσδιάκριτο και δεν είναι κατανοητό.

Η κάθε γραφή επικαλύπτει την προηγούμενη σαν μία προσθετική διαδικασία, και έτσι γίνεται ένα παλίμψηστο σκέψης και γραφής.

Το κείμενο μου προσφέρει την γοητεία και την ευχαρίστηση της καταγεγραμμένης σκέψης το τελικό αποτέλεσμα του κειμένου όμως μου δίνει την γοητεία να «δω» την αφηρημένη σκέψη σαν ένα νέο στοιχείο καινούριας αναφοράς για μία διαφορετική διαδρομή.

Στο συγκεκριμένο έργο η εικόνα είναι αυτή που πρωταγωνιστεί σε όλο αυτό το Πρωτοσέλιδο, το κείμενο έρχεται να προσδώσει μια σχεδόν φλυαρία στην τρομακτική φωτογραφία της ΜΙΚΡΗΣ που κουνάει το δάκτυλο στους μεγάλους.

Ο ΟΗΕ αναφέρει ότι 100 παιδιά σκοτώνονται ή τραυματίζονται κάθε μέρα στη Γάζα από τότε που ξανάρχισε ο πόλεμος.

aljazeera.com, Αίθουσα Σύνταξης, 5 Απριλίου 2025

The UN reports that 100 children are killed or injured every day in Gaza since the war resumed.

The Guardian, aljazeera.com, Newsroom, April 5, 2025

CHRISTINA MITRENTSE

War & Peace, after Wounded Book, 2013
Hand pulled screenprint on 300gsm paper,
Southbank Smooth
Edition of 5 signed and numbered
Courtesy Christina Mitrentse and
Citronne Gallery
30 x 40 cm

War & Peace is a limited-edition hand-pulled silkscreen print created after the book sculpture with the same name – part of the "Wounded Book" series. In these series, Christina Mitrentse reflects upon the human, societal, and cultural crisis. Based in London at the time, Mitrentse comments on those bloody events through a bloodless, liberating bodily action. She fires at books provided by libraries and archives with a Winchester 4.8 Calibre rifle in a shooting range in Richmond London. The wounded and/or 'dead' books, with their flesh ripped apart by bullets, are instantly transformed into sculptures as well as fragments of three-dimensional allegorical compositions. At the same time, these peculiar objects document performances deliberately conducted without the presence of an audience. Mitrentse transforms destruction into a creative act, transmuting death into rebirth.

Bia Papadopoulou
Art Historian- Curator
(Courtesy Christina Mitrentse &
Citronne Gallery)

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΗΤΡΕΝΤΣΕ

War & Peace, after Wounded Book, 2013
Χειροποίητη μεταξοτυπία σε χαρτί 300 γρ.
Southbank smooth, αντίτυπα πέντε
Παραχώρηση της καλλιτέχνης και της
Citronne Gallery
30 x 40 εκ.

Το War & Peace είναι μία χειροποίητη μεταξοτυπία σε περιορισμένα αντίτυπα που δημιουργήθηκε μετά από το ομώνυμο βιβλίο και γλυπτικό έργο -Wounded Book. Στην ενότητα έργων «Wounded Books», η Χριστίνα Μήτρεντσε σχολιάζει την κρίση του ανθρώπου, της κοινωνίας και του πολιτισμού, και διαδρά με τα αιματηρά γεγονότα στο Λονδίνο, με μια αναίμακτη αλλά εκτονωτική σωματική δράση. Έχει πυροβολήσει επιλεγμένα βιβλία, τα οποία της παραχωρούν βιβλιοθήκες και αρχεία, με караμπίνα Winchester 4.8 Caliber, σε σκοπευτήριο στο Richmond του Λονδίνου. Οι τραυματισμένες ή/και νεκρές εκδόσεις, με τις τρύπες από τα βλήματα που ξέσκισαν τις σάρκες τους, μετατρέπονται ακαριαία σε γλυπτά αλλά και σε θραύσματα αλληγορικών τρισδιάστατων συνθέσεων. Αποτελούν, παράλληλα, ιδιότυπα ντοκουμέντα, μαρτυρίες επιτελέσεων που τελούνται εσκεμμένα δίχως την παρουσία κοινού. Η Μήτρεντσε μεταμορφώνει την καταστροφή σε δημιουργική πράξη, μεταστοιχειώνοντας τον θάνατο σε αναγέννηση.

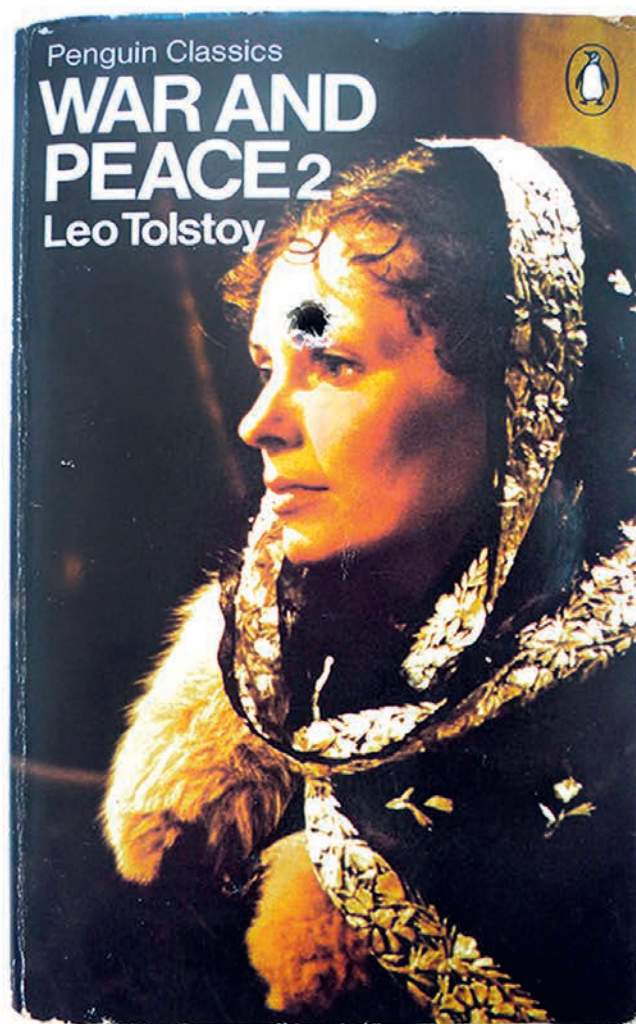
Μπία Παπαδοπούλου
Ιστορικός Τέχνης – Επιμελήτρια
(Παραχώρηση της καλλιτέχνης και της
Citronne Gallery)

Βόμβα σε αυτοκίνητο σε αγορά της Βαγδάτης σκοτώνει 26

The Guardian, 5 Μαρτίου 2007

Car bomb in Baghdad market kills 26

The Guardian, March 5, 2007

PANAGIOTIS MITSOBONOS

Athens in black, 2006

Acrylic on canvas

50 × 60 cm

Panagiotis Mitsobonos' comics are deeply rooted in Greek everyday life, with characters drawn from the neighborhoods of Athens, from the working class, from the world of the "invisible" people. His artwork exudes both tenderness and realism. Every line carries emotional weight, without exaggeration or flashy elements. Panagiotis Mitsobonos stands out for the detail in his faces and his deeply human depiction of urban reality. He doesn't just draw space – he inhabits it. And that comes across to the reader. He doesn't seek to impress, but to communicate. And he achieves that through images that speak quietly, yet powerfully.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΣΟΜΠΟΝΟΣ

Athens in black, 2006

Ακρυλικά σε καμβά

50 × 60 εκ.

Τα κόμικς του Παναγιώτη Μητσομπόνου έχουν βαθιές ρίζες στην ελληνική καθημερινότητα, με χαρακτήρες που προέρχονται από τις γειτονιές της Αθήνας, από λαϊκές τάξεις, από τον κόσμο των «αόρατων» ανθρώπων. Το σχέδιό του αποπνέει τρυφερότητα και ταυτόχρονα ρεαλισμό. Κάθε γραμμή κουβαλά συναισθηματική ένταση, χωρίς υπερβολές ή στοιχεία εντυπωσιασμού. Ξεχωρίζει για τη λεπτομέρεια στα πρόσωπα και τη γεμάτη ανθρωπιά απόδοση της αστικής πραγματικότητας. Δεν ζωγραφίζει απλώς τον χώρο – τον κατοικεί. Κι αυτό περνά στον αναγνώστη. Δεν επιδιώκει να εντυπωσιάσει, αλλά να επικοινωνήσει. Και το πετυχαίνει μέσα από εικόνες που μιλούν σιωπηλά, αλλά με δύναμη.

Black Athens

Οι Αφρικανοί που δίνουν χρώμα στην πόλη

Athens Voice, Πρωτοσέλιδο, Τεύχος 123, Ευγενία Μίγδου, 4 – 10 Μαΐου 2006

Black Athens

The Africans Who Bring Color to the City

Athens Voice, Cover Story, Issue 123, Eugenia Migdou, May 4–10, 2006

ATHENS voice

ΕΦΣΕΒΙΑ ΜΙΧΑΙΛΙΔΟΥ

Invocation, 2024 – 2025

Mixed technique, collage
Newspapers, cardboard, masking tape,
acrylic colors
70 × 22 × 83 cm

The work refers to the tragedy at Tempí. Sometimes I tear, glue, burn and others I emphasise and fade the front pages of the newspapers with the titles.

The process I follow culminates in the central point of the work, which functions as a core and is conceptually linked with the feeling of loss. Through the reshaping of the volumes, a three-dimensional, wall-mounted structure is formed. The shapes point to a spiral (beginning- end-beginning), a rose (invocation, homage to the dead), a vortex (emotional, psychological, mental) etc. I am aiming in retrieving memories, images from the viewer's subconscious so as to form his own dialog with the artwork.

ΕΥΣΕΒΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

Επίκληση, 2024- 2025

Μικτή τεχνική, κολάζ
Εφημερίδες, χαρτόνια, χαρτοταινία,
ακρυλικά χρώματα
70 × 22 × 83 εκ.

Το έργο αφορά την τραγωδία στα Τέμπη. Άλλοτε σκίζω, κολλάω, καίω και άλλοτε ξεθωριάζω, τονίζω τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων με τους τίτλους. Η διαδικασία που ακολουθώ καταλήγει στο κεντρικό σημείο του έργου που λειτουργεί ως πυρήνας και συνδέεται εννοιολογικά με το αίσθημα της απώλειας. Μέσα από την ανάπλαση των όγκων διαμορφώνεται μια τρισδιάστατη επιτοίχια κατασκευή. Τα σχήματα παραπέμπουν σε σπείρα (αρχή – τέλος – αρχή), τριαντάφυλλο (επίκληση φόρου τιμής στους νεκρούς), δίνη (συναισθηματική, ψυχολογική, νοητική) κ.α. Επιδιώκω να ανασύρω μνήμες, εικόνες, από το υποσυνείδητο του θεατή ώστε να αναπτύξει τον δικό του διάλογο με το έργο.

Πάρε με όταν φτάσεις

Εθνική τραγωδία με δεκάδες νεκρούς στα Τέμπη.
Η Κομισιόν πριν 15 μέρες είχε παραπέμψει την Ελλάδα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για το δίκτυο των τρένων

Η Αυγή (Πρωτοσέλιδο), 2 Μαρτίου 2023

Call me when you arrive

National tragedy with dozens dead in Tempí.

Fifteen days ago, the European Commission had referred Greece to the European Court of Justice over its train network.

Η Avgi (Frontpage), March 2, 2023

TASOS BIRIS

The breath of darth vader

(burned forest at N. Evia, in august 2021)

Darkness is the absence of light

Photography

40 x 60 cm

The breath of Darth Vader is an ongoing project, based on the burned forest at North Evia, where I live. The forest was burned in August of 2021 for ten continuous days. 500 thousands acres of pine and fir forests, hundreds of houses and thousands of animals were burned. It seemed like the breath of the evil on earth. For the locals, the forest was their life, since they were living through that. Will this lead to desertification? Is this part of climate change or is it part of human activity? Is this an end or a new beginning?

ΤΑΣΟΣ ΜΠΙΡΗΣ

Η ανάσα του κακού

(καμένο δάσος στη Β. Εύβοια, αύγουστος 2021)

Το σκοτάδι είναι η απουσία του φωτός

Φωτογραφία

40 x 60 εκ.

Η «Ανάσα του κακού» είναι ένα διαρκές πρότζεκτ, βασισμένο στο καμένο δάσος της Βόρειας Εύβοιας, όπου ζω. Το δάσος κάηκε τον Αύγουστο του 2021 για δέκα συνεχόμενες ημέρες. Πεντακόσιες χιλιάδες στρέμματα από πευκοδάση και ελατοδάση, εκατοντάδες σπίτια και χιλιάδες ζώα κάηκαν. Έμοιαζε με την ανάσα του κακού πάνω στη γη. Για τους ντόπιους, το δάσος ήταν η ζωή τους, αφού μέσα σ' αυτό ζούσαν. Θα οδηγήσει αυτό στην ερημοποίηση; Είναι αυτό αποτέλεσμα της κλιματικής αλλαγής ή της ανθρώπινης δραστηριότητας; Είναι αυτό το τέλος ή μια νέα αρχή;

Πυρκαγιές στην Εύβοια: Μάχη σε μέτωπα και αναζωπυρώσεις

Euronews, 10 Αυγούστου 2021

Fires in Evia: Battles on the fronts and reignitions

Euronews, August 10, 2021

ISMINI BONATSOU

MAGA, 2025

Paper, gold leaf, artistic cement
200 × 73 × 30 cm

My work MAGA for the Front Page exhibition refers to the new American ethics: the rule of might, business mania, transactionalism, authoritarianism, which affect the whole world, dissipating clumsily past illusions. The work has two levels. The first is a collection of front-page titles, beginning January 20th and being constantly enriched. The second level is the background for these titles. The gold colour dominates and can be seen through the perforated letters. The raised fist, emphatically framed at the centre, is remotely reminiscent of the resistance fist of the 20th century, which has nowadays been displaced by a different version where it emerges from an immaculate blue suit and an impeccable wrinkle-free white shirt.

ΙΣΜΗΝΗ ΜΠΟΝΑΤΣΟΥ

MAGA, 2025

Χαρτί, φύλλο χρυσού, καλλιτεχνικό τσιμέντο
200 × 73 × 30 εκ.

Το έργο μου MAGA για την έκθεση Front Page, αναφέρεται στα νέα πολιτικά ήθη της Αμερικής: στο αποκάλυπτο Δίκιο του Ισχυρού, της Μπίζνας, της Συναλλαγής, του Αυταρχισμού, που επηρεάζουν ολόκληρο τον πλανήτη και διαλύουν άτσαλα τις παλιές αυταπάτες.

Το έργο αποτελείται από δύο επίπεδα: Το πρώτο είναι μια συλλογή σχετικών πρωτοσέλιδων τίτλων, που ξεκινά από τις 20 Ιανουαρίου και εμπλουτίζεται καθημερινά. Το δεύτερο επίπεδο είναι φόντο για όλους αυτούς τους τίτλους. Η κυριαρχία του χρυσού είναι απόλυτη και γίνεται ορατή μέσα από τα διάτρητα γράμματα. Η υψωμένη γροθιά στο κέντρο, εμφατικά καθραρισμένη, θυμίζει αμυδρά τη γροθιά αντίστασης με τα ανασηκωμένα μανίκια των αρχών του 20ού αιώνα, πριν εκτοπιστεί από τη ηγετική εικόνα του 21ου αι., όπου ξεπροβάλλει από ένα άψογο μπλε σακάκι και ένα λευκό ατσαλάκωτο πουκάμισο.

Εγκλημα χωρίς τιμωρία για τα golden boys της Wall Street

Εκατοντάδες στελέχη βρέθηκαν πίσω από τα κάγκελα της φυλακής, αλλά όχι και τα «golden boys» της Wall Street, υπενθυμίζουν οι Financial Times σε άρθρο για τα 10 χρόνια από την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση.

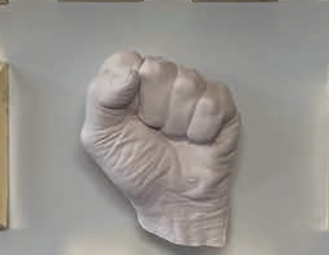
euro2day.gr, Kara Scannell και Richard Milne, 11 Αυγούστου 2017

Crime Without Punishment for the Golden Boys of Wall Street

Hundreds of executives were sent behind bars, but not the "golden boys" of Wall Street, reminds the Financial Times in an article marking the 10th anniversary of the global financial crisis.

euro2day.gr, Kara Scannell and Richard Milne, August 11, 2017

TRUMP ROLLS BACK TRANS AND GENDER IDENTITY RIGHTS AND TAKES AIM AT DEI
TRUMP CLAIMS TO BE 'PEACEMAKER' AS HE VOWS TO 'TAKE BACK' PANAMA CANAL
ELON MUSK APPEARS TO MAKE BACK-TO-BACK FASCIST SALUTES AT INAUGURATION RALLY
TRUMP SIGNS ORDER TO WITHDRAW US FROM PARIS CLIMATE AGREEMENT FOR SECOND TIME
TRUMP SUPPORTERS CELEBRATE PARDON OF JAN 6 RIOTERS
TRUMP DECLARED AN EMERGENCY AT THE SOUTHERN BORDER HERE'S WHAT THAT MEANS
TRUMP'S EFFORT TO CURB BIRTHRIGHT CITIZENSHIP SUFFERS YET ANOTHER SETBACK
TRUMP SAYS HE BELIEVES US WILL 'GET GREENLAND'
TRUMP LAUNCHES SAVAGE ATTACK ON GOP AND ASKS FOR MERCY FOR MINORITIES
TRUMP PARDONS CREATOR OF SIROU ROAD DRUG MARKET PLACE
WHY DOES TRUMP THREATEN AMERICA'S ALLIES?
TWENTY-TWO STATES SUE TO STOP TRUMP'S BIRTHRIGHT CITIZENSHIP ORDER
PROJECT 2025 IS ALREADY MASSIVELY RESHAPING AMERICA
TRUMP AND VANCE HAVE SMASHED THE OLD ORDER. HOW SHOULD EUROPE RESPOND?
GOOGLE MAPS WILL RENAME GULF OF MEXICO AS GULF OF AMERICA IN US
CONTEMPT FOR EUROPE IN TRUMP'S SINNER CIRCLE
TRUMP ANNOUNCES 25% TARIFFS ON IMPORTED CARS AND CAR PARTS
TRUMP PROPOSES US TAKEOVER OF GAZA AND SAYS ALL PALESTINIANS SHOULD LEAVE
THEY WOULD BE KING
TRUMP IS TEARING UP THE TRANSATLANTIC ALLIANCE
HOW TRUMP PROVOKED A STOCK MARKET SELLOFF
THE THREATS TO PUBLIC HEALTH IN TRUMP'S US
DONALD TRUMP'S ISSUES
TRUMP'S SETTING NEW BOUNDARIES FOR POLITICAL SPEECH
LOW TONES FROM THE EUROPEAN UNION AND NATO ON THE ISSUE OF GREENLAND
NEARLY HALF OF DANES SEE US AS THREAT AND 78% OPPOSE GREENLAND SALE, POLLS SHOWS
TRUMP MEDIA SHARES RISE AS CRYPTO PROJECTS EXPAND
TRUMP POSSES MADCAP GAZA RIVERA VIDEO FEATURING SUNBATHING NEIYAN YAHU
TEACHERS UNIONS SUE TRUMP ADMINISTRATION OVER PUSH TO SHUT EDUCATION DEPT
MUSK AIDES LOCK WORKERS OUT OF OPM COMPUTER SYSTEMS
DIPLOMACY DIES ON LIVE TV AS TRUMP AND VANCE GANG UP TO BULLY UKRAINE LEADER
THE SHOCKING SPECTACLE OF DONALD TRUMP BULLYING VOLODYMYR ZELENSKY
TRUMP ADMINISTRATION DIRECTS ALL FEDERAL DIVERSITY, EQUITY AND INCLUSION STAFF TO BE PUT ON LEAVE
A MOCKERY OF TRUMP'S NEW MEME COIN SPARKS ANGER IN CRYPTO WORLD
TRUMP ADMINISTRATION FORCES OUT MORE SENIOR JUSTICE DEPT OFFICIALS
US TO DEPLOY NEARLY 3,000 ADDITIONAL TROOPS TO ITS BORDER WITH MEXICO
HOW TRUMP'S '51ST STATE' CANADA A LK CAME TO BE SEEN AS DEADLY SERIOUS
COLOMBIA YIELDS ON US DEPORTATION FLIGHTS TO AVERT TRADE WAR
US HOME AND SECURITY GUTS THREE OVERSIGHT OFFICES, LAYING OFF 100 WORKERS
DONALD TRUMP'S FIRING STREAK CONTINUES, SACKS 17 INDEPENDENT INSPECTORS GENERAL AT FEDERAL AGENCIES
TRUMP PROPOSES PERMANENT UPROOTING OF PALESTINIANS

ELENA NAVROZIDOU

Graphic novel, 2025

47 x 31 cm sample

Elena Navrozidou is one of the most idiosyncratic and daring figures in the Greek comics scene, with a body of work that blends visual art, literature, and sexual politics.

Her comics represent a unique case in the Greek art landscape, combining bold aesthetics with deep existential and social themes. Her work continues to inspire and provoke, maintaining its status as a reference point in the world of Greek comics.

ΕΛΕΝΑ ΝΑΒΡΟΖΙΔΟΥ

Graphic novel, 2025

4 7x 31 εκ. δείγμα

Η Ελενα Ναβροζίδου αποτελεί μια από τις πιο ιδιοσυγκρασιακές και τολμηρές παρουσίες στον χώρο των ελληνικών κόμικς, με έργο που συνδυάζει την εικαστική τέχνη, τη λογοτεχνία και τη σεξουαλική πολιτική.

Τα κόμικς της Έλενας Ναβροζίδου αποτελούν μια μοναδική περίπτωση στην ελληνική σκηνή, συνδυάζοντας την εικαστική τόλμη με βαθιά υπαρξιακά και κοινωνικά ζητήματα. Το έργο της συνεχίζει να εμπνέει και να προκαλεί, διατηρώντας τη θέση του ως σημείο αναφοράς για την τέχνη των κόμικς στην Ελλάδα.

Η Sophia στην έκθεση Beyond – Το διάσημο ρομπότ μιλάει και ελληνικά

Είναι το πρώτο «κοινωνικό ρομπότ», αφού μπορεί να μιμηθεί την κοινωνική συμπεριφορά και να προκαλέσει συναισθήματα στους ανθρώπους

euronews with ΑΠΕ-ΜΠΕ, 22 Απριλίου 2024

Sophia at the Beyond Exhibition – The Famous Robot Also Speaks Greek

It is the first "social robot," as it can mimic social behavior and evoke emotions in humans.

euronews with Athens Macedonian news agency, April 22, 2024

ΕΝΙΩΘΑ ΠΩΣ ΜΕ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑΝ, ΣΑΝ ΝΑ ΥΠΗΡΧΕ
ΚΑΠΟΙΟΣ ΠΟΥ ΜΕ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΣΕ ΜΕ ΑΘΕΑΤΟ ΒΛΕΜΜΑ!
ΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΟΥ ΑΠΟΚΤΟΥΣΑΝ ΦΩΝΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ
ΜΟΥ ΥΛΟΠΟΙΟΥΝΤΑΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΟΥ!
Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΓΙΝΟΤΑΝ ΟΛΟΘΕΝΑ ΚΑΙ ΠΙΟ ΕΝΤΟΝΗ,
ΜΕ ΟΔΗΓΟΥΣΕ ΣΕ ΚΟΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟΛΜΟΥΣΑ
ΝΑ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΩ...
ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ ΑΥΤΟΣ, ΤΟΝ ΓΝΩΡΙΖΑ;
Ή ΜΗΠΩΣ, ΤΟΝ ΑΝΑΖΗΤΟΥΣΑ;

DEMETRIS NEOKLEOUS

Snailman Odyssey, 2003 – present:
from the series "Snail's Escape Equipment"
Video projection, Backpack, Sleeping bag,
Lifebuoy, Sea shoes, Demetris Neokleous

Demetris Neokleous's "Snailman Odyssey" functions as a living archive of the migratory experience, intertwining the artist's personal past (a refugee story from the Turkish invasion of Cyprus) with global displacement crises. Through backpacks, suits, boats, and pop colors, he transforms escape tools into symbols of resistance and hope, while the "snails" emphasize the slowness, vulnerability, yet persistence of migrants.

Neokleous's Backpack-Suits are vessels of memory and survival – simultaneously traumatic objects and artistic sculptures. The vibrant colors and comic tone incinerate tragedy, turning traumatic experience into a celebration of human adaptability.

"Snails Escape Equipment – Snailman Odyssey" is not just an artwork but a chronicle of our times: a monument to those lost at sea and, at the same time, an ode to life that endures.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ

Snailman Odyssey, 2003 – σήμερα:
από τη σειρά "Snails Escape Equipment"
Βίντεο – προβολή, Σακίδιο, Υπνόσακος, Σωσίβιο,
Παπούτσια Θαλάσσης, Δημήτρης Νεοκλέους

Το έργο "Snailman Odyssey" του Δημήτρη Νεοκλέους λειτουργεί ως ζωντανό αρχείο της μεταναστευτικής εμπειρίας, συνδυάζοντας το προσωπικό παρελθόν του καλλιτέχνη (προσφυγική ιστορία από την Τουρκική εισβολή της Κύπρου) με τις παγκόσμιες κρίσεις εκτοπισμού. Μέσα από στολές-σακίδια, βάρκες και ποπ χρώματα, μετατρέπει τα εργαλεία διαφυγής σε σύμβολα αντίστασης και ελπίδας, ενώ τα «σαλιγκάρια» υπογραμμίζουν τη βραδύτητα, την ευπάθεια, αλλά και την επιμονή των μεταναστών. Τα Σακίδια – Στολές του Νεοκλέους είναι φορείς μνήμης και επιβίωσης, ταυτόχρονα τραυματικά αντικείμενα και καλλιτεχνικά γλυπτά ενώ τα έντονα χρώματα και η κωμική διάθεση αποτεφρώνουν την τραγωδία, μετατρέποντας την τραυματική εμπειρία σε γιορτή ανθρωπίνης προσαρμογής.

Το "Snails Escape Equipment-Snailman Odyssey" δεν είναι μόνο έργο τέχνης, αλλά χρονικό της σύγχρονης εποχής: ένα μνημείο για όσους χάνονται στο πέλαγος, και ταυτόχρονα μια ωδή στη ζωή που επιμένει.

A Refugee Returns to Northern Cyprus After 47 Years

SPIEGEL International, Timofey Neshitov, 19 Αυγούστου 2021

Ένας πρόσφυγας επιστρέφει στη βόρεια Κύπρο
μετά από 47 χρόνια

SPIEGEL International, Timofey Neshitov, August 19, 2021

ASPASIA PAPADIMA

"Alecto" & "Electra or Photini", 2024

Mixed media

Dimensions variable

Aspasia Papadima's intricate typographic and linguistic nets create elaborate, expressive portraits that merge multiple cultural influences, ranging from Art Nouveau to Chinese and Japanese calligraphy. These ambiguous cultural constructs not only highlight the reciprocal relationship between word and image but also destabilize their own readability - contrasting with the rigid ideological frameworks often presented in the press. Papadima's works function as cultural parerga, demonstrating art's ability to articulate both linguistic and visual propositions that transcend the familiar, the defined, and the certain. In doing so, they guide us toward new visual and intellectual relationships and hypotheses.

ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΑ

«Αληκτώ» & «Ηλέκτρα ή Φωτεινή», 2024

Μεικτή τεχνική

Διαστάσεις μεταβλητές

Τα σύνθετα τυπογραφικά πλέγματα της Ασπασίας Παπαδήμα καταλήγουν σε περίτεχνα εκφραστικά πορτρέτα που διασταυρώνουν επιρροές από ποικίλες πολιτισμικές καταβολές - από την Art Nouveau έως την κινεζική και ιαπωνική καλλιγραφία. Αυτές οι αμφίσημες πολιτισμικές κατασκευές, ενώ αναδεικνύουν την αλληλεπιδραστική σχέση μεταξύ τυπογραφίας και εικόνας, ταυτόχρονα αποσταθεροποιούν την ίδια τους την ανάγνωση - σε αντιδιαστολή με τα αυστηρά ιδεολογικά σχήματα που προβάλλονται από τον Τύπο.

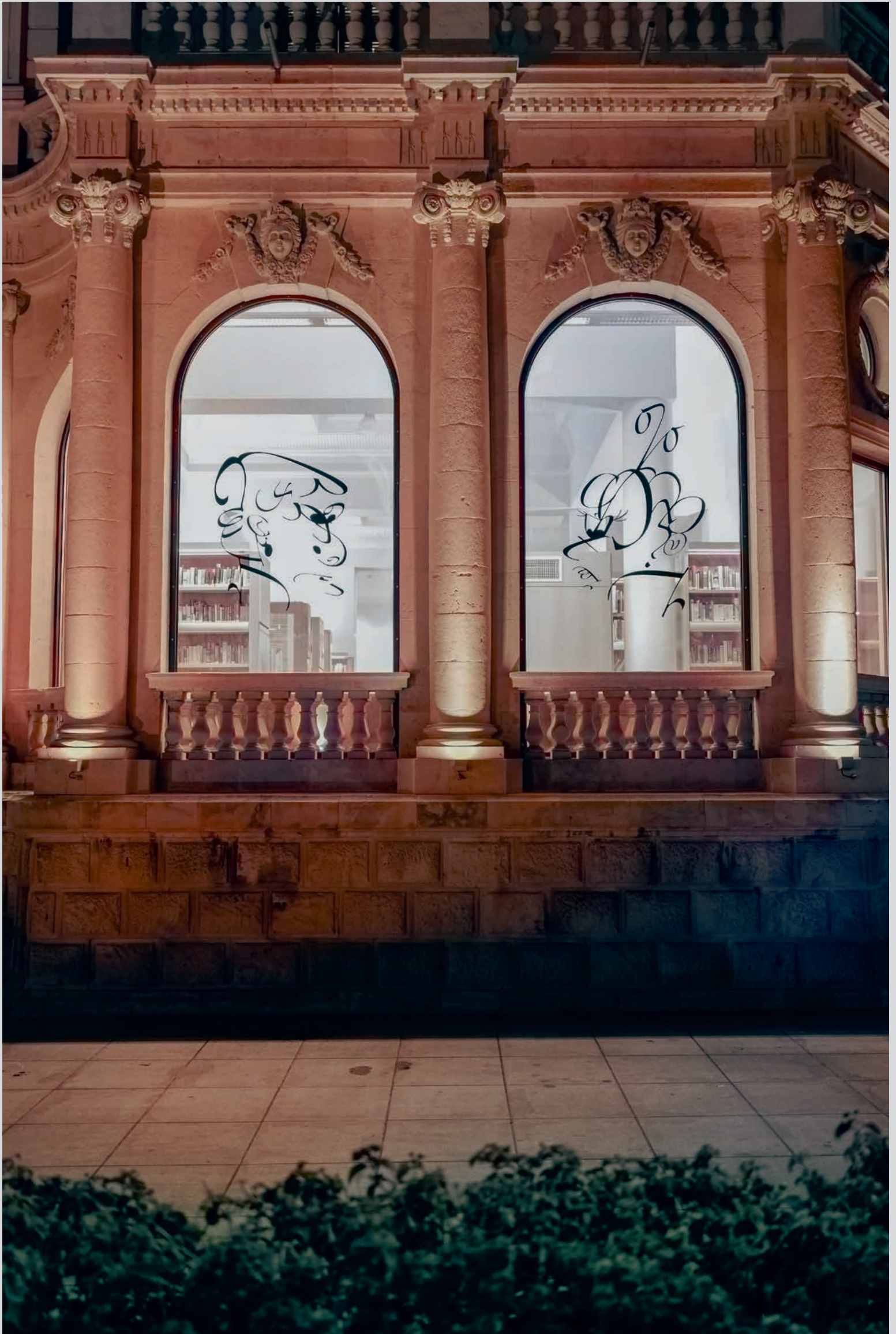
Τα έργα της Παπαδήμα λειτουργούν ως πολιτισμικά παρεπόμενα που καταδεικνύουν τη δυνατότητα της τέχνης να αρθρώνει λόγο και εικόνα έξω από το πλαίσιο του οικείου, του αποσαφηνισμένου και του βέβαιου και μας καθοδηγούν σε νέες οπτικές και νοητικές συσχετίσεις και υποθέσεις.

Τυπογραφία, πολύμορφη. Μια μετα-αποικιακή επαναφαντασία του ρόλου της τυπογραφίας

Applied Arts Magazine, Will Novosedlik, 3 Ιανουαρίου 2022

Typography, diversified. A post-colonial reimagining of the role of typography

Applied Arts Magazine, Will Novosedlik, January 3, 2022

VICKY PERICLEOUS

From the Series:

Exoticisms and Other Acts, 2006 – today:

Kathleen, 2011

Print on XARAVGI Newspaper,

Wednesday 26 March 1941, coloured pencil

Size: varies according to the size of the newspaper

From the Series:

Exoticisms and Other Acts, 2006 – today:

Uranium, 2018,

Print on Eleftheria Newspaper,

Sunday 28 April 1974, coloured pencil

Size: varies according to the size of the newspaper

Photographic still images from '70s blue movies, filmed during the Greek dictatorship era, are directly printed on variant newspaper (archival) pages from different periods. Their printing method follows the same process as that of an actual newspaper and the work sometimes is further developed in drawing etc. Through this investigative practice, any readings from initial contexts are disturbed. Issues are raised around notions of place (particularly the Mediterranean), as well as disputes around historicity, structures of the imaginary, identity production and hierarchy within the elements of the image. Setting as such, other possibilities for re-activating the image's narrative.

ΒΙΚΥ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

Από τη Σειρά:

Εξωτισμοί και Άλλες Πράξεις, 2006 – σήμερα:

Κάθλιν, 2011

Τύπωμα στην εφημερίδα Χαραυγή,

Σάββατο 15 Ιουνίου 1974, χρωματιστό μολύβι

Μέγεθος έργου ακολουθεί τις διαστάσεις της εφημερίδας

Από τη Σειρά:

Εξωτισμοί και Άλλες Πράξεις, 2006 – σήμερα:

Ουράνιο, 2018

Τύπωμα στην εφημερίδα Ελευθερία,

Κυριακή 28 Απριλίου 1974 χρωματιστό μολύβι

Μέγεθος έργου ακολουθεί τις διαστάσεις της εφημερίδας

Σκηνές από Ελληνικά κινηματογραφικά ερωτικά έργα (blue movies) του 70, γυρισμένα κατά τη διάρκεια της Χούντας στην Ελλάδα, φωτογραφίζονται και τυπώνονται κατευθείαν πάνω σε διάφορες αρχαικές εφημερίδες, προερχόμενες από διαφορετικές εποχές. Η μέθοδος τυπώματος των έργων, ακολουθεί την ίδια διαδικασία με αυτή των εφημερίδων και στη συνέχεια, το έργο αναπτύσσεται πολλές φορές, μέσω σχεδίου. Μέσα από αυτή τη διερευνητική πρακτική, όποιες αναγνώσεις από τ' αρχικά περιεχόμενα αποσταθεροποιούνται. Θέτονται έτσι ζητήματα γύρω από έννοιες του τόπου (συγκεκριμένα της Μεσογείου), καθώς και ζητήματα σε σχέση με την ιστορική ανάγνωση, την δόμηση του φαντασιακού, την παραγωγής της ταυτότητας αλλά και της ιεράρχησης των στοιχείων της εικόνας. Αναζητώντας εν τέλει, ενδεχόμενα επαναφόρτισης της ερμηνείας της ίδιας της εικόνας.

Μέρες του '73: Τότε που τέχνες, σινεμά και τηλεόραση βρίσκονταν υπό την ομηρεία μπάτσων και μυστικών

LIFO, Σταυρούλα Παπασπύρου, 16 Νοεμβρίου 2019

Days of '73: When arts, cinema and television were under the hostages of cops and secrets

LIFO, Stavroula Papaspyrou, November 16, 2019

Ανανεώθηκε η κράτηση 17

ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΕΔΩΣΑΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΣΤΑ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΑ

Κατοχή όπλισμού και συμμετοχή σε έπιδρομή κατά άστυν. σταθμού ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΟΜΑΔΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΕΟΚΑ Β

ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ πληροφορίες ήταν αυτές που αποδόθηκαν από τους συλληφθέντες της ΕΟΚΑ Β...

Η ΠΟΔΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΟΦΡΟΥΔΑΣ

Η ΠΟΔΑ έστειλε από τους Πρωτοδικάριους...

ΝΙΠΡΕΖΝΙΕΦ

Η Σοβιετική Ένωση έτοιμη για πλήρη τερματισμό των πυρηνικών δοκιμών

ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΕΚΙΣΘΕΙ Η ΘΕΛΗΣΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕ ΤΙΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΣ

ΜΟΣΚΑ, 14 (ΤΑΣΣ) — Η Σοβιετική Ένωση είναι έτοιμη να τερματίσει...

Οι συλληφθέντες της ΕΟΚΑ Β...

ΤΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΟΚΑ Β...

ΤΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΟΚΑ Β...

ΤΟ 7° ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΜΠΕΡΙΦΕΡΤΗΝ...

ΤΟ 7° ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΜΠΕΡΙΦΕΡΤΗΝ...

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΑΣΕΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗΣ ΠΟΡΤΟΥΓΑΛΙΑΣ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΑΣΕΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗΣ ΠΟΡΤΟΥΓΑΛΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΧΡΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΧΡΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ

Η Αόρνοκα προωθήσεται πολύ για βιομηχανική και τουριστική ανάπτυξη

Η Αόρνοκα προωθήσεται πολύ για βιομηχανική και τουριστική ανάπτυξη

ΜΑΚΑΡΙΖΕ ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΗ

ΜΑΚΑΡΙΖΕ ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΗ

ΤΕΛΕΡΕΣ ΝΕΕΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

ΟΙ ΓΑΥΡΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΚΟΛΩΝ

Στάση εργασίας των δασκάλων

Στάση εργασίας των δασκάλων

ΑΠΑΓΙΟΤΗΤΗ Ν ΝΕΟΝ ΛΑΝΤΑΥ

Τοις αμερικανικὲς ἐπενδύσεις εἰς τὴν Αἴγυπτον ΚΑΙ ΠΥΡΗΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΕΣ

Προχωρεῖ ὁμαλὰ ἡ ἀπαγκίστρωση στὸ Γκολάν

Μ ΕΡΕΥΝΑΤΙΚΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΝ

Μ ΕΡΕΥΝΑΤΙΚΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΝ

7 χρόνια στὸν Ἑσάντ 2 χρόνια στὴν Κάθλι

7 χρόνια στὸν Ἑσάντ 2 χρόνια στὴν Κάθλι

ΑΚΑΘΑΡΤΟ ΕΚΔΑΞΙΔΕΚ

ΑΚΑΘΑΡΤΟ ΕΚΔΑΞΙΔΕΚ

Advertisement for MANA featuring a woman's face and the text 'ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΟ ΓΑΛΛΟ ΜΑΝΑ'.

ΑΠΟΔΥΝΑΜΑΝ

ΑΠΟΔΥΝΑΜΑΝ

ΑΠΟΔΥΝΑΜΑΝ

NIKOS PODIAS

Faces of Power, 2025

Newspapers, paper glue

Collage

Diptych 57 × 74 cm

Each part 57 × 34 cm

Courtesy the artist and Citronne Gallery

The relationship between those in power and the media is often ambiguous and complex. On one hand, politicians and rulers try to control or direct their image through the media in order to shape public opinion and strengthen their position.

On the other hand, the media, functioning as a check on power, can criticize, reveal truths, or provoke debates.

This strong relationship, while often interdependent, may also hide conflicts, as the desire for power can clash with the media's need for independence and impartiality.

ΝΙΚΟΣ ΠΟΔΙΑΣ

Πρόσωπα της εξουσίας, 2025

Χαρτιά εφημερίδας, ακρυλική κόλλα

Κολλάζ

Δίπτυχο 57 × 74 εκ

Κάθε μέρος 57 × 37 εκ

Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη και της Citronne Gallery

Η σχέση των ανθρώπων της εξουσίας και του τύπου είναι συχνά αμφίσημη και περίπλοκη. Από τη μία, οι πολιτικοί και οι κυβερνώντες προσπαθούν να ελέγξουν ή να κατευθύνουν την εικόνα τους μέσω των ΜΜΕ, προκειμένου να διαμορφώσουν την κοινή γνώμη και να ενισχύσουν τη θέση τους.

Από την άλλη, τα μέσα ενημέρωσης, λειτουργώντας ως θεσμός ελέγχου, μπορούν να ασκήσουν κριτική, να αποκαλύψουν αλήθειες ή να προκαλέσουν αντιπαραθέσεις.

Η ισχυρή αυτή σχέση, ενώ είναι συχνά αλληλοεξαρτώμενη, ενδέχεται να κρύβει και συγκρούσεις, καθώς η επιθυμία για εξουσία μπορεί να έρθει σε σύγκρουση με την ανάγκη για ανεξαρτησία και αμεροληψία των ΜΜΕ.

Ανοιχτή πληγή για την Ελλάδα η ελευθερία του Τύπου – Στις 3 χειρότερες θέσεις της ΕΕ το 2024

dnews.gr, Αίθουσα Σύνταξης, 3 Μαΐου 2024

An Open Wound for Greece: Freedom of the Press – Among the 3 Worst Rankings in the EU in 2024

dnews.gr, Newsroom, 3 May 2024

ARTEMIS POTAMIANOU

Art for All, 2007

Cover for Athens Voice newspaper

Installation

Courtesy of the artist and Enia Gallery

29,7 × 42 cm

The objectives of the work are the relationship of the artistic object with reality and the artist's role in the definition of the work of art, as well as the viewer's role in the interactive process of its viewing and recognition as such. The Athens Voice newspaper (the front pages are designed by the artist) in the exhibition area are the second stage of a piece of work that starts by asking the viewer to connect the dots in order to reveal the linear depiction of a landmark of the history of art – Marcel Duchamp's Fountain. The artistic object, reft of its uniqueness, is differentiated in form depending on the aptitude or the mood of the viewer, who is asked to decide on the work's destiny: will he/she keep it, wondering about his/her role in the creation of an artwork, or will he/she throw it away after reading the paper?

ARTEMIS ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Art for All, 2007

Εξώφυλλο για την εφημερίδα Athens Voice,

Εγκατάσταση

Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνης

και της Enia Gallery

29,7 × 42 εκ.

Η σχέση του καλλιτεχνικού αντικειμένου με την καθημερινότητα και ο ρόλος του καλλιτέχνη στον ορισμό του έργου τέχνης, αλλά και του θεατή στον διαδραστικό ρόλο θέασης και αναγνώρισής του ως τέτοιο, αποτελούν τα ζητούμενα στο έργο. Η εφημερίδα της Athens Voice (με εξώφυλλο φτιαγμένο από την καλλιτέχνη) στον χώρο της έκθεσης είναι το 2ο στάδιο ενός έργου που ξεκινά ζητώντας από τον θεατή να ενώσει τις γραμμές, για να αποκαλυφθεί η γραμμική απεικόνιση ενός έργου σταθμού για την ιστορία της τέχνης, του Ουρητηρίου του Marscel Duchamp. Το καλλιτεχνικό αντικείμενο, αποστερημένο της μοναδικότητάς του, διαφοροποιείται μορφικά ανάλογα με την επιδεξιότητα ή τη διάθεση του θεατή που καλείται να επιλέξει τη μοίρα του έργου: θα το κρατήσει αναρωτώμενος τον ρόλο του στη δημιουργία ενός έργου τέχνης ή θα το πετάξει μετά την ανάγνωση του εντύπου;

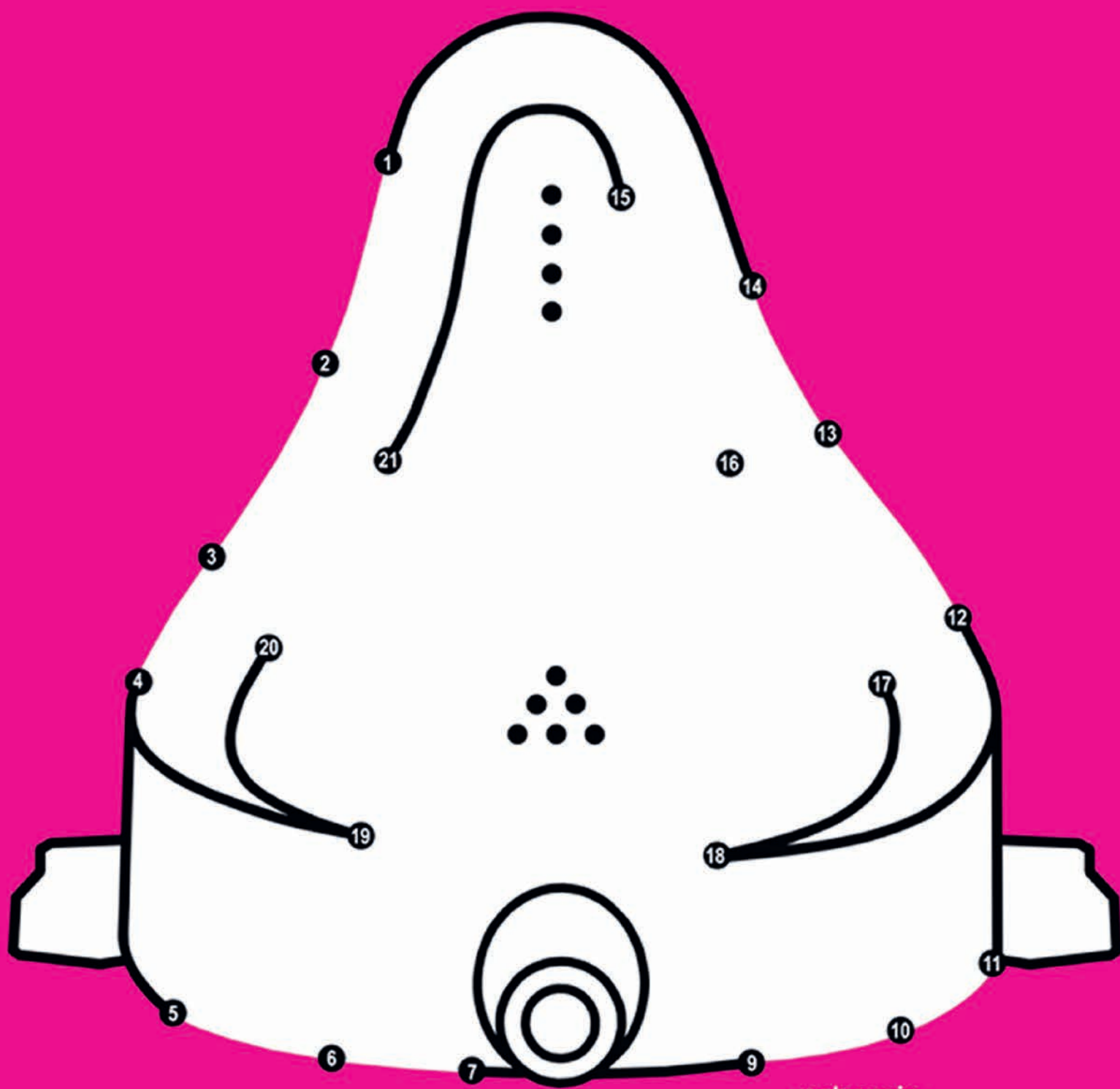
Η θολή γραμμή που χωρίζει την υψηλή και τη μαζική
κουλτούρα

The Up Coming, 23 Οκτωβρίου 2018

The blurry line that separates high and low culture

The Up Coming, 23 Oct, 2018

ATHENS voice

artemis
potamianou

MARINA RAZHEVA

Απουσία / Απ' ουσία, 2025

Newspapers, removed fragments,
mixed media

Conceptual art, participatory installation
Variable dimensions, approx. 150 × 150 cm

Απουσία / Απ' ουσία explores the paradox of absence, where what is missing becomes the key to understanding. Presented as an everyday "reading corner," the work invites audiences to engage with altered newspapers, where fragments of text and images have been removed. This absence creates a "state of BETWEEN" – a liminal space for interpretation, imagination, and confronting the fragile nature of meaning. By navigating the voids on each page, the audience becomes co-creators, reflecting on censorship, fragmentation, and the hidden truths of modern communication. The work examines the balance between presence and absence, creation and erasure, silence and dialogue.

Parallel track of the project.
Ongoing dialogue.

MARINA RAZHEVA

Απουσία / Απ' ουσία, 2025

Εφημερίδες, αφαιρεμένα αποσπάσματα,
μικτές τεχνικές
Εννοιολογική τέχνη, συμμετοχική εγκατάσταση
Διαστάσεις μεταβλητές, περίπου 150 × 150 εκ.

Το *Απουσία / Απ' ουσία* διερευνά το παράδοξο της απουσίας, όπου αυτό που λείπει γίνεται το κλειδί για την κατανόηση. Παρουσιασμένο ως μια καθημερινή «γωνιά ανάγνωσης», το έργο καλεί το κοινό να αλληλεπιδράσει με αλλοιωμένες εφημερίδες, όπου αποσπάσματα κειμένων και εικόνων έχουν αφαιρεθεί.

Αυτή η απουσία δημιουργεί μια «κατάσταση του ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΥ» – έναν οριακό χώρο για ερμηνεία, φαντασία και αναμέτρηση με την εύθραυστη φύση του νοήματος.

Καθώς το κοινό περιηγείται στα κενά των σελίδων, γίνεται συν-δημιουργός, αναλογιζόμενο τη λογοκρισία, τον κατακερματισμό και τις κρυμμένες αλήθειες της σύγχρονης επικοινωνίας. Το έργο εξετάζει την ισορροπία μεταξύ παρουσίας και απουσίας, δημιουργίας και διαγραφής, σιωπής και διαλόγου.

Παράλληλη πορεία του έργου.
Συνεχής διάλογος.

Γράφοντας το Αόρατο: Πώς η Απουσία μπορεί να διαμορφώσει μια ιστορία

Medium, Joana Kerzenwax, 14 Δεκεμβρίου 2024

Writing the Invisible: How absence can shape a story

Medium, Joana Kerzenwax, December 14, 2024

LIORA REDMAN

Unveiling Inner Reality, 2023

Video

Duration: 01:01:54

"Unveiling Inner Reality" is a deeply personal exploration of how media shapes thoughts and perceptions. Through poetic imagery and raw self-reflection, Liora confronts profound questions: Where do my thoughts come from? Who shapes my understanding of existence? This piece invites viewers to pause, reflect, and question the external forces influencing their inner world. Beyond merely critiquing the media, it focuses on awakening self-awareness and embracing the freedom it offers. Liora's journey serves as a mirror for anyone seeking to uncover the hidden truths of their own reality.

LIORA REDMAN

Αποκαλύπτοντας την Εσωτερική Πραγματικότητα, 2023

Βίντεο

Διάρκεια: 01:01:54

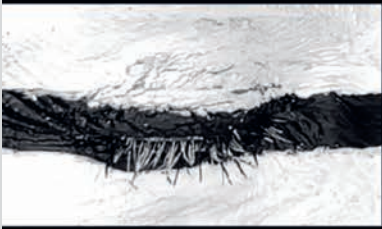
Το «Αποκαλύπτοντας την Εσωτερική Πραγματικότητα» είναι μια βαθιά προσωπική εξερεύνηση του τρόπου με τον οποίο τα μέσα ενημέρωσης διαμορφώνουν τις σκέψεις και τις αντιλήψεις μας. Μέσα από ποιητικές εικόνες και ωμή αυτοανάλυση, η Liora αντιμετωπίζει θεμελιώδη ερωτήματα: Από πού προέρχονται οι σκέψεις μου; Ποιος διαμορφώνει την κατανόησή μου για την ύπαρξη; Αυτό το έργο καλεί τους θεατές να σταματήσουν, να συλλογιστούν και να αμφισβητήσουν τις εξωτερικές δυνάμεις που επηρεάζουν τον εσωτερικό τους κόσμο. Περισσότερο από μια απλή κριτική προς τα μέσα, εστιάζει στην αφύπνιση της αυτογνωσίας και στην αποδοχή της ελευθερίας που αυτή προσφέρει. Το ταξίδι της Liora λειτουργεί ως καθρέφτης για όποιον αναζητά να αποκαλύψει τις κρυφές αλήθειες της δικής του πραγματικότητας.

Πώς τα μέσα μαζικής ενημέρωσης βοήθησαν να αλλάξουν οι δημόσιες απόψεις για τις λεσβίες και τους ομοφυλόφιλους

SCHOLARS Strategy Network, 24 Μαΐου 2018

How the media has helped change public views about lesbian and gay people

SCHOLARS Strategy Network, May 24, 2018

ANDREAS SAVVA

Survival Capsule, 2007

Photograph mounted on aluminum and Plexiglas
59 x 89 cm

Andreas Savva, through a series of works, engaged with the issue of migration long before it made headlines in the newspapers. The "survival packages" refer to the parcels sent by Georgian migrants and expatriates, who still gather every Sunday on Agiou Konstantinou Street, near the National Theatre, to meet and send their tightly wrapped packages -sealed with packing tape- to their loved ones back in Georgia. The contents of these packages are essential for survival, and their form is shaped by what they contain. In his artistic practice, Savva follows a similar process: he imagines a fictional recipient and creates his own packages using real objects. Through the composition of these parcels, a sculptural, human-centered form emerges, capturing the notions of displacement, necessity, and human connection.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΑΒΒΑ

Κάψουλα επιβίωσης, 2007

Φωτογραφία επικολλημένη σε αλουμίνιο και πλεξιγκλάς
59 x 89 εκ.

Ο Ανδρέας Σάββα, μέσα από μια σειρά έργων, καταπιάστηκε με το ζήτημα της μετανάστευσης πολύ πριν αυτό βρεθεί στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων. Τα «πακέτα επιβίωσης» αναφέρονται στα δέματα που στέλνουν οι μετανάστες και ομογενείς από τη Γεωργία, οι οποίοι συγκεντρώνονται κάθε Κυριακή στην οδό Αγίου Κωνσταντίνου, κοντά στο Εθνικό Θέατρο, για να συναντηθούν και να αποστείλουν τα δέματά τους -τυλιγμένα με ταινία συσκευασίας- στους αγαπημένους τους πίσω στη Γεωργία.

Τα αντικείμενα που περιέχουν είναι βασικά για την επιβίωση, ενώ η φόρμα κάθε πακέτου διαμορφώνεται από το περιεχόμενό του. Στην καλλιτεχνική του πρακτική, ο Σάββα ακολουθεί μια αντίστοιχη διαδικασία: φαντάζεται έναν υποθετικό παραλήπτη και δημιουργεί τα δικά του πακέτα, χρησιμοποιώντας πραγματικά αντικείμενα. Μέσα από τη σύνθεση αυτών των δεμάτων, γεννιέται μια γλυπτική, ανθρωποκεντρική φόρμα που αποτυπώνει τις έννοιες της μετακίνησης, της ανάγκης και της ανθρώπινης σύνδεσης.

Αποστολή δεμάτων και αναζήτηση σύνδεσης στο
"1 Κιλό - 3 Ευρώ"

The New Yorker, 17 Μαΐου 2023

Sending Parcels and Seeking Connection in
"1 Kilo - 3 Euros".

The New Yorker, May 17, 2023

EFI SAVVIDES

21st January 2018 Narin's letter, 2024
(video still) one channel video, colour, sound
Duration: 00:03:18

Breaking the Limbo: New beginnings in the UK

Savvides presents the video **21st January 2018: Narin's letter**, a piece from her long-standing documentation of several refugee families living in Richmond Village, an abandoned housing estate within the British military base of Dhekelia. This film offers a personal insight into the hopes and dreams of Narin, a 14-year-old girl. Although stories about the plight of over the eight families and their prolonged struggle for justice circulated in the news and on social media, it is the intimate, personal moments captured in Savvides' videos that reveal deeper human insights. These personal reflections show what breaking the deadlock could mean following the judicial review, and finally being allowed to leave Cyprus and settle in the UK.

Alessandro Vincentelli

ΕΦΗ ΣΑΒΒΙΔΗ

21st January 2018 Narin's letter, 2024
(video still) one channel video, colour, sound
Διάρκεια:00:03:18

Breaking the Limbo: Νέο ξεκίνημα στο Ηνωμένο Βασίλειο

Η Σαββίδη παρουσιάζει το βίντεο **21st January 2018: Narin's letter**. Το έργο ανήκει στη μακροχρόνια έρευνα της Σαββίδη που καταγράφει τις συνθήκες ζωής οικογενειών προσφύγων εγκατεστημένων στο Richmond Village, ένα εγκαταλελειμμένο οικισμό στη Βρετανική στρατιωτική βάση της Δεκέλειας. Το βίντεο προσφέρει μια προσωπική ματιά στις ελπίδες και τα όνειρα της Narin, ενός δεκατετράχρονου κοριτσιού. Αν και οι ιστορίες για τα δεινά των δέκα οικογενειών και τον παρατεταμένο αγώνα τους για δικαιοσύνη κυκλοφόρησαν στις ειδήσεις και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, οι προσωπικές, οικείες στιγμές που αποτυπώνονται στα βίντεο της Σαββίδη αποκαλύπτουν βαθύτερες ανθρώπινες πτυχές. Αυτοί οι προσωπικοί αναστοχασμοί δείχνουν τι θα μπορούσε να σημαίνει η άρση του αδιεξόδου – η ολοκλήρωση της δικαστικής επανεξέτασης και, τελικά, η δυνατότητα να φύγουν από την Κύπρο και να εγκατασταθούν στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Alessandro Vincentelli

Επετράπη σε οικογένειες προσφύγων να εγκατασταθούν στο Ηνωμένο Βασίλειο μετά από 20 χρόνια εγκλωβισμού στη βρετανική στρατιωτική βάση στην Κύπρο.

Independent, Chris Baynes, 4 Δεκεμβρίου 2018

Refugee families allowed to enter UK after 20 years stranded at the British military base in Cyprus.

Independent, Chris Baynes, December 4, 2018

ΠΑΝΟΣ ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ

Untitled, 1965

Glue and newspapers on burlap
120 × 90 cm

With his expressionist works from 1960 to 1965, which carry the experience of occupation, civil war and post-civil war Greece, Panos Sarafianos immerses us into the existential anxieties and cries that haunt humanity beyond historical and local borders. In the last works of this serie, screams and faces have been covered behind fragmented newspaper clippings, political and above all, sports.

But the way out is conceived in the spirals where forms coincides with their surrounding world.

ΠΑΝΟΣ ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ

Άτιτλο, 1965

Κόλλα και εφημερίδες σε λινάτσα
120 × 90 εκ.

Με τα εξπρεσιονιστικά έργα του από το 1960 ως το 1965, που κουβαλούν την εμπειρία της κατοχής, του εμφυλίου και της μετεμφυλιακής Ελλάδας, ο Πάνος Σαραφιανός μάς καταβυθίζει στις υπαρξιακές αγωνίες και κραυγές, που ταλανίζουν το σύγχρονο άνθρωπο πέρα από ιστορικά και τοπικά σύνορα. Στα τελευταία έργα αυτής της σειράς του 1965, οι κραυγές και τα πρόσωπα έχουν καλυφθεί πίσω από θραυσματισμένα αποκόμματα εφημερίδων, πολιτικών και κυρίως, αθλητικών.

Όμως η διέξοδος κυοφορείται στις δίνες που συνταυτίζουν τη μορφή με τον γύρω κόσμο της.

Στα γήπεδα, η Ελλάδα αναστενάζει. Υπάρχει ελπίδα;

Huffpost, Γιώργος Ουρανός, 25 Αυγούστου 2023

In the stadiums, Greece sighs. Is there hope?

Huffpost, Giorgos Ouranos, August 25, 2023

ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ ΣΙΑΓΡΕΕΣ

Battles, 2003 – 2020...

Mixed media on canvas and plexiglass
Variable dimensions 220 × 120 cm

The juxtaposition of battles from traditional historical conflict to contemporary economic conflicts gives the viewer the opportunity to reflect on time, the change of social and political balances, and the constant reproduction of power patterns. The transcendence of the temporal dimension and the ongoing narrative of the battle embody the idea that the past continues to live on in the present. Undoubtedly if the outcome of the Battle of Salamis had been different the whole world would be a very different place today (the Golden age of Pericles and all he contributed to world civilization and science would not have followed...). The scenario that implies that a different outcome of the Battle of Salamis could have radically reversed the course of history turns the play into a "timeless frontpage".

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΙΑΓΚΡΗΣ

Μάχες, 2003 – 2020...

Μικτή τεχνική σε καμβά και πλεξιγκλάς
Μεταβλητές διαστάσεις 220 × 120 εκ.

Η παράθεση των μαχών από την παραδοσιακή ιστορική διαμάχη έως τις σύγχρονες οικονομικές συγκρούσεις δίνει στον θεατή την ευκαιρία να αναλογιστεί το χρόνο, την αλλαγή των κοινωνικών και πολιτικών ισορροπιών, και τη συνεχή αναπαραγωγή μοτίβων εξουσίας.

Η υπέρβαση της χρονικής διάστασης και η συνεχιζόμενη αφήγηση της μάχης ενσωματώνουν την ιδέα ότι το παρελθόν συνεχίζει να ζει στο παρόν.

Αδιαμφισβήτητα αν η έκβαση της ναυμαχίας της Σαλαμίνας ήταν διαφορετική θα ήταν τελείως διαφορετικός όλος ο κόσμος σήμερα (δεν θα είχε ακολουθήσει ο χρυσός αιώνας του Περικλή και ότι πρόσφερε στον παγκόσμιο πολιτισμό και στις επιστήμες...).

Το σενάριο που υπονοεί ότι μια διαφορετική έκβαση της ναυμαχίας της Σαλαμίνας θα μπορούσε να αντρέψει ριζικά την πορεία της ιστορίας, μετατρέπει το έργο σε ένα «διαχρονικό πρωτοσέλιδο».

Οι οικονομικές ελίτ και η νέα μορφή παγκόσμιας εξουσίας
Πώς οι σύγχρονες οικονομικές συγκρούσεις αντικαθιστούν τις παραδοσιακές μορφές πολέμου, με χρηματοοικονομικά εργαλεία.

Το Βήμα, Δημοσίευση: 2023

The Economic Elites and the New Form of Global Power

How modern economic conflicts are replacing traditional forms of warfare, using financial instruments as tools of dominance.

To Vima, Published: 2023

ANDREAS SITOREGO

Babel

Video

Duration: 00:04:52

Language as a "vehicle" carries dense truth and knowledge; however, at the same time, this very "vehicle" can become a carrier of falsehood and delusion.

In our era, mass media manage information at the expense of lived experience, and the danger of deception clearly emerges as a possibility.

The construction of false information is an integral part of the political activity of powerful states, which is served by the stimulation or suppression of the reactions of large populations across the globe.

In the video presented, the viewer -lacking access to the code of sign language- believes that the news anchor is referring to the events shown on screen.

However, the anchor is in fact describing a completely unrelated event. In this way, deception is produced without any alteration of the events themselves.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΤΟΡΕΓΚΟ

Βαβέλ

Video

Διάρκεια: 00:04:52

Στο «όχημα» της γλώσσας εμπεριέχεται πυκνή αλήθεια και γνώση, όμως ταυτόχρονα το ίδιο "όχημα" μπορεί να γίνει φορέας ψεύδους και πλάνης.

Στην εποχή μας τα μέσα μαζικής ενημέρωσης διαχειρίζονται την πληροφορία εις βάρος του βιώματος και ο κίνδυνος της πλάνης διαφαίνεται καθαρά ως προοπτική.

Η κατασκευή αναληθούς πληροφορίας αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της πολιτικής δράσης ισχυρών κρατών η οποία εξυπηρετείται από τη διέγερση ή την νέκρωση των αντιδράσεων μεγάλων ανθρωπίνων μαζών ανα την υφήλιο.

Στο βίντεο που παρουσιάζεται ο θεατής που δεν έχει πρόσβαση στον κώδικα της νοηματικής γλώσσας θεωρεί ότι ο εκφωνητής των ειδήσεων αναφέρεται στα εικονιζόμενα γεγονότα.

Ωστόσο αυτός περιγράφει ένα τελείως άσχετο γεγονός κατ'αυτόν τον τρόπο παράγεται πλάνη χωρίς να παραποιούνται τα γεγονότα καθαυτά.

Οι εθισμένοι στον πόλεμο εκτοξεύουν την τηλεοπτική ακροαματικότητα

thetimes.com, Adam Sherwin, 25 Μαρτίου 2003

War addicts cause TV news audience to rocket

thetimes.com, Adam Sherwin, March 25, 2003

ANNETTA SPANOUDAKI

in-crisis, 2025

Knitted yarn
120 × 150 cm

I have always been fascinated by maps. Drawings of countries and states that impose borders that often have no basis in the actual geography of the land. But I like the geographical references full of patterns, rhythms and shapes, as a background material. So, I try to work against them searching the difference between a map and a picture.

The work in-crisis is part of the series mapping spaces.

ANNETTA ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ

in-crisis, 2025

Πλεγμένο νήμα
120 × 150 εκ.

Πάντα με γοήτευαν οι χάρτες. Αυτά τα σχέδια χωρών και κρατών που επιβάλουν σύνορα και όρια, συχνά χωρίς καμία βάση. Οι γεωγραφικές τους αναφορές είναι γεμάτες σχήματα, χρώματα και ρυθμούς. Αποτελούν το πρώτο υλικό πάνω στο οποίο δουλεύω προσπαθώντας να αποδομήσω την αρχική εικόνα του χάρτη σε μια νέα. Στη ουσία δουλεύω εναντίον του. Το έργο in-crisis αποτελεί μέρος της σειράς mapping spaces.

Τα αίτια της κρίσης της Ευρώπης

Άρθρο του Ανδρέα Μήλιου, διδάκτορος του Πανεπιστημίου της Φρανκφούρτης
Capital.gr, 21 Σεπτεμβρίου 2024

The Causes of Europe's Crisis

Article by Andreas Milios, PhD, University of Frankfurt
Capital.gr, September 21, 2025

VARVARA SPYROULI

"Never again" – A work against today's fascism, 2025

Thin aluminum sheet, direct UV printing, wire, thread, rice paper, watercolor, indelible pigments

Printing of processed photographs on a metal surface with UV inks and intervention with indelible pigments (construction)

100 × 100 cm

My work was born out of the need to express my thoughts and concerns about our present and future. We live in an era full of challenges, where our freedoms are being tested and new forms of power are emerging. The changes taking place are not always immediately visible, but they gradually affect our way of life.

The title "Never Again" is not just a historical reminder but an urgent warning for today. The work invites the viewer to reflect: How careful are we to ensure that we do not repeat the mistakes we have seen in history? Art is a means of expression and dialogue—perhaps even an act of resistance. Through this work, I want to make the viewer think about the future and remind them that the values we take for granted require constant attention and insight.

I was inspired by the text of Kostas Douzinas, a professor at the University of London, published in the newspaper Avgi on Sunday, December 4, 2016, titled: "The End of Europe or Fascism in Armani?"

ΒΑΡΒΑΡΑ ΣΠΥΡΟΥΛΗ

"Never again" – Ένα έργο απέναντι στον φασισμό του σήμερα, 2025

Λεπτό φύλλο αλουμινίου, direct UV printing, σύρμα, κλωστή, ριζόχαρτο, ακουαρέλα, ανεξίτηλα χρώματα

Εκτύπωση επεξεργασμένων φωτογραφιών σε μεταλλική επιφάνεια με μελάνια UV και επέμβαση με ανεξίτηλα χρώματα (κατασκευή στο χώρο)

100 × 100 εκ.

Το έργο μου γεννήθηκε από την ανάγκη να εκφράσω τις σκέψεις και τις ανησυχίες μου για παρόν και το μέλλον μας. Ζούμε σε μια εποχή γεμάτη προκλήσεις, όπου οι ελευθερίες μας δοκιμάζονται και νέες μορφές εξουσίας αναδύονται. Οι αλλαγές που συμβαίνουν δεν είναι πάντα άμεσα ορατές, αλλά επηρεάζουν σταδιακά τον τρόπο ζωής μας.

Ο τίτλος "Never Again" (Ποτέ ξανά) δεν είναι απλώς μια ιστορική υπενθύμιση, αλλά μια επιτακτική προειδοποίηση για το σήμερα. Το έργο προσκαλεί τον θεατή να αναρωτηθεί: Πόσο προσεκτικοί είμαστε ώστε να μην επαναλάβουμε λάθη που έχουμε δει στην ιστορία;

Η τέχνη είναι ένας τρόπος έκφρασης και διαλόγου και ίσως μια πράξη αντίστασης. Μέσα από αυτό το έργο, θέλω να προβληματίσω τον θεατή για το μέλλον και να υπενθυμίσω ότι οι αξίες που θεωρούμε δεδομένες χρειάζονται συνεχή προσοχή και ενόραση. Εμπνεύστηκα από το κείμενο του Κώστα Δουζίνα, καθηγητή στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Αυγή την Κυριακή, 4 Δεκεμβρίου 2016, με τίτλο: "Το τέλος της Ευρώπης ή ο φασισμός με Αρμάνι;"

Το τέλος της Ευρώπης ή ο φασισμός με Αρμάνι

Η βαρβαρότητα ξαναμπαίνει στην ευρωπαϊκή καθημερινότητα. Δεν φοράει μπότες και στολές, αλλά κοστούμια Armani και ταγιέρ Chanel. Δεν υπόσχεται φυλετική καθαρότητα, αλλά προστασία του δυτικού πολιτισμού

Εφημερίδα Αυγή, Κώστας Δουζίνας, Κυριακή 4 Δεκεμβρίου 2016

The End of Europe or Fascism in Armani?

Barbarism is returning to European everyday life. It no longer wears boots and uniforms but Armani suits and Chanel skirts. It no longer promises racial purity but the protection of Western civilization.

Newspaper Avgi, Kostas Douzinas, Sunday December 4, 2016

NICOS SYNROS

**Seeing the Forest for the Trees,
Seeing the Tree for the Forest, 2022**
video on loop

The video focuses on the relation of the one and many. In view of the popular aphorism that warns us not to miss "seeing the forest for the trees", the work is engaged in the reversibility of the suggested polarity. Even though the forest stands for a number of trees it represents the one, the whole, the singular and the universal, while on the other hand, any particular tree stands for the many, and is thus haunted by the diversity of the multiple.

A tree is presented as containing all the photographic shots that constitute it accompanied by excerpts of the surrounding sounds of the forest recorded during the shooting. The photographs are animated in an experimental manner to create recognizable behaviors or narratives; yet, at times the work abandons certainty and embraces ambiguity.

Through a cinematic animation approach of multiple viewing angles, recorded movements, and animated fictional behaviors, the tree reflects the whole by performing its wider all-inclusive self-image, a forest of the one.

ΝΙΚΟΣ ΣΥΝΡΟΣ

**Βλέποντας το Δάσος για τα Δέντρα,
Βλέποντας το Δέντρο για το Δάσος, 2022**
βίντεο σε loop

Το βίντεο επικεντρώνεται στη σχέση του ενός και των πολλών. Με βάση το δημοφιλές απόφθεγμα που μας προειδοποιεί να μην παραλείψουμε «να βλέπουμε το δάσος για τα δέντρα», το έργο ασχολείται με την αναστρεψιμότητα της προτεινόμενης πολικότητας. Παρόλο που το δάσος αντιπροσωπεύει έναν αριθμό δέντρων, αντιπροσωπεύει το ένα, το όλο, το μοναδικό και το καθολικό, ενώ από την άλλη πλευρά, κάθε συγκεκριμένο δέντρο αντιπροσωπεύει τα πολλά και έτσι στοιχειώνεται από την ποικιλομορφία του πολλαπλού.

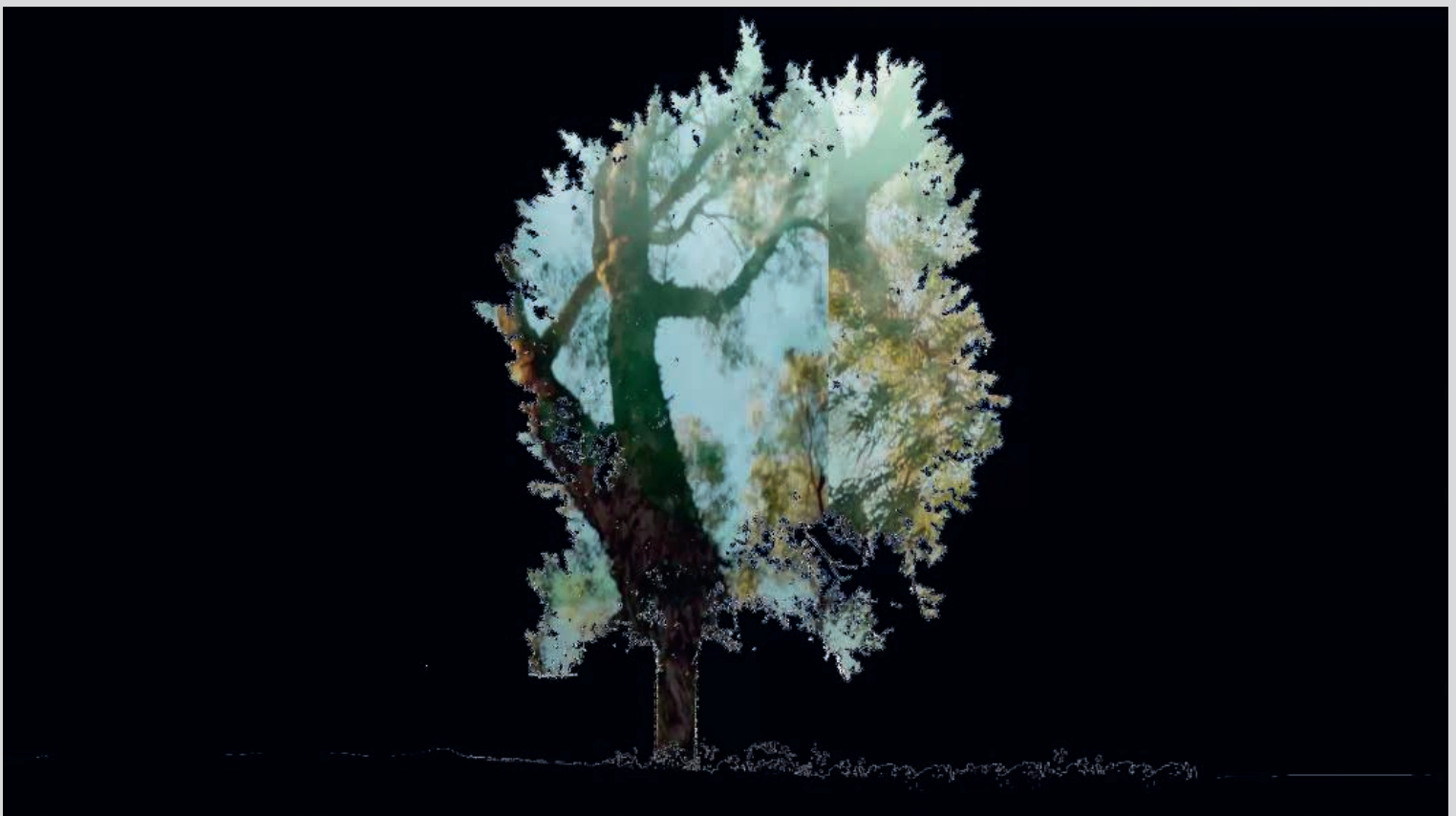
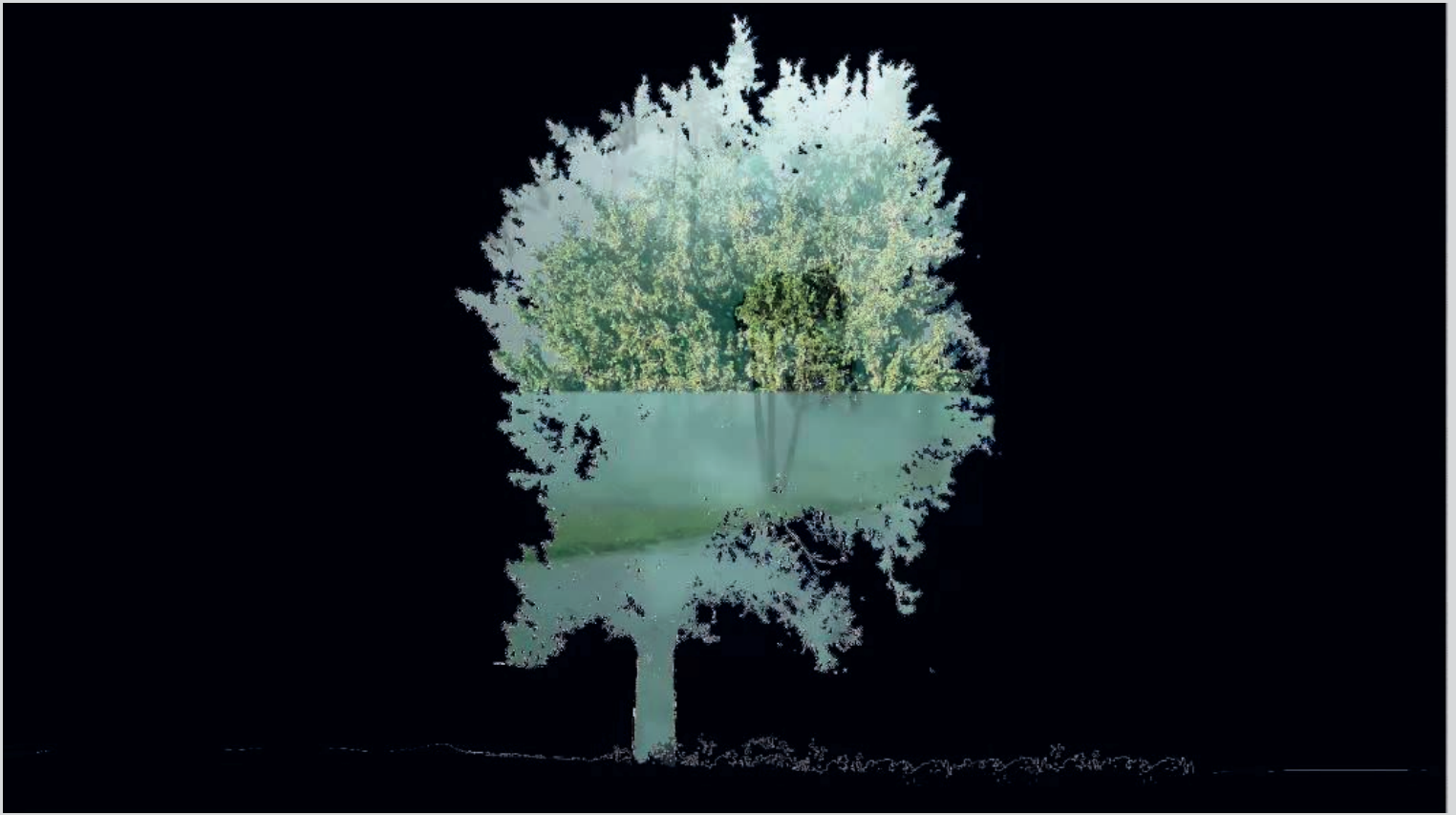
Ένα δέντρο παρουσιάζεται ως να περιέχει όλες τις φωτογραφικές λήψεις που το αποτελούν συνοδευόμενες από αποσπάσματα των ήχων του περιβάλλοντος του δάσους που καταγράφηκαν κατά τη λήψη. Οι φωτογραφίες είναι κινούμενες με πειραματικό τρόπο για να δημιουργήσουν αναγνωρίσιμες συμπεριφορές ή αφηγήσεις. Ωστόσο, μερικές φορές το έργο εγκαταλείπει τη βεβαιότητα και αγκαλιάζει την αμφισημία. Μέσα από μια κινηματογραφική προσέγγιση κινούμενης εικόνας με πολλαπλές γωνίες θέασης, καταγεγραμμένες κινήσεις και κινούμενες φανταστικές συμπεριφορές, το δέντρο αντικατοπτρίζει το όλο, εκτελώντας την ευρύτερη, περιεκτική αυτοεικόνα του, το δάσος του ενός.

Εστιάζοντας στις λεπτομέρειες ενώ χάνουμε τη γενική εικόνα

Medium, 13 Φεβρουαρίου 2021

Focusing On The Details When We Are Missing The Big Picture

Medium, February 13, 2021

KONSTANTINOS TILIGADIS

Censorship, 2025

Plexiglas and newspaper

25 × 25 cm

Censorship is the whisper of fear, a shadow that spreads before the light is even born. It always targets what it dares, what it provokes. It cuts off words before they are articulated, but the silence it leaves behind resonates louder. She etches a line in the sand and says "this far" – but the wave of thought erases it again and again. For what is forbidden, blooms. And art, like water, always finds a crevice to pass through.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΗΛΙΓΑΔΗΣ

Λογοκρισία, 2025

Πλεξιγκλάς και εφημερίδα

25 × 25 εκ.

Η λογοκρισία είναι ο ψίθυρος του φόβου, μια σκιά που απλώνεται πριν καν γεννηθεί το φως. Πάντα στοχεύει ό,τι τολμά, ό,τι προκαλεί. Κόβει τις λέξεις πριν αρθρωθούν, η σιωπή που αφήνει πίσω της αντηχεί δυνατότερα. Χαράζει μια γραμμή στην άμμο και λέει «ως εδώ» – όμως το κύμα της σκέψης τη σβήνει ξανά και ξανά. Γιατί ό,τι απαγορεύεται, ανθίζει. Και η τέχνη, σαν νερό, βρίσκει πάντα χαραμάδα να περάσει.

Βουλευτής της Νίκης τα έσπασε στην Εθνική Πινακοθήκη γιατί θεώρησε βλάσφημη την έκθεση

protothema.gr, Χρήστος Μπόκας, 10 Μαρτίου 2025

Niki MP storms National Gallery because he considers exhibition blasphemous

protothema.gr, Christos Bokas, March 10, 2025

HOURIG TOROSSIAN

From the Series **Reading between the lines**, 2016
Silkscreen on paper
84 × 60 cm

The images of Hourig Torossian are taken from the front pages of the Phileleftheros Newspaper in Cyprus and appropriated to create a series of silkscreens. The main headings of the front pages are kept intact but the text is sealed by coloured overlays rendering the content illegible. Daily repetitive news, can at times reflect a feeling of disengagement from reality and on another level can be fake or misleading. The grid-like layout of the newspaper columns facilitated for a new visual-play of colour and text, allowing only the headings to remain as potential poetic titles for the resulting work.

ΧΟΥΡΙΚ ΤΟΡΟΣΙΑΝ

Από τη Σειρά **Διαβάζοντας ανάμεσα στις γραμμές**, 2016
Μεταξοτυπία σε χαρτί
84 × 60 εκ.

Οι εικόνες της Χουρίκ Τοροσίαν είναι εμπνευσμένες από τα πρωτοσέλιδα της Εφημερίδας Φιλελεύθερος της Κύπρου. Οι σελίδες τυπώθηκαν με τη χρήση μεταξοτυπίας. Οι κύριες επικεφαλίδες των πρωτοσέλιδων διατηρούνται, αλλά η συνολική διάταξη και οι στήλες είναι σφραγισμένες από χρωματικές επικαλύψεις, αφήνοντας το περιεχόμενο δυσανάγνωστο. Οι καθημερινές επαναλαμβανόμενες ειδήσεις αντικατοπτρίζουν ένα συναίσθημα αποδέσμευσης από την πραγματικότητα και σε άλλο επίπεδο, οι πηγές των ειδήσεων μπορεί να είναι μεροληπτικές ή παραπλανητικές. Η διάταξη της εφημερίδας τής επιτρέπει να σχηματίσει μια καινούρια πρόταση κειμένου και χρωμάτων, αφήνοντας μόνο, τους τίτλους να παραμείνουν ως πιθανοί ποιητικοί τίτλοι των ίδιων των έργων.

Πώς να λαμβάνετε τις ειδήσεις που θέλετε
χωρίς να κατακλύζεστε

The Atlantic, Alan Jacobs, Feb 1, 2012

How to get the news you want
without being overwhelmed

The Atlantic, Alan Jacobs, Feb 1, 2012

GIORGOS TRIANΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Golden steps on a grey landscape, 2024

Mixed media
103 × 165 cm

The artwork captures the human contradiction: the conquest of the moon alongside the neglect of Earth. The iconic 1969 headline comes to life through sculptural reliefs, bold textures, and gold leaf, symbolizing a deceptive brilliance. The golden surface elevates the triumph, while the newspaper-based technique hints at decay beneath the polished façade. We conquered the moon, but did we go there to forget the planet we are destroying? This is a sharp commentary on the vanity that drives us to look far beyond while failing to care for ourselves.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Χρυσά βήματα σε γκρίζο τοπίο, 2024

Μικτή τεχνική
103 × 165 εκ.

Το έργο αποτυπώνει την ανθρώπινη αντίφαση: την κατάκτηση του φεγγαριού και την ταυτόχρονη παραμέληση της Γης. Το εμβληματικό πρωτοσέλιδο του 1969 ζωντανεύει μέσα από ανάγλυφα γλυπτά, έντονη υφή και φύλλα χρυσού, που λειτουργούν ως σύμβολο μιας ψεύτικης λάμψης. Η χρυσή επιφάνεια εξυψώνει τον θρίαμβο, ενώ η τεχνοτροπία με τις εφημερίδες υπαινίσσεται την παρακμή κάτω από τη γυαλιστερή εικόνα. Κατακτήσαμε το φεγγάρι, αλλά μήπως φτάσαμε εκεί για να ξεχάσουμε τον πλανήτη που καταστρέφουμε; Ένα καυστικό σχόλιο για τη ματαιοδοξία που μας σπρώχνει να κοιτάμε μακριά, αντί να φροντίζουμε το σπίτι μας.

Men Walk on Moon

Αστροναύτες προσγειώνονται στην επιφάνεια, συλλέγουν πετρώματα, και τοποθετούν τη σημαία

The New York Times, Noble Wilford, 21 Ιουλίου 1969

Men Walk on Moon

Astronauts land on plain collect rocks, plant flag

The New York Times, Noble Wilford, July 21, 1969

02 ΟΕΣΗ

Οι επιπτώσεις
ανάγκης του ΕΕΥ

Μότορς

"All the News
That's Fit to Print"

The New York Times

VOL. CXLVII, NO. 10721

21st Century News Service

NEW YORK, MONDAY, JUNE 14, 1999

MEN WALK ON MOON

ASTRONAUTS LAID ON ROLLERS PLAN

Οσκαρ
Βελόν

«Ο
σαν

Του... τρέλαινο
ο Κορνελάς

ανει ούλα

α του
ονέπ

BY AGENCE FRANCE PRESSE

PARIS (AP) — Astronauts will be laid out on rollers to be moved from the shuttle to the moon, according to a NASA official.

The official said the astronauts will be lying on their backs on a stretcher that will be placed on a set of rollers. The rollers will be used to move the astronauts from the shuttle to the moon.

The official said the astronauts will be lying on their backs on a stretcher that will be placed on a set of rollers. The rollers will be used to move the astronauts from the shuttle to the moon.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ
... για τον Κόλη

ΕΚΟΣΜΟΣ

ΜΕΝ
ΣΤΟ

TASSOS TRIANDAFYLLOU

54,17° N- 108,91° E, 2025

Ink

60 × 50 cm

Courtesy of ENIA Gallery.

The references for my project "54.17° N- 108.91° E" come from a Russian newspaper article, with environmental content, about Lake Baikal.

Lake Baikal in southeastern Siberia is both the deepest and the oldest lake in the world. The UNESCO World Heritage Site is the deepest lake on Earth, with a maximum depth of 1,640 meters, and is 25 million years old.

ΤΑΣΣΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

54,17° N- 108,91° E, 2025

Μελάνι

60 × 50 εκ.

Ευγενική παραχώρηση της ENIA Gallery.

Οι αναφορές μου για το έργο «54,17° N- 108,91° E» προέρχονται από άρθρο Ρωσικής εφημερίδας, με περιβαλλοντικό περιεχόμενο, για την λίμνη Βαϊκάλη. Η λίμνη Βαϊκάλη στη νοτιοανατολική Σιβηρία, είναι τόσο η πιο βαθιά, όσο και η αρχαιότερη λίμνη στον κόσμο. Το Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της Unesco αποτελεί τη βαθύτερη λίμνη στη Γη, με μέγιστο βάθος 1.640 μέτρα, ενώ μετρά 25 εκατομμύρια έτη ζωής.

Λίμνη Βαϊκάλη – Το «Μαργαριτάρι της Σιβηρίας» πνίγεται στα μικροπλαστικά

tovima.gr, Αίθουσα Σύνταξης, 5 Οκτωβρίου 2021

Lake Baikal – The "Pearl of Siberia" Drowning in Microplastics

tovima.gr, Newsroom, October 5, 2021

KOSTAS TSOLIS

NEWSPAPERS, 2023

Newspapers, Fabric Insulating Tapes
Dimensions with Frame: 50 × 50 cm
Courtesy of the artist and Ekfrasi – Yianna Grammatopoulou Galleries

By utilizing newspaper front pages and images from the media as the core material for his work, Kostas Tsolis aims to reinterpret collective memory and History. He uses mass media as both a mirror and a tool for analyzing and understanding contemporary society.

Through the use of magazines and newspapers, he does not merely depict events but reinterprets them, creating a dialogue between the past and the present. He constructs a multilayered narrative that explores the relationship between personal and collective memory.

Overall, Kostas Tsolis' works with newspapers constitute a significant contribution to the Greek visual arts scene, offering a fresh perspective on the relationship between art, language, and everyday life.

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΩΛΗΣ

ΝΙΟΥΣΠΕΪΠΕΡΣ, 2023

Εφημερίδες, υφασμάτινες μονωτικές ταινίες
Διάσταση με κορνίζα 50 × 50 εκ.
Με την ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη και της Γκαλερί Έκφραση – Γιάννα Γραμματοπούλου

Αξιοποιώντας πρωτοσέλιδα εφημερίδων και εικόνες από τα ΜΜΕ ως βασικό υλικό για τα έργα του ο Κώστας Τσώλης στοχεύει στην αναθεώρηση της συλλογικής μνήμης και της Ιστορίας. Χρησιμοποιεί τα μέσα ενημέρωσης ως καθρέφτη και εργαλείο ανάλυσης και κατανόησης της σύγχρονης κοινωνίας. Μέσω της χρήσης περιοδικών και εφημερίδων, δεν αναπαριστά απλώς τα γεγονότα αλλά τα επανερμηνεύει, δημιουργώντας έναν διάλογο μεταξύ παρελθόντος και παρόντος. Δημιουργεί μια πολυεπίπεδη αφήγηση που εξερευνά τη σχέση μεταξύ προσωπικής και συλλογικής μνήμης.

Συνολικά, τα έργα του Κώστα Τσώλη με τις εφημερίδες αποτελούν μια σημαντική συμβολή στην ελληνική εικαστική σκηνή, προσφέροντας μια νέα ματιά στη σχέση μεταξύ τέχνης, λόγου και καθημερινότητας.

Μοσούλη: Το αδιέξοδο των εκτοπισμένων

Εκατοντάδες χιλιάδες εκτοπισμένοι άμαχοι παραμένουν σε προσφυγικούς καταυλισμούς υπό ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες διαβίωσης.

Euronews, Νικολέτα Δρούγκα, 10 Ιουλίου 2017

Mosul: The deadlock of the displaced

Hundreds of thousands of displaced civilians remain in refugee camps under extremely difficult living conditions.

Euronews, Nicoleta Drugka, July 10, 2017

GENE THERAPY
A MILESTONE.
THANKS TO H.I.V.

SURVIVORS' BOND
AFGHAN WOMEN
RIPT'D NEW LIVES

PARAGONS OF DESIGN
MUSEUM OF MODERN ART
PI LINGS INTO FASHION

The New York Times

INTERNATIONAL EDITION | WEDNESDAY, OCTOBER 11, 2017

Big mistake to scrap Iran nuclear deal

Wendy R. Sherman

President Trump is expected this week to refuse to reauthorize Iran's compliance with the 2015 nuclear deal, a milestone diplomatic agreement that

not violating the terms of the deal. In fact, his key national security cabinet officers have publicly said that Iran is meeting its commitments. The International Atomic Energy Agency, which is charged with monitoring and verifying the deal, has issued eight reports over the past two years echoing those very claims.

The president and the Republican

Iran's security. The Trump

Republicans as senator blasts Trump

Others in party share
view of president but fear
retaliation for speaking out

But a host of Republicans and others, but it took Senator Bob Corker to take public, Congress' public, and Corker chastised Trump with his most scathing challenge from within his own party. In unloading on Mr. Trump, Mr. Corker, a four-term senator from Tennessee, said in public what many of his Republican colleagues may disagree with but the president is certain to be angry.

City in Mosul: Digging up the dead

by pain, separated

we rise as their duty in the community, said Zahid Ibrahim Hassan, who is leading the recovery efforts. "We will continue to work hard to bring back the city."

was in full swing. His wife, his 13-year-old daughter and his brother's wife were killed when their house was hit by what he believed was a heavy artillery shell.

in the city. It is a common sight to see an American soldier with a child, fearing the retaliation of a Democratic president and his allies in the

OXANA AKOPOV & VIC TUR

The Growth. Ongoing research project

The Growth Project. Los Angeles,
2024–2025
Installation

The Growth Project. Los Angeles,
2024–2025
Video
Duration: 02:00:00

The Growth is an ongoing research project, exploring and comparing the growth cycles of Nature VS Financial Systems.

The installation critically engages with Michel Foucault's concept of biopolitics, provoking the broader conversation about the human systems and environmental ethics, raising critical questions about the true cost of progress.

A central theme of the Part 2 installation focuses on the recent devastating wildfires in Los Angeles, which serve as a metaphor for humanity's illusion of control over nature and the consequences of unchecked environmental manipulation, on the one hand, and speculation suggesting that such disasters may be rather intentionally orchestrated to clear land for the construction of a smart city, on the other. The project is unpacking how power structures mediate our relationship with life's fundamental elements.

OXANA AKOPOV & VIC TUR

The Growth. Συνεχιζόμενο ερευνητικό έργο

The Growth Project. Los Angeles,
2024–2025
Εγκατάσταση

The Growth Project. Los Angeles,
2024–2025
Βίντεο
Διάρκεια: 02:00:00

Growth είναι ένα συνεχιζόμενο ερευνητικό έργο, που διερευνά και συγκρίνει τους κύκλους ανάπτυξης της Φύσης έναντι των Χρηματοοικονομικών Συστημάτων.

Η εγκατάσταση αλληλεπιδρά κριτικά με την έννοια της βιοπολιτικής του Michel Foucault, προκαλώντας έναν ευρύτερο διάλογο σχετικά με τα ανθρώπινα συστήματα και την περιβαλλοντική ηθική, θέτοντας κρίσιμα ερωτήματα για το αληθινό κόστος της προόδου.

Ένα κεντρικό θέμα της εγκατάστασης εστιάζει στις πρόσφατες καταστροφικές πυρκαγιές στο Λος Άντζελες, που λειτουργούν ως μεταφορά για την ανθρώπινη ψευδαίσθηση ελέγχου πάνω στη φύση και τις συνέπειες της ανεξέλεγκτης περιβαλλοντικής παρέμβασης. Παράλληλα, η εγκατάσταση θίγει τις εικασίες ότι τέτοιες καταστροφές μπορεί να έχουν εννορηστωθεί σκόπιμα για την εκκαθάριση γης με σκοπό την κατασκευή μιας «έξυπνης πόλης».

Το πρότζεκτ αποκαλύπτει πώς οι δομές εξουσίας διαμεσολαβούν τη σχέση μας με τα θεμελιώδη στοιχεία της ζωής.

Οι Πυρκαγιές στο Λος Άντζελες δείχνουν τα όρια των προσπαθειών της Αμερικής να αντιμετωπίσει την κλιματική αλλαγή

The New York Times, 10 Ιανουαρίου 2025

L.A. fires show limits of America's efforts to cope with climate change

The New York Times Jan. 10, 2025

MAKIS FAROS

Second Hand Giving, 2015

Video

Duration: 00:01:22

It's easier to lift it up if it falls than to prevent it from falling. So let it fall, and then pick it up.

Antonio Porchia

Digested facts, chewed-up, tested time (= money), ideas, opinions, are spat out (a nice way to say "vomited"), making every future today a shadow of yesterday. "Second Hand Giving" talks about the "bad faith" that hides behind donation. Information (explicitly referred to as a right in a democracy) and entertainment are educational acts generously offered to citizens as a gift by society. However, each event and its truth is evaluated, adapted, and transformed into information. And as if it hasn't been "colored" enough, it's immediately commented on in multitude, enlarged, shrunk, and distorted. At the same time, "Second Hand Giving" also concerns ourselves and the crisis of solidarity in developed societies.

ΜΑΚΗΣ ΦΑΡΟΣ

Second Hand Giving, 2015

Video

Διάρκεια: 00:01:22

Είναι πιο εύκολο να την σηκώσεις άμα πέσει, παρά να μην την αφήσεις να πέσει. Άφησέ την λοιπόν να πέσει και την σηκώνεις μετά.

Antonio Porchia

Χωνεμένα γεγονότα, μασημένος δοκιμασμένος χρόνος (= χρήμα), ιδέες, απόψεις, ξεστομίζονται (να ένας ωραίος τρόπος να πεις ότι ξερνάς) κάνοντας κάθε σημερινό μέλλον, σκιά του χθεσινού. Το "Second Hand Giving" μιλάει για την «κακή πίστη» που κρύβεται πίσω από την δωρεά. Η ενημέρωση (ή οποία ρητά αναφέρεται και σαν δικαίωμά σε μια δημοκρατία), και η ψυχαγωγία είναι παιδευτικές πράξεις και δίνονται στον πολίτη από την κοινωνία, απλόχερα ως δώρο. Όμως το κάθε γεγονός και η αλήθεια του, εκτιμάται, προσαρμόζεται και γίνεται πληροφορία. Και σαν να μην έχει «χρωματιστεί» αρκετά, σχολιάζεται πληθυντικά, μεγαθύνεται, μικραίνει, παραμορφώνεται αμέσως μετά. Το "Second Hand Giving" ταυτόχρονα αφορά και τον ίδιο τον εαυτό μας και την κρίση της αλληλεγγύης στις αναπτυγμένες κοινωνίες.

Η οργουελική διπλοσκέψη και η διαστρέβλωση της πραγματικότητας

«ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΑΚΡΙΒΩΣ τι μετέφερε το εμπορικό φορτίο», αλλά τελικά δεν το γνωρίζουμε ακριβώς.

lifo.gr, Χάρης Καλαϊτζίδης, 9 Φεβρουαρίου 2025

Orwellian Doublethink and the Distortion of Reality

"We KNOW EXACTLY what the train cargo was carrying," and yet, in the end, we do not know exactly.

lifo.gr, Lefteris Kousoulis, February 9, 2025

DIMITRA CHANIOTI

Pantone, 2024

Embroidery on newspaper

32 × 50 cm

The current socio-political situation is a key core of Dimitra Haniotis's reflections. Her work reminds us of the role of the modern artist – consistent and awakening, observer and researcher, to accompany his contemporaries by examining the past, to listen to the heartbreaks and silent cries of his time.

The surface that Hanioti chooses to express her thoughts towards the socio-political conditions of our time are the genders of the newspapers, where one of the many approaches to reality is captured daily in words through the narration of current affairs.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΧΑΝΙΩΤΗ

Pantone, 2024

Κέντημα σε εφημερίδα

32 × 50 εκ.

Η τρέχουσα κοινωνικο-πολιτική συγκυρία αποτελεί βασικό πυρήνα των προβληματισμών της Δήμητρας Χανιώτη.

Η δουλειά της μας υπενθυμίζει το ρόλο του σύγχρονου καλλιτέχνη – συνεπής και αφυπνιστικός, παρατηρητής και ερευνητής, να συμπορεύεται με τους σύγχρονους του εξετάζοντας το παρελθόν, να αφουγκράζεται τους σπαραγμούς και τις σιωπηλές κραυγές της εποχής του.

Η επιφάνεια που επιλέγει η Χανιώτη για να εκφράσει τις σκέψεις της απέναντι στις κοινωνικό-πολιτικές συνθήκες της εποχής μας αποτελούν τα φύλα των εφημερίδων, εκεί όπου αποτυπώνεται καθημερινά με λέξεις μια από τις πολλές προσεγγίσεις της πραγματικότητας μέσα από την αφήγηση της επικαιρότητας.

Στον φαύλο κύκλο της δυσάρεστης είδησης

patris.gr, Άρης Γάρος, 14 Φεβρουαρίου 2025

In the Vicious Cycle of Unpleasant News

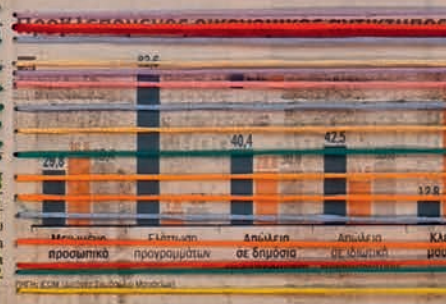
patris.gr, Aris Garos, February 14, 2025

Μουσείο Μπενάκη, σε ρεσιτάλ της μουσικής που γυρνάει σπινάκι, δημιουργώντας το σποράκι που γίνεται μουσική

Επίπεδο του Μουσείου Τέχνης του Βερολίνου (αριστερά) και για τον καιρό (δεξιά)

μόνο το 12%, στη Λατινική Αμερική

αρντικά. Στα ελληνικά μουσεία η

ροχή πρακτικών πληροφοριών ή

Χανιώτης '25

ΥΙΟΥΛΑ ΗΑΤΖΙΓΕΩΡΓΙΟΥ

Wade in the water, 2023

Video 12'

Edited Photographs

50 × 70 cm

My work refers to front-page publications from 1931, specifically about the international colonial exhibition organized in Paris, at the Porte Dorée in the Bois de Vincennes.

Everyday logic must not be lost when visiting the centuries. (Bertolt Brecht, Arturo Ui).

The video *Wader in the Water* is based on the unpublished archive (16mm films) from the 1930s by musicologist Spyros Skiadaresis. By isolating and printing all the frames of the black-and-white film onto X-ray sheets and using a special mechanism with lamps, movement and "life" are given to the images, revealing their details and focusing more on significant points.

The entire movement was recorded on video. The content of Skiadaresis' amateur film focuses on one of the ethnological exhibitions known as human zoos, organized in the Jardin d'Agronomie Tropicale in Paris in 1931 – an exhibition of peculiar human beings. People of African descent were exhibited as curious humanoid spectacles to the inhabitants of a metropolis. Nowhere are the mechanisms of dominance more starkly revealed. The dominant group, the majority, imposes the standard, the constants. Everything outside of it acquires the properties and character that it assigns to them. Minorities must bear its stamp. All processes of change, all uncontrolled movements originate from this space defined as the margin, as a minority that functions like a virus.

The topics and conclusions arising from the examination of this phenomenon are many. What we immediately realize when we examine ourselves is that since then, our sensitivities and perspectives on many concepts have changed. But is that really true?

ΓΙΟΥΛΑ ΚΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ

Wade in the water, 2023

Βίντεο 12',

Επεξεργασμένες φωτογραφίες

50 × 70 εκ.

Το έργο μου αναφέρεται σε πρωτοσέλιδα δημοσιεύματα του 1931 και συγκεκριμένα στη διεθνή αποικιοκρατική έκθεση που διοργανώθηκε στο Παρίσι, στην Πορτ Ντορέ του Δάσους της Βενσέν.

Η καθημερινή λογική δεν πρέπει να τα χάνει όταν επισκέπτεται τους αιώνες (Μπέρτολ Μπρεχτ, Αρτούρο Ούι).

Το βίντεο *Wader in the water* είναι βασισμένο στο ανέκδοτο αρχείο (δεκαεξάρια φιλμ) της δεκαετίας του 1930 του μουσικολόγου Σπύρου Σκιαδαρέση. Απομονώνοντας και τυπώνοντας όλα τα καρέ του ασπρόμαυρου φιλμ σε φύλλα ακτινογραφίας και με ένα ειδικό μηχανισμό με λάμπες, δίνεται κίνηση και «ζωή» στις εικόνες, φανερώνοντας τις λεπτομέρειες τους και εστιάζοντας περισσότερο στα σημαντικά σημεία. Η όλη κίνηση καταγράφηκε σε βίντεο.

Το περιεχόμενο του ερασιτεχνικού φιλμ του Σκιαδαρέση επικεντρώνεται σε μία από τις εθνολογικές εκθέσεις γνωστές ως ανθρώπινοι ζωολογικοί κήποι, που οργανώθηκε στο Jardin d'Agronomie Tropicale του Παρισιού το 1931, έκθεση περίεργων ανθρωπίνων όντων. Ανθρωποι Αφρικανικής καταγωγής εκτίθενται σαν αξιοπερίεργα ανθρωποειδή στους κατοίκους μιας μεγαλούπολης. Πουθενά δεν φανερώνεται πιο ωμά οι μηχανισμοί της κυριαρχίας. Το κυρίαρχο, η πλειονότητα, επιβάλλει το μέτρο, τις σταθερές. Όλα έξω από αυτό, αποκτούν τις ιδιότητες και το χαρακτήρα που αυτό τους προσδίδει. Η μειονότητες πρέπει να φέρουν τη σφραγίδα του.

Όλες οι διαδικασίες αλλαγής, όλες οι ανεξέλεγκτες κινήσεις προέρχονται από αυτό το χώρο που ορίζεται ως περιθώριο, ως μειονότητα που λειτουργεί όπως οι ιοί. Τα θέματα και τα συμπεράσματα που προκύπτουν από την εξέταση αυτού του φαινομένου είναι πολλά. Αυτό που διαπιστώνουμε αμέσως εξετάζοντας τον ίδιο τον εαυτό μας είναι πως από τότε έχει αλλάξει η ευαισθησία μας και οι θεωρήσεις μας πάνω σε αρκετές έννοιες. Είναι όμως αλήθεια;

Ο ζωολογικός κήπος!

30 Ιουνίου 2011

Le zoo!

June 30, 2011

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ CHATZIGIOSI

Be in your shoes, 2025

Mixed media

Variable dimensions

The newspaper – reader involved in multiplied identities and identifications related to gender, race, sexual orientation, location, religion, social class, ideology, generation, places the news in a sequence of semantic contexts – frames seen as a "pacing".

The work consists of a daily collection of front pages in the form of a diary.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΧΑΤΖΗΓΙΩΣΗ

Be in your shoes, 2025

Μικτή τεχνική

Διαστάσεις μεταβλητές

Ο αναγνώστης εμπλεκόμενος σε πολλαπλές ταυτότητες και ταυτίσεις που σχετίζονται με το γένος, τη φυλή, τη σεξουαλική προτίμηση, τον τόπο, την θρησκεία, την κοινωνική τάξη, την ιδεολογία, τη γενιά, τοποθετεί την είδηση σε μια ακολουθία νοηματικών πλαισίων ιδωμένων ως βηματισμό.

Το έργο αποτελείται από μία καθημερινή συλλογή πρωτοσέλιδων σε μορφή ημερολογίου.

Αδιαφορώ, αδιαφορείς, αδιαφορεί...

Πόση περισσότερη αδιαφορία; Αυτό είναι το ερώτημα που πρέπει να μας απασχολεί στις σημερινές δημοκρατίες.

Εφημερίδα των Συντακτών, Τάσος Τσακίρογλου, 31 Ιανουαρίου 2020

I don't care, you don't care, he/she doesn't care...

How much more indifference?

This is the question that should concern us in today's democracies.

The Editors' Newspaper, Tasos Tsakiroglou, January 31, 2020

YIANNIS CHRISTIDIS

Empatría, 2023 – 2025

Audiovisual performance

Duration ~15'

"Empatría" is an audiovisual meditation on climate change and its quiet, yet relentless imprint on the land. Fragments of landscapes -some already altered, others awaiting their fate- unfold in almost still images, suspended in time. Everyday scenes and natural vistas linger on the screen, breathing in the weight of human presence. A tapestry of live electronics and prepared guitar weaves through them, resonating with the textures of erosion, resilience, and disappearance. Together, sound and image trace the invisible threads that bind us to the earth, evoking a deep empathy for a homeland that is not confined by borders – the universal patria we all share, fragile yet enduring.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Empatría, 2023 – 2025

Οπτικοακουστική περφόρμανς

Διάρκεια ~15'

Το έργο "Empatría" είναι ένας οπτικοακουστικός στοχασμός πάνω στην κλιματική αλλαγή και το αθόρυβο, αλλά ταυτόχρονα αμείλικτο αποτύπωμά της στη γη. Θραύσματα τοπίων -κάποια ήδη αλλοιωμένα, άλλα σε αναμονή της μοίρας τους- ξεδιπλώνονται μέσα από σχεδόν ακίνητες εικόνες, που μοιάζουν αιωρούμενες στον χρόνο. Καθημερινά στιγμιότυπα και φυσικά τοπία παρατίθενται το ένα μετά το άλλο, και σχολιάζουν το ειδικό βάρος της ανθρώπινης παρουσίας. Μια ηχητική σύνθεση από live electronics και προετοιμασμένη κιθάρα διαπερνά τις εικόνες, αντηχώντας τις υφές της φθοράς, της αντοχής και της εξαφάνισης. Ήχος και εικόνα μαζί ιχνηλατούν τους αόρατους δεσμούς που μας ενώνουν με τη γη, σε σχέση με την ενσυναίσθηση για μια πατρίδα που δεν ορίζεται από σύνορα – μια παγκόσμια πατρίδα, εύθραυστη και διαρκή, που όλοι μοιραζόμαστε.

Η Κύπρος αντιμετωπίζει σοβαρές επιπτώσεις από την κλιματική αλλαγή

Philenews, Άγγελος Νικολάου, 30 Δεκεμβρίου 2024

Cyprus encounters severe impacts of climate change

Philenews, Angelos Nicolaou, December 30, 2024

LAMBROS PSYRRAKIS

Athletic Echo, 2023

Oil, enamel and glass beads on canvas
40 × 30 cm

In 1996 I started incorporating tiny glass beads in my paintings in a way it might resemble the precious dazzling mosaics that had impressed me so much during my visit to Ravenna as well as in my native city, Thessaloniki. The materials, tools and time-intensive labor associated with the material conjure opposing feelings of precious and pathetic that these ubiquitous, and often disposable or overlooked objects invoke due to their decorative nature.

I hope that the two small paintings with direct reference to the front pages of a daily and a sports newspaper achieve a peculiar, yet apt association, while at the same time creating serious image research in relation to the form, content and meaning of daily news as it appears in traditional paper media.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΨΥΡΡΑΚΗΣ

Αθλητική Ηχώ, 2023

Λάδι, βερνικόχρωμα και γυάλινες χάντρες σε καμβά
40 × 30 εκ.

Το 1996 άρχισα να ενσωματώνω μικροσκοπικές γυάλινες χάντρες στους πίνακές μου έχοντας στο μυαλό μου τα πολύτιμα εκθαμβωτικά ψηφιδωτά που με είχαν εντυπωσιάσει τόσο πολύ κατά την επίσκεψή μου στη Ραβέννα και στη γενέτειρά μου Θεσσαλονίκη. Τα εργαλεία και η χρονοβόρα εργασία, που το υλικό απαιτεί, προκαλούν αντίθετα συναισθήματα πολυτιμίου και ταπεινού που αυτά τα ευρείας χρήσης, και συχνά αναλώσιμα αντικείμενα, επικαλούνται λόγω της διακοσμητικής τους φύσης.

Ελπίζω ότι τα δύο μικρά ζωγραφικά έργα με άμεση αναφορά σε πρωτοσέλιδα μιας καθημερινής και μιας αθλητικής εφημερίδας καταφέρνουν ένα ιδιόρρυθμο, αλλά εύστοχο συνειρμό, ενώ παράλληλα δημιουργούν μια σοβαρή έρευνα εικόνας σε σχέση με την φόρμα, το περιεχόμενο και το νόημα των καθημερινών ειδήσεων, όπως εμφανίζονται στα παραδοσιακά έντυπα μέσα.

Άμπαλη κοινωνία: η ποδοσφαιροποίηση της πολιτικής ζωής

lifo.gr, Βασίλης Βαμβακάς, 8 Φεβρουαρίου 2020

Clueless Society: The Footballization of Political Life

lifo.gr, Vasilis Vamvakas, February 8, 2020

PSYRRAKIS 2023

VIKTOR VINICHENKO

Self-Portrait. Archive of Identity,

2023–2025

Oil, acrylic, mixed media on canvas

80 × 60 cm

This artwork explores how information becomes an integral part of our identity, shaping not only our perception of reality but also our way of thinking. The same event can be interpreted in vastly different ways, and these interpretations, in turn, shape who we are. At its core is a multilayered, textured surface resembling an archive of data, where each detail appears as a fragment of memory – blurred yet significant. The human face emerges through abstract textures and newspapers, like a personality constructed from scattered events, fragmented recollections, digital and emotional traces. The use of collage and impasto painting techniques highlights the accumulation of information, visually conveying the process of identity formation in a world where data becomes our second self.

VIKTOR VINICHENKO

Αυτοπροσωπογραφία. Αρχείο Ταυτότητας,

2023–2025

Καμβάς, λάδι, ακρυλικό, μικτές τεχνικές

80 × 60 εκ.

Αυτό το έργο διερευνά το πώς η πληροφορία γίνεται αναπόσπαστο μέρος της ταυτότητάς μας, διαμορφώνοντας όχι μόνο την αντίληψή μας για την πραγματικότητα, αλλά και τον τρόπο σκέψης μας. Το ίδιο γεγονός μπορεί να ερμηνευτεί με εντελώς διαφορετικούς τρόπους, και αυτές οι ερμηνείες, με τη σειρά τους, διαμορφώνουν το ποιοι είμαστε. Στον πυρήνα του βρίσκεται μια πολυεπίπεδη, υφής επιφάνεια που θυμίζει αρχείο δεδομένων, όπου κάθε λεπτομέρεια εμφανίζεται ως ένα θραύσμα μνήμης – θολό, αλλά σημαντικό.

Το ανθρώπινο πρόσωπο αναδύεται μέσα από αφηρημένες υφές και εφημερίδες, σαν μια προσωπικότητα που έχει κατασκευαστεί από διάσπαρτα γεγονότα, αποσπασματικές αναμνήσεις, ψηφιακά και συναισθηματικά ίχνη. Η χρήση τεχνικών κολλάζ και παχύρρευστης ζωγραφικής (impasto) αναδεικνύει τη συσσώρευση πληροφοριών, αποτυπώνοντας οπτικά τη διαδικασία διαμόρφωσης της ταυτότητας σε έναν κόσμο όπου τα δεδομένα γίνονται το δεύτερο εγώ μας.

Τα ψευδείς ειδήσεις διαρκούν περισσότερο από όσο νομίζετε και μπορεί να γίνουν μέρος των αναμνήσεών σας

The Economic Times, 22 Αυγούστου 2019

Fake news last for longer than you realise, may become a part of memories

The Economic Times, Aug 22, 2019

RAED YASSIN

TANIA ("Sex, Spies and The Suicide Dancer" series), 2017

archival inkjet print

(ed. 5 + 2 a.p.)

38.8 × 30 cm

Courtesy the artist and Kalfayan Galleries

An artist and musician with participations at major exhibitions from Sharjah Biennale to Guggenheim Museum in New York, Raed Yassin has established a strong international profile.

A distinct characteristic of his artistic practice is the multiplicity of media that Yassin employs: film, photography, installations, fabrics, porcelain, neon, music. The photographic works belong to the series "The Future is Nostalgic" which continues the artist's investigation into themes of personal and collective memory. In the case of "Sex, Spies and the Suicide Dancer" the artist draws inspiration by the story of a famous Beirut nightclub in the 60-70s and the erotic magazine published by its owner.

Yassin selects human desire as his central theme and offers a spicy and humorous analysis of the epoch of sexual liberation which was rooted in the culture of a modern body emancipated from tradition and societal restrictions.

RAED YASSIN

TANIA ("Sex, Spies and The Suicide Dancer" series), 2017

αρχειακή εκτύπωση inkjet

(ed. 5 + 2 a.p.)

38.8 × 30 εκ.

Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη και των Kalfayan Galleries

Εικαστικός και μουσικός, με συμμετοχές σε σημαντικές εκθέσεις όπως για παράδειγμα στη Μπιενάλε της Σάρζα και στο Μουσείο Guggenheim της Νέας Υόρκης, ο Raed Yassin είναι διεθνώς αναγνωρισμένος και η εικαστική πρακτική του διακρίνεται για τον πολυσχιδή χαρακτήρα της: φιλμ, φωτογραφία, ύφασμα, πορσελάνη, εγκαταστάσεις, νέον, μουσική. Τα φωτογραφικά έργα ανήκουν στη σειρά με τον τίτλο "The Future is Nostalgic" η οποία συνεχίζει την έρευνα του καλλιτέχνη σε θέματα προσωπικής και συλλογικής μνήμης. Για τα έργα από τη σειρά "Sex, Spies, and the Suicide Dancer" ο Yassin αντλεί έμπνευση από την ιστορία ενός διάσημου κλαμπ στη Βηρυτό τις δεκαετίες '60 και '70 και το περιοδικό ερωτικού περιεχομένου που εξέδιδε ο ιδιοκτήτης του.

Ο Yassin επιλέγει ως κεντρική θεματική την «ανθρώπινη επιθυμία» και προσφέρει μια πικάντικη και χιουμοριστική ανάλυση της εποχής της σεξουαλικής απελευθέρωσης που είχε τις ρίζες της στην μοντερνιστική κουλτούρα του ανθρώπινου σώματος απελευθερωμένου από τους περιορισμούς της παράδοσης και από κοινωνικούς περιορισμούς.

Η αιώνια μαγεία της Βηρυτού

The New York Times, Michael Specter, 2 Μαΐου 2016

The Eternal Magic of Beirut

The New York Times, Michael Specter, May 2, 2016

الف ليلة

أسبوعية فنية • بوليسية • قصصية
العدد ٧٨ الخميس ٦ حزيران ١٩٦٨

ثانيا

فكتور عواد
«وحش بيروت»

قصص
مكرم
مكرم

ATHENS SCHOOL OF FINE ARTS

Students Participate:

3rd Painting Studio:

Anna Bolossi

6th Painting Studio:

Efi Laskari

George Papastilianou

8th Painting Studio:

Georgia Giannopoulou

Maria Giannoula

Eleni Anna Dimitrakopoulou

Maria Karpatseli

Vasileios Korkolis

Katerina Kiriaki

Zenia Konstantopoulou Giorgiobiani

Katia Palaska

Ekaterini Sevastianov

Coordinators:

Nikos Podias,

Penny Geka,

Manolis Merampeliotis

The collaboration between students of the Athens School of Fine Arts and the Frontpage Project was a creative synergy that highlighted the power of the Front Page as a source of inspiration and artistic exploration. Through diverse media and varied approaches, the students engaged with the exhibition's theme by creating works that commented on, subverted, or reinterpreted the notion of newsworthiness and visibility. A key factor in the success of this initiative was the collaboration with Eva Maragaki, coordinator of the Frontpage Project, whose guidance and creative input deepened the students' engagement with the theme and enriched the final outcome.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Συμμετέχουν οι φοιτητές:

Γ΄ Εργαστήριο Ζωγραφικής:

Άννα Μπολώση

ΣΤ΄ Εργαστήριο Ζωγραφικής:

Έφη Λάσκαρη

Γιώργος Παπαστυλιανού

Η΄ Εργαστήριο Ζωγραφικής:

Γεωργία Γιαννοπούλου

Μαρία Γιαννούλα

Ελένη Άννα Δημητρακοπούλου

Μαρία Καρπατσέλη

Βασίλειος Κορκολής

Κατερίνα Κυριάκη

Ζένια Κωνσταντοπούλου Γκιουργκομπιάνι

Κάτια Παλάσκα

Αικατερίνη Σεβαστιανόβ

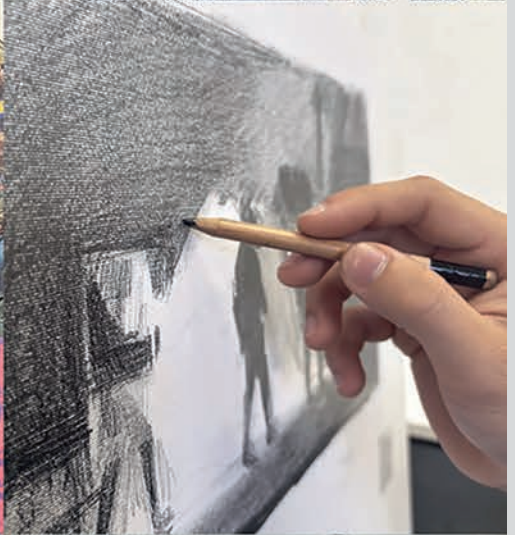
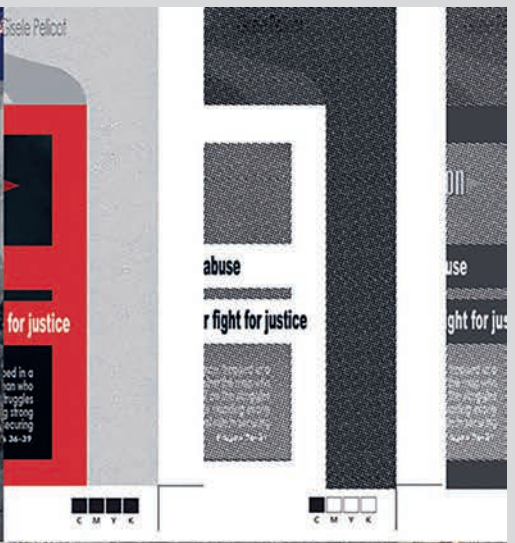
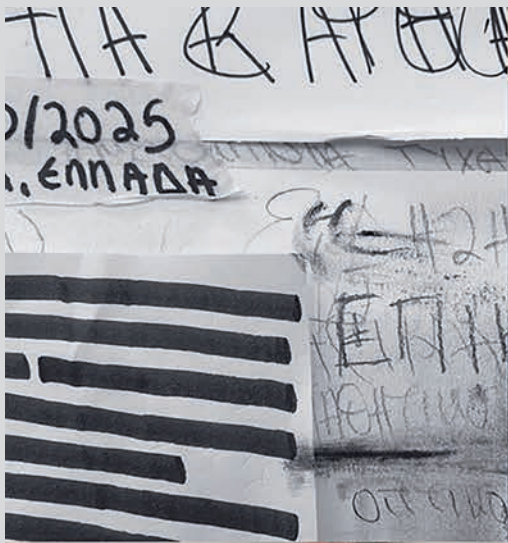
Συντονιστές:

Νίκος Ποδιάς,

Πέννυ Γκέκα,

Μανώλης Μεραμπελιώτης

Η συνεργασία φοιτητών της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών με το Frontpage Project αποτέλεσε μια δημιουργική σύμπραξη που ανέδειξε τη δύναμη του Πρωτοσέλιδου ως σημείο έμπνευσης και καλλιτεχνικής διερεύνησης. Μέσα από ποικίλα μέσα και διαφορετικές προσεγγίσεις, οι φοιτητές ανταποκρίθηκαν στη θεματική της έκθεσης με έργα που σχολίασαν, ανέτρεψαν ή αναδιατύπωσαν την έννοια της επικαιρότητας και της προβολής. Καθοριστικό ρόλο στην επιτυχία του εγχειρήματος διαδραμάτισε η συνεργασία με την Εύα Μαραγκάκη, συντονίστρια του Frontpage Project, της οποίας η καθοδήγηση και η δημιουργική συμβολή ενίσχυσαν την εμβάθυνση των φοιτητών στη θεματική και εμπλούτισαν το τελικό αποτέλεσμα.

SCHOOL OF VISUAL AND APPLIED ARTS, FACULTY OF FINE ARTS, A.U.TH

PAINTING LABORATORY 1

Director: Charalambos Venetopoulos
Anna Popofidou (5th year of studies)

PAINTING LABORATORY 2

Director: Evangelia Nomidou
Andreas Paraskevas (4th year of studies)
Christos Chatzichristofi (5th year of studies)

PAINTING LABORATORY 3

Director: Vasileios Vasilakakis
Isaia Savvidou (4th year of studies)

PAINTING LABORATORY 4

Director: Evangelos Ploiariadis
Christina Tsavdari (5th year of studies)

PAINTING LABORATORY 5

Director: Lambros Psyrakis
Sarkis Hambaryan (5th year of studies)
Maggy Makri (4th year of studies)

PRINTMAKING & VISUAL PRINTS LABORATORY

Director: Ioannis Belembasakis
Konstantinia Chatzimitraga (4th year of studies)

NEW MEDIA IN VISUAL ARTS LABORATORY

Director: Athanasios Pallas
Giannis Katranitsas (5th year of studies)
Vasiliki Ntougouzi (3rd year of studies)

The students' artworks from the School of Visual and Applied Arts, Faculty of Fine Arts, Aristotle University of Thessaloniki (A.U.Th.) explore the uncertainty of the world around us, the lack of control over unfolding events, and the fear of nuclear annihilation, alongside issues of disarmament. They highlight information management and media coverage during the collapse of the communist regime in Russia, while also commenting on contemporary forms of mass communication.

Questions are raised about what constitutes truth and how we can discern it amid an overwhelming flood of information. The works include reflections on semantic saturation and the devaluation of real-world events, as well as investigations into overlooked facets of everyday news, thereby broadening the conceptual framework of this collective visual inquiry.

Coordination: Vasilis Zografos, Assistant Professor

ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ, ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ, Α.Π.Θ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ 1

Διευθυντής: Χαράλαμπος Βενετόπουλος
Άννα Ποπωφίδου (5ο έτος)

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ 2

Διευθύντρια: Ευαγγελία Νομίδου
Ανδρέας Παρασκευάς (4ο έτος)
Χρίστος Χατζηχριστοφή (5ο έτος)

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ 3

Διευθυντής: Βασίλειος Βασιλακάκης
Ησαΐα Σαββίδου (4ο έτος)

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ 4

Διευθυντής: Ευάγγελος Πλοιαρίδης
Χριστίνα Τσαβδάρη (5ο έτος)

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ 5

Διευθυντής: Λάμπρος Ψυρράκης
Sarkis Hambaryan (5ο έτος)
Μάγκυ Μακρή (4ο έτος)

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΧΑΡΑΚΤΙΚΗΣ & ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΝ

Διευθυντής: Ιωάννης Μπελημπασάκης
Κωνσταντινιά Χατζημητράγκα (4ο έτος)

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΝΕΩΝ ΜΕΣΩΝ ΣΤΙΣ ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

Διευθυντής: Αθανάσιος Πάλλας
Γιάννης Κατρανίτσας (5ο έτος)
Βασιλική Ντοκούζη (3ο έτος)

Τα έργα των φοιτητών και φοιτητριών του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών, της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. πραγματεύονται την αβεβαιότητα του κόσμου που μας περιβάλλει, την έλλειψη ελέγχου για όλα όσα συμβαίνουν, τον φόβο για ένα πυρηνικό ολοκαύτωμα, καθώς και το ζήτημα του αφοπλισμού. Επισημαίνονται θέματα διαχείρισης πληροφοριών και ενημέρωσης κατά την πτώση του κουμμουνιστικού καθεστώτος στη Ρωσία, όπως επίσης γίνονται σχόλια για τους σύγχρονους τρόπους μαζικής επικοινωνίας.

Τίθενται ερωτήματα για το τί είναι αλήθεια και πώς μπορούμε να τη διακρίνουμε εν μέσω καταϊγισμού πληροφοριών.

Σχολιασμοί που αφορούν τον σημασιολογικό κορεσμό και την μείωση αξιολόγησης πραγματικών γεγονότων, καθώς και έρευνα παράπλευρων ειδήσεων της καθημερινότητας διευρύνουν το βασικό πλαίσιο της συνολικής εικαστικής διερεύνησης.

Συντονισμός: Βασίλης Ζωγράφος, επίκουρος καθηγητής

UNIVERSITY OF WEST ATTICA, DEPARTMENT OF GRAPHIC DESIGN AND VISUAL COMMUNICATION

The Department of Graphic Design and Visual Communication collaborated with the coordinators of the FrontPage/Next Generation project, within the framework of the course "Visual Narratives and Video Art", by presenting the thematic of the project and integrating it as an assignment, during the winter semester. This course aims to convey messages through a non-linear narrative by using video as a medium. The students conducted research and made short videos, tracing the role of modern media in relation to issues such as: information overload, selective or manipulated images, fearmongering, propaganda, the return of far-right ideologies, the entrapment of the audience in the algorithms "filter bubble", the representation of gender-based violence through news reporting, surveillance and urban myths, the use of artificial intelligence and its misleading images.

Course instructor: Niki Kapokaki

The following students participate in the exhibition through their works:

Antonopoulou Dafni, Touliatos Spyridon, Filippatou Foteini: **Fragile brain**

Aroni Agni, Vasilopoulou Anna: **Deepfake braking news**

Georgaki Stella: **Time bomb**

Gkreziou Konstantina, Zaharia Ioanna- Xristina, Gkitziri Georgia: **Speak up**

Gouzeva Anastasia: **Breaking the news**

Ktena Sofia: **The microcosm of the algorithm**

Koros Stavros Kleanthis: **Manipulative Algorithm**

Kotsi Margarita, Legaki Ariadni, Boura Paraskevi: **Crimes**

Pantelidis Markos: **Looney News**

Papachasta Elissavet: **Emptiness**

Plamena Peneva: **Distortion of reality**

Platigkou Kyriaki, Kitsou Vasiliki, Styliani

Gkampali: **The news behind the scenes**

Christl Thomas: **Pigeons aren't real**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ, ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Το Τμήμα Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας συνεργάστηκε με τους διοργανωτές του FrontPage/Next Generation στο πλαίσιο του μαθήματος «Εικαστικές Αφηγήσεις και video art», παρουσιάζοντας το πρότζεκτ και εντάσσοντάς το ως άσκηση κατά το χειμερινό εξάμηνο. Το μάθημα αυτό έχει ως στόχο την παραγωγή επικοινωνιακού μηνύματος με χρήση βίντεο μέσα από μια μη γραμμική αφήγηση. Οι φοιτητές/τριες έκαναν έρευνα και πραγματοποίησαν μικρής διάρκειας βίντεο, ανιχνεύοντας τον ρόλο των σύγχρονων ΜΜΕ σε σχέση με θέματα όπως η υπερπληροφόρηση, η επιλεκτική ή/και κατασκευασμένη μαζική ενημέρωση, η τρομολαγνία, η επιστροφή των ακροδεξιών ιδεολογιών, ο εγκλωβισμός του κοινού στην «φούσκα» των αλγόριθμων, η προπαγάνδα, η παρουσίαση της έμφυλης βίας στην ειδησιογραφία, η επιτήρηση και οι αστικοί μύθοι, η χρήση της τεχνητής νοημοσύνης και οι παραπλανητικές εικόνες της.

Υπεύθυνη μαθήματος: Νίκη Καποκάκη

Στην έκθεση συμμετέχουν με τα έργα τους οι παρακάτω φοιτητές/τριες:

Αντωνοπούλου Δάφνη, Τουλιάτος Σπυρίδων, Φιλιππάτου: **Εύθραυστο μυαλό**

Αρώνη Αγνή, Βασιλοπούλου Άννα: Εκτακτο δελτίο

Γεωργάκη Στέλλα: **Ωρολογιακή βόμβα**

Γκρέζιου Κωνσταντίνα, Ζαχαριά Ιωάννα-Χριστίνα,

Γκιτζήρη Γεωργία: **Μίλα**

Γκουζέβα Αναστασία: **Ατελείωτος**

Κτενά Σοφία: **Ο μικρόκοσμος του αλγόριθμου**

Κόρος Σταύρος-Κλεάνθης: **Χειριστικός Αλγόριθμος**

Κώτση Μαργαρίτα, Λεγάκη Αριάδνη, Μπούρα Παρασκευή: **Crimes**

Παντελίδης Μάρκος: **Looney News**

Παπαχαστά Ελισσάβητ: **Κενότητα**

Πλαμένα Πένεβα: **Διαστρέβλωση της πραγματικότητας**

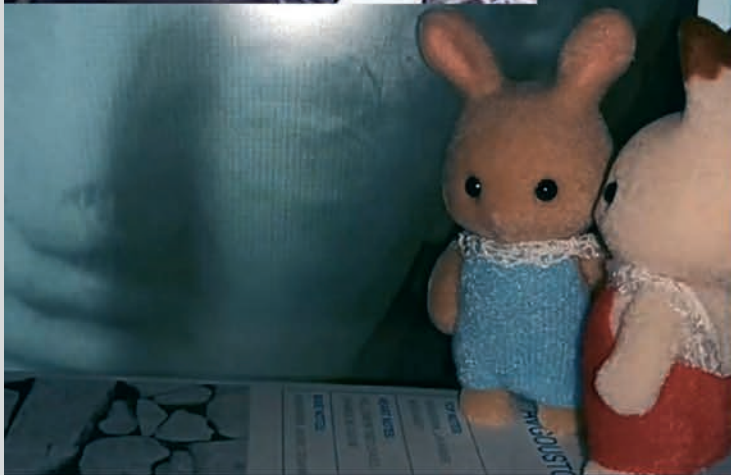
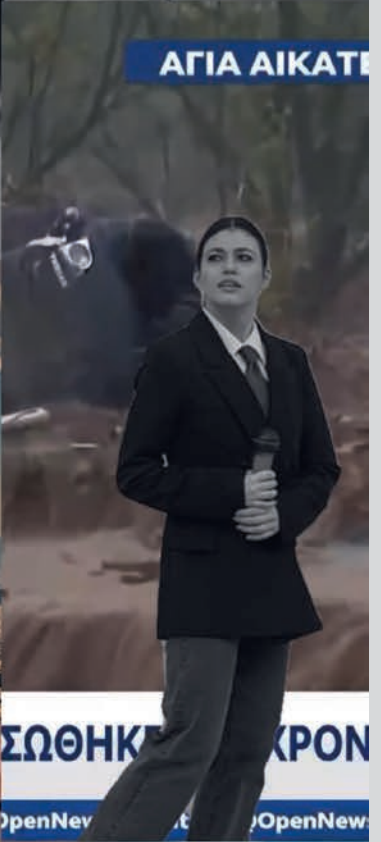
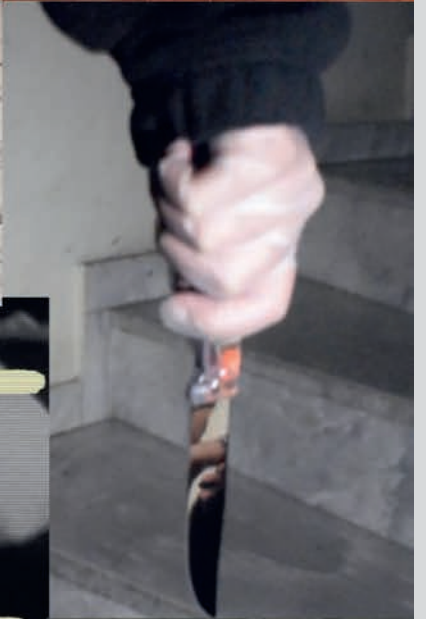
Πλατίγκου Κυριακή, Κίτσου Βασιλική, Γκαμπαλή:

Ειδήσεις από τα παρασκήνια

Christl Thomas: **Pigeons aren't real**

ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΕΓΓΑΝΟ ΜΟΥ

ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΓΕΝΙΑ

UNIVERSITY OF WEST ATTICA, DEPARTMENT OF INTERIOR ARCHITECTURE

"Plastic Arts"

Supervisors:

Panagiotis Panos,
Andreas Sitoregos

Eleni Gimnopoulos
Despina Zougri
Vasiliki Simitzi
Afroditi Likotrafiti
Zeta Protogerou
Dimitra Grigoriadi
Maria Manioudaki
Dea Habil

Following the invitation received by professors Panagiotis Panos and Andreas Sitoregos for the course "Plastic III" of the Interior Architecture Department at the University of West Attica, from curator Eva Marangaki, the students of the course researched and are implementing mapping projection on A3 reliefs with different approaches regarding the theme "Frontpage - next."

By analyzing and deconstructing key words related to the theme, they offer artistic sculptural solutions with audiovisual mapping projections, while they are also tasked with constructing small dark spaces (in situ) under special conditions for the exhibition's projections.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ, ΤΜΗΜΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

«ΠΛΑΣΤΙΚΗ»

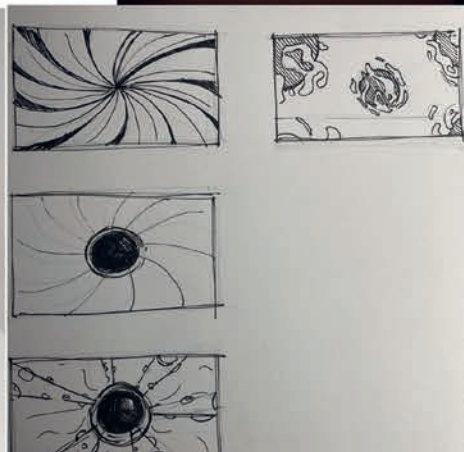
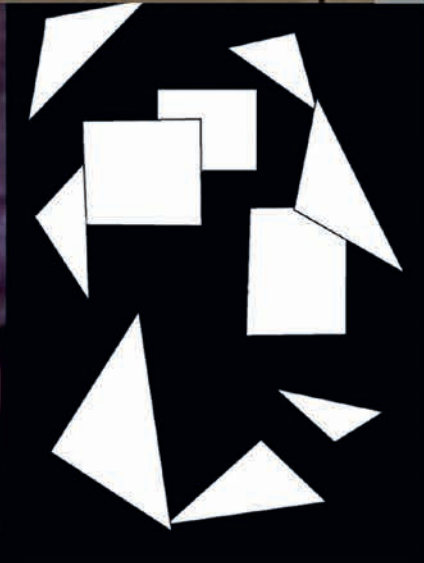
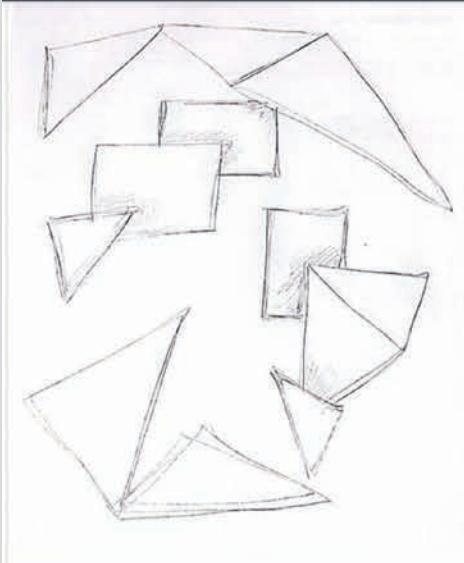
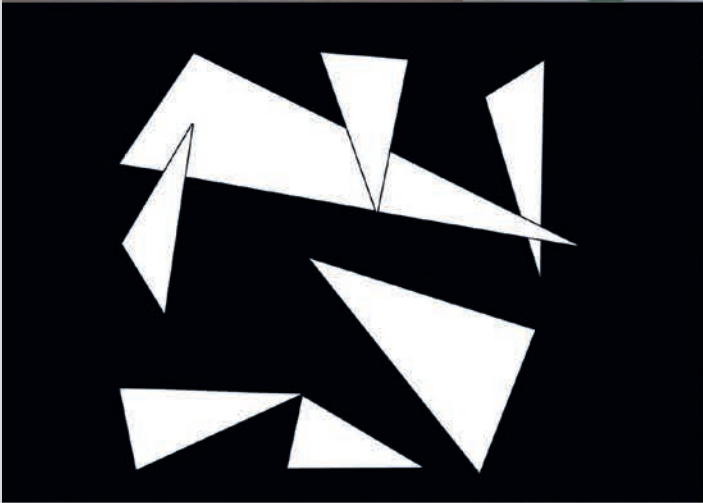
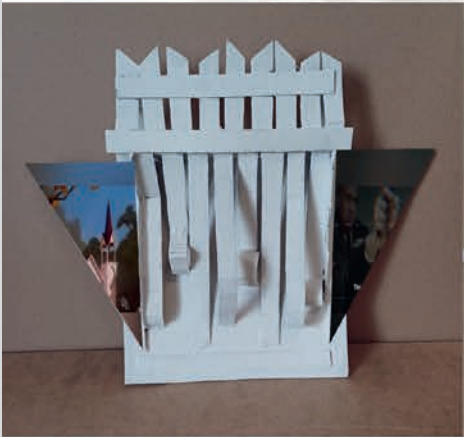
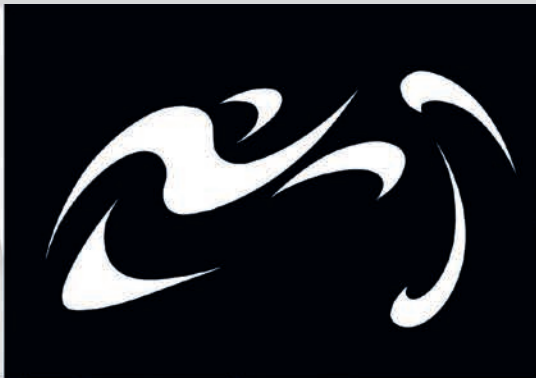
Υπεύθυνοι καθηγητές:

Παναγιώτης Πάνος,
Ανδρέας Σιτορέγκο

Ελένη Γυμνοπούλου
Δέσποινα Ζούγρη
Βασιλική Σιμιτζή
Αφροδίτη Λυκοτραφίτη
Ζέτα Πρωτογέρου
Δήμητρα Γρηγοριάδη
Μαρία Μανιουδάκη
Ντέα Χαμπίλι

Έπειτα από την πρόσκληση που λάβαμε οι καθηγητές Παναγιώτης Πάνος και Σιτορέγκο Ανδρέας στο μάθημα της Πλαστικής III του τμήματος της Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής από την επιμελήτρια Εύα Μαραγκάκη οι σπουδαστές του μαθήματος ερεύνησαν και υλοποιούν mapping projection σε ανάγλυφα Α3 με διαφορετικές προσεγγίσεις σχετικά με την θεματική "Frontpage - next".

Αναλύοντας και αποδομώντας λέξεις «κλειδιά» σε σχέση με την θεματική δίνουν εικαστικές γλυπτικές λύσεις με οπτικοακουστικές χαρτογραφικές προβολές καθώς καλούνται να φτιάξουν μια κατασκευή για να γίνουν σκοτεινοί μικροί χώροι για προβολές σε ειδικές συνθήκες (in situ) της έκθεσης.

CYPRUS UNIVERSITY OF TECHNOLOGY, DEPARTMENT OF FINE ARTS, SCHOOL OF FINE AND APPLIED ARTS

Selected works by the 4th-year students
and graduates of the Department:

Vicky Achillidou
Andri Beteli
Sofianna Bista
Melani Constantinou
Maria Chadjiloizou
Charis Georgakopoulos
Elli Kontou
Giorgos Loukaidis
Antigoni Papadopoulou
Revekka Taki
Irene Tofa
Arionas Zouzanea

Curatorial Team:

Vicky Pericleous, visual artist/assistant professor
- [Re:Re] Speculative Fine Art Practices Lab of
the Cyprus University of Technology
Andreas Savva, visual artist/assistant professor
Gioula Chatzigeorgiou, visual artist/special
scientist
Efi Kyprianidou, associate professor of
Aesthetics and Philosophy of Art.

At Hilton, 2025

Maria Hadjiloizou

Acrylics, chocks, pencil on newspaper
"Fileleftheros"
Sunday, 19 February, 1978
Dimensions: 58 × 43 cm.

The work explores issues where the
concept of news engages with the concept
of construction. This painted image is
developed following the logic of a collage,
on the cover of the newspaper *Fileleftheros*,
Sunday, February 19, 1978. The new
environment that is created, incorporates
a contemporary image into a different
temporal context and content, bringing
forth, the idea of the construction of the first
headline news. At the same time, issues are
raised in relation to the perception of various
events and images, within current affairs.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ, ΤΜΗΜΑ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ, ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Επιλογή έργων από 4ετής Φοιτητές/τριες και
Απόφοιτες/οι του Τμήματος:

Βίκυ Αχιλλίδου
Χάρης Γεωργακόπουλος
Αρίωνας Ζουζανέα
Έλλη Κοντού
Μέλανη Κωνσταντίνου
Γιώργος Λουκαΐδης
Σοφία Άννα Μπίστα
Αντιγόνη Παπαδοπούλου
Άντρη Πετέλη
Ρεβέκκα Τάκη
Ειρήνη Τόφα
Μαρία Χατζηλοΐζου

Επιμελητική Ομάδα:

Βίκυ Περικλέους, εικαστικός/επίκουρη καθηγήτρια
-[Re:Re] Speculative Fine Art Practices Lab του Τεχνο-
λογικού Πανεπιστημίου Κύπρου
Ανδρέας Σάββα, εικαστικός/επίκουρος καθηγητής
Γιούλα Χατζηγεωργίου, εικαστικός/ειδική επιστή-
μονας
Έφη Κυπριανίδου, αναπληρώτρια Καθηγήτρια
Αισθητικής και Φιλοσοφίας της Τέχνης.

Στο Χίλτον, 2025

Μαρία Χατζηλοΐζου

Ακρυλικό, κιμωλία, μολύβι στην εφημερίδα
«Ο Φιλελεύθερος»
Κυριακή 19 Φεβρουαρίου, 1978
Διαστάσεις: 58×43 εκ.

Στο έργο εξετάζονται ζητήματα όπου η έννοια της
είδησης συνδιαλέγεται με τη έννοια της κατασκευ-
ής. Η ζωγραφική αυτή εικόνα αναπτύσσεται στο
εξώφυλλο της εφημερίδας *Ο Φιλελεύθερος*, Κυρια-
κή 19 Φεβρουαρίου, 1978, με τη λογική του κολλάζ.
Δημιουργείται ένα περιβάλλον το οποίο ενσωμα-
τώνει μια σημερινή εικόνα σε άλλη χρονικότητα και
περιεχόμενο, φέρνοντας μπροστά την έννοια της
κατασκευής της πρώτης είδησης, καθώς και ζητήμα-
τα αντιληπτικότητας των διάφορων γεγονότων και
εικόνων, στην τρέχουσα επικαιρότητα.

IONIAN UNIVERSITY, POSTGRADUATE PROGRAM IN AUDIO & VISUAL ARTS

Audiovisual Arts in the Digital Age

Director

Konstantinos Tigadis

Participants

Giorgos Panagiotakis

Vasiliki Kontoliou

Maria Bolia

Sofia Drakopoulou

Charalambia Englezou

Artemis Agathopoulou

Despoina Papadaku

The Department of Audio and Visual Arts of the School of Music and Audiovisual Arts of the Ionian University successfully operates, from 2015 to 2025, the Postgraduate Programme of Studies (M.Sc. The Master of Arts in the Digital Age awards a Diploma of Postgraduate Studies in Audiovisual Arts in the Digital Age, focusing on an interdisciplinary approach to the field. It is not structured into individual specializations, as it is aimed at candidates seeking a comprehensive and integrated understanding of the broader landscape of audiovisual art in the digital environment.

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ, ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΩΝ ΗΧΟΥ & ΕΙΚΟΝΑΣ (ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ ΤΜΗΜΑ)

Οπτικοακουστικές Τέχνες στην Ψηφιακή Εποχή

Διευθυντής

Κωνσταντίνος Τηλιγάδης

Συμμετοχές

Γιώργος Παναγιωτάκης

Βασιλική Κοντολιού

Μαρία Μπόλια

Σοφία Δρακοπούλου

Χαραλαμπία Εγγλέζου

Άρτεμις Αγαθοπούλου

Δέσποινα Παπαδάκου

Το Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας της Σχολής Μουσικής και Οπτικοακουστικών Τεχνών του Ιονίου Πανεπιστημίου λειτουργεί με επιτυχία, από το 2015 έως το 2025, το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών (Π.Μ.Σ.) «Οπτικοακουστικές Τέχνες στην Ψηφιακή Εποχή» (Audiovisual Arts in the Digital Age). Το Π.Μ.Σ. απονέμει Δίπλωμα Μεταπτυχιακών Σπουδών (Δ.Μ.Σ.) στις Οπτικοακουστικές Τέχνες στην Ψηφιακή Εποχή, εστιάζοντας σε μια διεπιστημονική προσέγγιση του πεδίου. Δεν διαρθρώνεται σε επιμέρους ειδικεύσεις, καθώς απευθύνεται σε υποψηφίους που επιδιώκουν μια σφαιρική και ενιαία κατανόηση του ευρύτερου τοπίου της οπτικοακουστικής τέχνης στο ψηφιακό περιβάλλον.

Οπτικοακουστικές Τέχνες στην Ψηφιακή Εποχή

Corpus Inertia

ΠΑΝΟΠΤΙΚΟΝ

Διαδραστική Εγκατάσταση με Κούκλες και Arduino
Το Πανοπτικόν είναι μια διαδραστική καλλιτεχνική εγκατάσταση που εξερευνά τις έννοιες της επιτήρησης, του ελέγχου και της παθητικής συμμετοχής μέσα από ένα σκοτεινό, σχεδόν θεατρικό σκηνικό. Εμπνευσμένο από την ιδέα του πανοπτικού συστήματος του Michel Foucault, το έργο μετατρέπει παιδικές κούκλες σε σιωπηλούς παρατηρητές, τοποθετημένες σε κύκλο γύρω από το κοινό.

-Παναγιωτάκης Γιώργος

Ο χαρταετός

Ο χαρταετός συμβολίζει την πνευματική άνοδο της ανθρώπινης ψυχής προς το Θείο, ενώ ιστορικά έχει χρησιμοποιηθεί σε πολεμικές και διασσωστικές αποστολές, όπως από την RAF στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και στον Αμερικανικό Εμφύλιο Πόλεμο. Σήμερα, αποκτά έναν νέο, συμβολικό ρόλο: ο σκελετός του ντύνεται με ειδήσεις από τη Γάζα, ενώ η πολύχρωμη ουρά του γεμίζει με μηνύματα ειρήνης και συμπαραστάσης από τους επισκέπτες. Με αυτόν τον τρόπο, ο χαρταετός μετατρέπεται σε ένα συλλογικό «πρωτοσέλιδο» του λαού, δίνοντας φωνή στους ανθρώπους. Όσο περισσότερα μηνύματα, τόσο ψηλότερα πετά — ως σύμβολο ελπίδας και ενότητας.

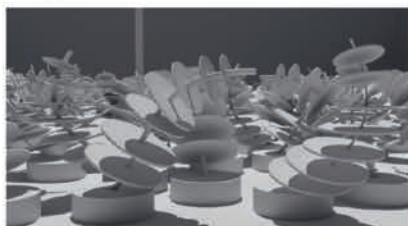
Βασιλική Κοντολιού

Κωνσταντίνος Τηλιγάδης

Η παρούσα εικαστική εγκατάσταση επιχειρεί να αποτυπώσει τη δυναμική της συλλογικής συμπεριφοράς και την εναλλαγή μεταξύ υπερδιέγερσης και καταστολής της ενέργειας της μάζας. Η ιδέα γεννήθηκε από μια βιωματική εμπειρία σε δημόσιο χώρο, όπου παρατηρήθηκε η έντονη εναλλαγή ανάμεσα στη άτακτη συμπεριφορά του πλήθους και την απότομη καθήλωσή του μπροστά σε μια οθόνη. Αυτή η εναλλαγή, αποτέλεσε το σημείο εκκίνησης για τη δημιουργία ενός έργου που αποτυπώνει τη σχέση της μονάδας με τη μάζα. Στην ανάγκη του ατόμου να ενταχθεί σε ένα ευρύτερο κοινωνικό σύνολο παρατηρείται η συστηματική χειραγώγηση του.

Μαρία Μπόλια

Γραμμές

Το έργο "Γραμμές" είναι μια σύνθεση που αποτελείται από ήχο και ένα επαναλαμβανόμενο βίντεο και επιχειρεί να αποτυπώσει την διαδρομή και την πορεία προς ένα τραγικό δυστύχημα όπως αυτό των Τεμπών, καθώς τον αντίκτυπό του μέχρι και σήμερα. Πρόκειται για μια ηχητική αφήγηση που εξελίσσεται σταδιακά, ξεκινώντας με ομαλές και γνώριμες ηχητικές εικόνες της καθημερινότητας των τρένων και καταλήγοντας στην αποσύνθεση, τον θρήνο και τη σιωπή που ακολουθούν την καταστροφή.

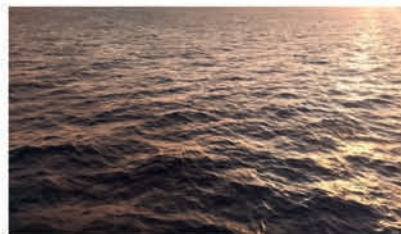
Δρακοπούλου Σοφία

They Said

Άκουσες την είδηση; Τα στόματα μίλησαν. Οι λέξεις άλλαξαν, οι φωνές τις διαμόρφωσαν και η αλήθεια ίσως χάθηκε κάπου στη διαδρομή. Μικρές αποκλίσεις, τυχαίες προσθήκες ή παραλείψεις. Στο τέλος, τι απέμεινε από την αρχή;

Χαραλαμπία Εγγλέζου

Το έργο Θάλασσα.

Το άπιαστο, το απέραντο η θείκη ουσία, η ρευστότητα, η μούσα των ποιητών, η μπλε αιωνιότητα η πληρότητα, η κοντινή του πυρήνα η πλανεύτρα, η άνομη ερωμένη η ταξιδεύτρα και η πνίχτρα. Η θάλασσα η μαύρη στο Μεξικό η χρυσή στην Ελλάδα. Η Θάλασσα το καταφύγι, η διέξοδος και ο τελευταίος προορισμός. Η Θάλασσα η μήτρα και ο τάφος. Θέλαμε να ακούσουμε τον ήχο της θάλασσας θέλαμε να ακούσουμε τα μυστικά της κι ακούσαμε παιδιά να κλαίει δίπλα σε σε ψάθες και πλαστικά δίπλα σε τενεκέδες και χρησιμοποιημένα προφυλακτικά κι ακούσαμε παιδιά να πνίγονται και είδαμε μανάδες να σέρνονται, βουβές χωρίς χέρια, χωρίς μάτια και χωρίς χαρτιά Και είδαμε κάποιον να ανεβαίνει σ' ένα βράχονα κάνει μια υπόκληση στην μάνα θάλασσα να την αγκαλιάζει και να της δίνει ένα φιλί.
Άρτεμις Αγαθοπούλου, Δέσποινα Παπαδάκου

AUDIO
VISUAL
ARTS

Εργαστήριο Διαδραστικών Τεχνών

ΤΕΥΧΟΣ 1

Επιμέλεια:
Κωνσταντίνος Τηλιγάδης

UNIVERSITY OF THE PELOPONNESE, DEPT. OF PERFORMING AND DIGITAL ARTS (DPDA)

Project coordination for DPDA: Bill Psarras (Assist. Prof., DPDA) and Marina Kotzamani (Assoc. Prof. and Head of the DPDA)

Installation art and Digital Media

Faculty member/Curation: Bill Psarras (Assistant Prof. DPDA)
Panayiotis Petrakos, Stamatina Spiratou, Zoe Firopoulou, Anna Fregidou

Programming and Art II

Faculty member/Curation: Katerina El Raheb (Assistant Prof. DPDA)
Eleni Andreadaki, Electra-Lydia Valavanidi, Antonia (Aslan) Ioannidou, Argyro Schoina

Digital Image Processing

Faculty member/Curation: Nikos Vassilopoulos (Laboratory Teaching Staff DPDA)
Leon Vitzileos, Alexandros Lambrogiorgos, Marina Loukari, Souzana Bartzi, Maro Pavlidou, Maria Filippa, Zoe Chroni

Scenography: Outdoor Space

Faculty member/Curation: Chara Thanou (Special Educational Staff DPDA)
Valavanidi Lydia – Andrea Diogenous,

Critical Analysis of Performances (DPDA) and Direction II (DTS)

Faculty member/Curation: Marina Kotzamani (Assoc. Prof. DPDA) in collaboration with Ioannis Leontaris (Prof., Dept. of Theatre Studies)

"The People's Complaints" (participation in the international performance action Complaints Choir)
Participatory performance/action for video

Director – Dramaturgy: Eli Katodritou (DTS)

Music composition – Creation: Vassilis Kalagias (DTS)

Assistant Director: Marina Papastamati (DPDA)

Video -Photos: Eleanna Mitsopoulou (DPDA)

Members of the Chorus: Michalis Iatrakis (DPDA), Vanta Ioannou (DTS), Konstantina-Maria Papapolimerou (DTS), Danae Rizoudi (DTS), Zoran Trentsovski (DPDA), Thalia Tsirona (DTS)

Kimon Vassilopoulos (Choir)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ, ΤΜΗΜΑ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ (ΤΠΨΤ)

Υπεύθυνοι επιμέλειας συμμετοχής ΤΠΨΤ: Βασίλης Ψαρράς (μέλος ΔΕΠ ΤΠΨΤ) και Μαρίνα Κοτζαμάνη (μέλος ΔΕΠ και Πρόεδρος ΤΠΨΤ)

Εγκαταστάσεις και Ψηφιακά Μέσα

Διδάσκων/Επιμέλεια: Βασίλης Ψαρράς (μέλος ΔΕΠ ΤΠΨΤ)

Παναγιώτης Πετράκος, Σταματίνα Σπυράτου, Ζωή Φιροπούλου, Άννα Φρεγγίδου

Προγραμματισμός και Τέχνη II

Διδάσκουσα/Επιμέλεια: Κατερίνα Ελ Ράχεμπ (μέλος ΔΕΠ ΤΠΨΤ)

Ελένη Ανδρεαδάκη, Ηλέκτρα-Λυδία Βαλαβανίδη, Αντωνία (Άσλαν) Ιωαννίδου, Αργυρώ Σχοινά

Ψηφιακή Επεξεργασία Εικόνας

Διδάσκων/Επιμέλεια: Νίκος Βασιλόπουλος (μέλος ΕΔΙΠ ΤΠΨΤ)

Λέων Βιτζηλαίος, Αλέξανδρος Λαμπρογιώργος, Μαρίνα Λούκαρη, Σουζάνα Μπαρτζή, Μάρω Παυλίδου, Μαρία Φιλίππα, Ζωή Χρόνη

Σκηνογραφία – Εξωτερικός Χώρος

Διδάσκουσα/Επιμέλεια: Χαρά Θάνου (μέλος ΕΕΠ ΤΠΨΤ)

Βαλαβανίδη Λυδία – Άντρεα Διογένους,

Κριτική Ανάλυση Παραστάσεων (ΤΠΨΤ) – Σκηνοθεσία II (ΤΘΣ)

Διδάσκουσα/Επιμέλεια: Μαρίνα Κοτζαμάνη (μέλος ΔΕΠ ΤΠΨΤ) σε συνεργασία με τον Ιωάννη Λεοντάρη (μέλος ΔΕΠ Τμήματος Θεατρικών Σπουδών)

Τα παράπονα του λαού

(συμμετοχή στην διεθνή επιτελεστική δράση Complaints Choir)
Συμμετοχική δράση/performance, βίντεο

Σκηνοθεσία – Δραματουργία: Έλλη Κατωδρύτου (ΤΘΣ)

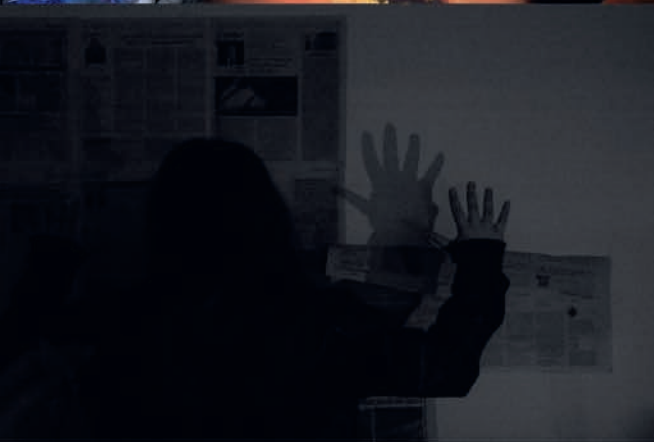
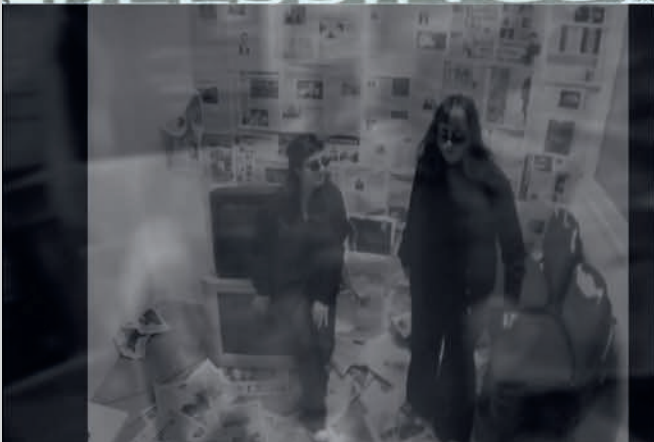
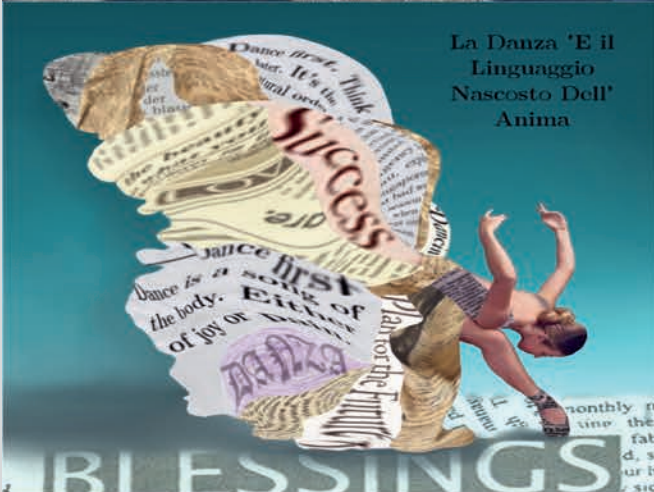
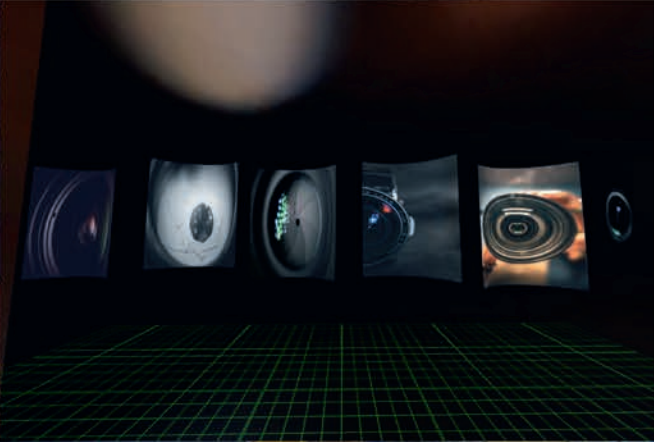
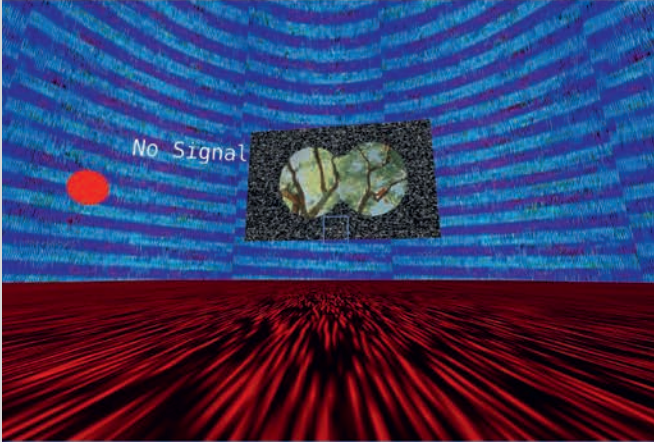
Μουσική Σύνθεση – Δημιουργία: Βασίλης Καλαγκιάς (ΤΘΣ)

Βοηθός Σκηνοθέτριας: Μαρίνα Παπασταμάτη (ΤΠΨΤ)

Βίντεο -Φωτογραφίες: Ελεάννα Μητσοπούλου (ΤΠΨΤ), Γιώργος Πραμαγγιούλης (ΤΠΨΤ)

Μέλη του Χορού: Μιχάλης Ιατράκης (ΤΠΨΤ), Βάντα Ιωάννου (ΤΘΣ), Κωνσταντίνα – Μαρία Παπαπολυμέρου (ΤΘΣ), Δανάη Ριζούδη (ΤΘΣ), Ζόραν Τρεντσόβσκι (ΤΠΨΤ), Θάλεια Τσιρωνά (ΤΘΣ)

Κίμων Βασιλόπουλος (Μονωδός – Χορωδός)

MEDIATORS PROJECT

VIVI VELAETI ¹

Are you kidding me...», 2025

Digital photo editing
Printing on aluminium, Dipond, Plexiglass
Dimensions: 120 × 100 cm

"... Whether we like it or not, it's a fancy modern piece – though honestly, with the money we threw at it (!), it kinda had to be. Sure, a chunk of that money may have... wandered off..."

T.A. Maniatea, Journalist

DEMETRA SAVVA ²

Multidimensional black, 2024–2025

Wall Installation, of three stoneware paperclay sheets
Dimensions 38.5 × 27.5 cm (each one)

My work "Multidimensional Black" refers to the constant flow of ugly and harsh news, where, through the texts of newspapers, the black ink flows within us, darkening our souls.

VANI KORONAKI ³

The muddy ones, series "MAD#MUD", 2024

Installation with muddy, everyday personal objects from Palamas village at Karditsa's region, placed in two wooden drawers
110 × 46 × 25 cm

In September 2023, Thessaly endured devastating floods covering 720,000 acres, leaving behind collapsed homes and displaced families, with everyday objects from these flooded homes transforming into poignant reminders of a natural disaster that forever alters community memory and resilience.

EFI SEITANIDOU ⁴

Too thirsty, Frontpage 2025

Digital text, printed on paper 42 × 60 cm

The excessive consumption of natural resources, such as water, that symbolically functions as "memory" for artificial intelligence, highlights the urgent need for fair and sustainable management in both the natural and digital worlds.

LASKARINA KARAGIANNI ⁵

Missing link, 2025

Installation made of photos placed on a sheet metal staircase
165 × 21 cm

UAP sightings in the USA, November 2024.
As biologists are still searching for the missing link in the development of the human species, could it be that human is the result of genetic intervention by extraterrestrial civilizations?

MEDIATORS PROJECT

BIBH BELAETH ¹

Πλάκα με κάνεις...», 2025

Ψηφιακή επεξεργασία φωτογραφίας
Εκτύπωση σε αλουμίνιο birond plexiglass
Διαστάσεις: 120 × 100 εκ.

«...Θέλουμε δεν θέλουμε είναι ένα σύγχρονο έργο, που αλίμονο αν με το χρήμα που χώσαμε (!) δεν αποτελούσε ακριβό στολίδι του είδους ανά την Ευρώπη! Ασχέτως, αν κάμποσο από αυτό το χρήμα λοξοδρόμησε...»

T.A. Μανιατεα, Δημοσιογράφος

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΑΒΒΑ ²

Multidimensional black, 2024–2025

Επιτοίχια εγκατάσταση από τρία φύλλα χαρτοπηλού, stoneware, το κάθε ένα διαστάσεων 38,5 × 27,5 εκ.

Το έργο μου "Multidimensional Black", αναφέρεται στην συνεχή ροή άσχημων και σκληρών ειδήσεων, όπου, μέσα από τα κείμενα των εφημερίδων, το μαύρο μελάνι να ρέει μέσα μας, μαυρίζοντας τις ψυχές μας.

ΒΑΝΗ ΚΟΡΩΝΑΚΗ ³

Τα λασπωμένα, σειρά "MAD#MUD", 2024

Εγκατάσταση με λασπωμένα καθημερινά, προσωπικά αντικείμενα από το χωριό Παλαμάς στην περιοχή της Καρδίτσας, μέσα σε δύο ξύλινα συρτάρια
110 × 46 × 25 εκ.

Το Σεπτέμβριο του 2023, η Θεσσαλία θρηνεί την καταστροφή 720.000 στρεμμάτων από νερό και λάσπη, με σπίτια γκρεμισμένα και ανθρώπους χωρίς στέγη, ενώ η φύση μεταφέρει την τραυματική μνήμη αυτής της πλημμυρικής καταστροφής μέσα από καθημερινά αντικείμενα που γίνονται μάρτυρες της θεομηνίας.

ΕΦΗ ΣΕΪΤΑΝΙΔΟΥ ⁴

Too thirsty, Πρωτοσέλιδο 2025

Ψηφιακό κείμενο, εκτύπωση σε χαρτί 42 × 60 εκ.

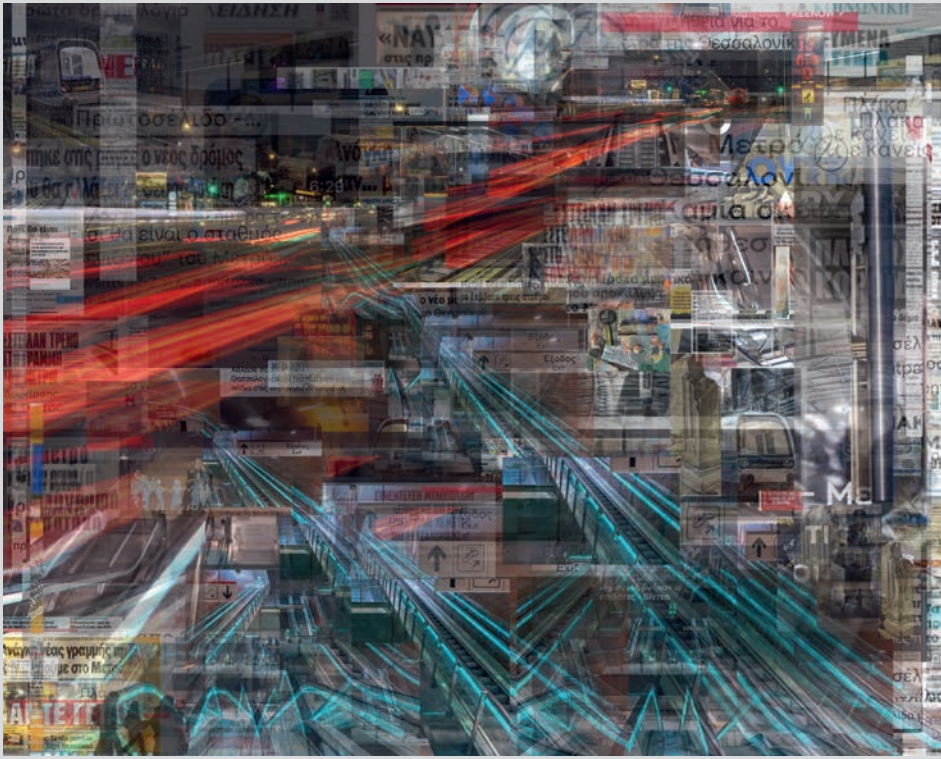
Η αλόγιστη κατανάλωση φυσικών πόρων, όπως το νερό, που λειτουργεί συμβολικά ως «μνήμη» για την τεχνητή νοημοσύνη, αναδεικνύει την επείγουσα ανάγκη για δίκαιη και βιώσιμη διαχείριση, τόσο στον φυσικό όσο και στον ψηφιακό κόσμο.

ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ⁵

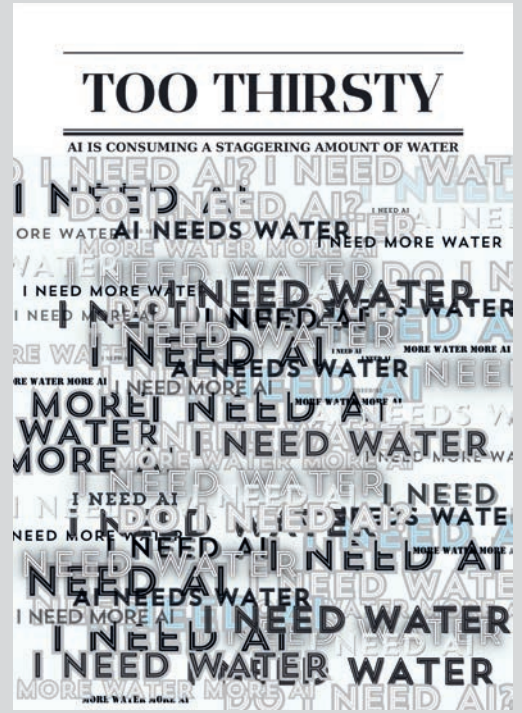
Missing link, 2025

Εγκατάσταση από φωτογραφίες τοποθετημένες σε σκάλα λαμαρίνας
165 × 21 εκ.

Θεάσεις ΑΤΙΑ στις ΗΠΑ, Νοέμβριος 2024.
Καθώς οι βιολόγοι ψάχνουν τον χαμένο κρίκο στην εξέλιξη του ανθρώπινου είδους, θα μπορούσε άραγε ο άνθρωπος να είναι αποτέλεσμα γενετικής παρέμβασης από εξωγήινους πολιτισμούς;

1

4

2

3

5

Γνωρίστε τους Καλλιτέχνες

ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΙ

ΟΧΑΝΑ ΑΚΟΡΟΝ

Η Οχانا Ακορον είναι εικαστική καλλιτέχνις με έδρα τη Νότια Καλιφόρνια, ΗΠΑ. Εργάζεται σε έναν διεπιστημονικό τομέα, κυρίως με τη φωτογραφία, την τέχνη και τις εγκαταστάσεις. Στο έργο της χρησιμοποιεί τις προσωπικές της εμπειρίες ως μετανάστρια και συνδυάζει την απλότητα, τον συμβολισμό και πολιτισμικά υπονοούμενα για να επικοινωνήσει με τον θεατή. Το επαγγελματικό της υπόβαθρο περιλαμβάνει εργασία στον τομέα της επικοινωνίας σε μια μεγάλη πολυεθνική εταιρεία, καθώς και σπουδές στη δημοσιογραφία. Αυτές οι δεξιότητες και εμπειρίες τη βοηθούν να μεταφέρει πιο αποτελεσματικά τη φαντασία της μέσω της τέχνης. Η Οχانا ξεκίνησε πρόσφατα τη καλλιτεχνική της πορεία και συνεχίζει να την εξελίσσει καθημερινά.

Website: oxartstudio.com

ΣΟΦΙΑ ΒΛΑΖΑΚΗ

Η Σοφία Βλαζάκη γεννήθηκε στα Χανιά το 1978. Από το 1996 ως το 2000 σπουδάζει Ζωγραφική στη Σχολή Καλών Τεχνών της Ουαλίας. Συνεχίζει με μεταπτυχιακές σπουδές στο Σχέδιο (2001 – 2002, Σχολή Κ. Τεχνών του Wimbledon), την Εικονογράφηση (2002 – 2003, Σχολή Κ. Τεχνών του Falmouth) και το Καλλιτεχνικό Βιβλίο (2003 – 2004, Σχολή Κ. Τεχνών του Camberwell). Το 2003 με την υποτροφία 'Ferdynand Sweig' πραγματοποιεί έρευνα στο Καλλιτεχνικό Βιβλίο στο Τόκιο. Το 2004 ξεκινά να εικονογραφεί βιβλία και το 2005 να διδάσκει Σχέδιο και Εικονογράφηση στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, στο τμήμα Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας. Από το 2020 είναι υπο-

ψήφια διδάκτορας στο ίδιο τμήμα. Έχει πάρει μέρος σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις και συνέδρια στην Ελλάδα, Μ. Βρετανία, Κροατία, Κορέα, Η.Π.Α. και Ιαπωνία. Έργα της βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές εντός και εκτός Ελλάδας. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα και στα Χανιά.

PENNY ΓΚΕΚΑ

Η Πέννυ Γκέκα (γεν. 1975) σπούδασε μαρμαρογλυπτική στο Προπαρασκευαστικό και Επαγγελματικό Σχολείο Καλών Τεχνών Πανόρμου Τήνου (1994–1997) και ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών με καθηγήτρια την κ. Ρένα Παπασπύρου (1997–2002). Ολοκλήρωσε μεταπτυχιακές σπουδές στις εικαστικές Τέχνες στην ίδια σχολή (2005–2007). Από το 2018 διδάσκει στο Α' Εργαστήριο Ζωγραφικής της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (μέλος Ε.Δι.Π). Είναι μέλος της καλλιτεχνικής ομάδας Eco Flaneur, επίσης υπήρξε μέλος της ομάδας Φιλοπάππου. Έχει παρουσιάσει το έργο της σε τρεις ατομικές εκθέσεις και έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

ΒΑΛΙΑ ΓΚΟΥΖΙΑ

Γενήθηκε στα Ιωάννινα το 1962 και ζει στην Αθήνα. Σπούδασε Ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με καθηγητές τους: Μ.Θεοφυλακτόπουλο, Β. Δημητριάδα. 1993–1994: Πανεπιστήμιο Complutense Μαδρίτης, Σχολή Καλών Τεχνών, εγγραφή στο τμήμα Διδακτορικού. Επιβλέπων Καθηγητής: Sr. Mariano de Blas. (Ως υπότροφος του Υπουργείου Παιδείας). Σπούδασε επίσης (1995–1997) ως

υπότροφος του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Κρατικών Υποτροφιών στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας, ζωγραφική με καθηγητή τον Ν. Κεσσανλή. Έχει κάνει ατομικές εκθέσεις, 2001 και 2005: Diana Gallery, Αθήνα (επιμέλεια Λ. Κοκκίνη), και ομαδικές με την ομάδα GAIDARO 1999–2004 Άμστερνταμ – Westergasfabriek, Μαδρίτη-Grupo Taller, Χάγη-Korzo Theatre, Βρυξέλλες, Κορκ-Ιρλανδία, Αθήνα-Τεχνόπολις, Βόλος και με την ομάδα CheapArt 1996–2015 Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Βιέννη. Από το 2004 εργάζεται ως καθηγήτρια ζωγραφικής σε δημόσιο νυχτερινό τεχνικό λύκειο

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΥΖΗΣ

Ο Γιώργος Γύζης (γενν. 1987 στην Αθήνα) δουλεύει κυρίως με το μέσον της ζωγραφικής. Σπούδασε ζωγραφική, χαρακτηριστική και ψηφιδωτό στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών και στην École Supérieure des Beaux-Arts de Nantes Métropole στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus. Έχει παρουσιάσει την δουλειά του σε ομαδικές εκθέσεις στην Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, στο Λονδίνο, Δουβλίνο και στη Νάντη. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΗ ΔΟΥΜΑ

Η Θαλασσίνη Δούμα γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε την Ιταλική Γλώσσα στο Πανεπιστήμιο για Ξένους της Περούτζια, Δημοσιογραφία στο Πανεπιστήμιο του Ουρμπίνο Carlo Bo, και Φωτογραφία Σκηνης και Φωτορεπορτάζ στο Ινστιτούτο Roberto Rossellini της Ρώμης. Έζησε στην Ιταλία από το 1987 έως το 1998, όπου ήρθε σε επαφή με τους σύγχρονους καλλιτεχνικούς κύκλους του San Lorenzo και τη βετεράνα avant-garde σκηνή της Ρώμης.

Meet the Artists

ARTISTS

OXANA AKOPOV

Oxana Akopov (Los Angeles, USA) is a conceptual artist working with symbols and images inspired by American cultural codes. Her art explores themes of freedom, self-identity, and a profound connection between people and their surroundings. By blending elements of photography and painting, her installations convey meaning through multi-layered imagery.

TASOS BIRIS

Born in 1963, he has lived and worked in Northern Evia since 2000. He holds degrees in Civil Engineering (University of West Attica), Photography (FOCUS), and Computer Programming, along with certified training seminars from the National and Kapodistrian University of Athens and the University of the Aegean in the fields of Environment, Art, Culture, Photography, Philosophy, Art Therapy, Psychology, Marketing, Life Coaching, Mentoring, Child Psychology, Advertising, Emergency Management, and Civil Protection.

He completed the postgraduate degree (MSc) at the University of Athens in the Department of Geology, specializing in Disaster and Crisis Management, and has also pursued studies in Crisis Communication Management at the University of Western Macedonia.

His work has been published in online photography magazines and he has participated in numerous exhibitions. He maintains the column "PhotoGraphyZO" at iFocus e-magazine and writes articles at: <https://photographyzo.blogspot.com>. <https://www.tasosbiris.com>

ISMINI BONATSOU

Ismini Bonatsou was born in Cephalonia. She graduated from the Athens School of Fine Arts (1986–1991). She did post-graduate studies in painting, with a scholarship from the Spanish government, at the Facultad de Bellas Artes of the University of Barcelona (1993–1994), and holds a Master's degree from the School of Architecture of the National Technical University of Athens (2010–2012).

She has held 13 solo exhibitions in Greece, Belgium and Spain.

She has participated in group exhibitions in Greece, Austria, Netherlands, France, Spain, Italy, UK, Belgium, Cyprus, Turkey, Russia, Ecuador and China.

GEORGE CAMBOURAKIS

Born in Athens. Studied in NTUA, UMIST and MIT. Professor in NTUA and other institutions. Participated in personal and group exhibitions of Digital Art.

<http://gcamb.gr>,

<http://users.ntua.gr/gcamb>

DIMITRA CHANIOTI

Dimitra Chanioti was born in Paros island. She studied painting in Athens School of Fine Arts from 1998 to 2004 under G. Psychopedis and photography under M. Babousis. She attended multimedia courses under E. Chatzisavva from 2001 to 2004. She took over as Artistic Director and taught at the Fine Arts Workshop of the Municipality of Paros from 2002 to 2006 (Network of Art Workshops in collaboration with the Greek Ministry of Culture). In 2005 she was appointed in Secondary Education and taught the lesson of Fine Arts. She attended the Postgraduate Programme "Education and Culture" of Harokopio

University from 2009 to 2012. Since 2018 she has been teaching painting in Athens School of Fine Arts. She participated in many group exhibitions in Greece and abroad. Her works are in private collections in Greece and abroad. www.dimitrachanioti.gr

KLEOPATRA CHATZIGIOSI

She was born in 1964 in Thessaloniki where I graduated the German High School. In 1982–1984 she studied at the School of Graphic and Applied Arts Vakalo. In 1985–1990 I studied at the Athens School of Fine Arts, Painting and in 1998–2003 Sculpture. In 2020–2022 I did Postgraduate Studies in Animation in the University of West Attica Department of Graphic Design & Visual Communication. In 2024 I obtained the title of my PhD degree in National Technical University of Athens N.T.U.A.- School of Architecture. Since 2024 She is Postgraduate student in the program: "Research in Architecture: Architectural Design - Space - Culture" in N.T.U.A.

She has had many individual and group exhibitions and lectures in Greece and abroad. Among the exhibitions I participated in are: Biennale of Young Artists from Mediterranean Europe, Azores, curated by Dora Rogan, VII Biennale of Young Artists from Mediterranean Europe, Lisboa (domain: «Narrative Illustration" www.bjcem.org, 10th International Triennial of Tapestry, Central Museum of Textiles, Lodz, Poland, Kreonidis Gallery (solo exhibition), curated by Katerina Koskina, Kalfayan Gallery (solo exhibition), Group exhibition "Frontpage project", curated by Eva Maragaki, Julia Sysalova, Yula Papadopoulou, 6th International Exhibition On Architecture and Art, University of Bel-

Ως φωτορεπόρτερ, από το 1991 έχει καλύψει κρίσεις σε εμπόλεμες ζώνες, καταγράφοντας τον αντίκτυπο τους στην καθημερινή ζωή μέσα από αποστολές στον πόλεμο της πρώην Γιουγκοσλαβίας, στο Κόσοβο, στη Μέση Ανατολή, στο Πακιστάν και στο Αφγανιστάν. Η δημιουργική της δουλειά έχει παρουσιαστεί σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, από το 2006.

Ζει στην Ελλάδα και ταξιδεύει συχνά για φωτογραφικά πρότζεκτ, με θεματικές που εστιάζουν στο περιβάλλον και τη σύνδεση του ανθρώπου με τη Μητέρα Φύση. Οι φωτογραφικές της αναζητήσεις την έχουν οδηγήσει σε περιοχές όπως η Γροιλανδία, τα υπόγεια φαράγγια της Αριζόνα, η Νεκρά Θάλασσα και το τροπικό δάσος του Αμαζονίου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΘΕΟΣ

Καλλιτέχνης, επιμελητής, καλλιτεχνικός διευθυντής, σκηνογράφος και ενδυματολόγος για το θέατρο, τον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Σπούδασε ζωγραφική και ελεύθερο σχέδιο στην ΑΤΕΣ (πρώην Σχολή Δοξιάδη).

Οι δημιουργίες του εκτίθενται στην Ευρώπη και τη Λατινική Αμερική. Έργα του βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές. AGC Athens American College, Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Χανίων-Ελαιουργείον, Ratio Betriebsberatung GMBH (Βιέννη), Hewlett Packard, Saatchi art. Ζει και εργάζεται στην Παλλήνη.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΖΑΖΗΣ

Ο Γιώργος Καζάζης γεννήθηκε το 1958 στην Αθήνα, όπου ζει και εργάζεται. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας 1977-1983. Από το 1990 έως σήμερα, διδάσκει στην ΑΣΚΤ Αθήνας. Έχει στο ενεργητικό του 10 ατομικές εκθέσεις και έχει λάβει μέρος σε πλήθος ομαδικών εκθέσεων. Στην σχετική βιβλιογραφία αναφέρεται σε καταλόγους, περιοδικά και εγκυκλοπαίδειες. Έχει επιμεληθεί και προλογίσει με κείμενά του, ατομικές και ομαδικές εκθέσεις εικαστικών. <https://gkazasis.com/>

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΑΛΛΗΣ

Γεννήθηκε στο Δάλι της Κύπρου. Σπούδασε γλυπτική στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Πράγας στη Τσεχία με κρατική υποτροφία (1981-1988).

Παρουσίασε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις και συμμετείχε σε σημαντικές διεθνείς διοργανώσεις στην Ελλάδα, Σλοβακία, Γαλλία, Ιταλία, Αγγλία και Γερμανία. Έχει επίσης φιλοτεχνήσει έργα σε δημόσιους χώρους, όπως πάρκα και πλατείες στην Κύπρο και τη Τσεχία.

Ο Κυριάκος Καλλής εστιάζει εικαστικά στις ψυχικές εντυπώσεις που απορρέουν την ανθρώπινη δραστηριότητα που επιτελείται διαχρονικά στο φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον. Πραγματεύεται με τις έννοιες της μνήμης, ταυτότητας και υλικότητας αναζητώντας σχέσεις και συμβολισμούς μέσα από τις αρχετυπικές τους εκδηλώσεις στο χώρο και στο χρόνο.

ΑΝΝΗ ΚΑΛΤΣΙΔΟΥ

Η Αννη Καλτσίδου γεννήθηκε, ζει και εργάζεται στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε στη Σχολή Νομικών και Οικονομικών Επιστημών (Τμήμα Οικονομικών Επιστημών) του ΑΠΘ, και στο τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ, από το οποίο αποφοίτησε με άριστα.

Εικαστικά μέσα έκφρασης του έργου της είναι οι εγκαταστάσεις της στον δημόσιο χώρο, το βίντεο, η performance, το δρώμενο.

Έχει παρουσιάσει ατομικές εκθέσεις στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης, στη Ρωμαϊκή Αγορά της Θεσσαλονίκης, στο πλαίσιο του Παράλληλου Προγράμματος της 5ης Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, στην γκαλερί Artis Causa και στο Πολιτιστικό Κέντρο 'Ηλιος.

Έχει λάβει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, Αυστρία, Γαλλία, Γερμανία, Σερβία. Δικά της βίντεο έχουν προβληθεί στο Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας, σε φεστιβάλ στη Μ. Βρετανία, στην Ινδία, στη Λετονία, στη Γερμανία, Αυστρία, Γαλλία και στις Η.Π.Α.

Έργα της έχουν ενταχθεί στις συλλογές των Μουσείων ΑΜΘ και ΜΟΜus (ΜΜΣΤ), σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές και έχουν παρουσιαστεί σε συνέδρια και διημερίδες Αρχαιολογίας, Ψυχανάλυσης και Φιλοσοφίας. www.kaltsidou.gr

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΜΠΟΥΡΑΚΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στο ΕΜΠ, UMIST, MIT. Δίδαξε στο ΕΜΠ και άλλα Ιδρύματα. Έχει λάβει μέρος σε προσωπικές και ομαδικές εκθέσεις.

<http://gcamb.gr>,

<http://users.ntua.gr/gcamb>

ΝΙΚΗ ΚΑΠΟΚΑΚΗ

Έχει σπουδάσει Ζωγραφική στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και στην Ecole des Beaux Arts στο Παρίσι. Μεταπτυχιακές σπουδές στις «ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΕΧΝΗΣ», Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας. Το εικαστικό έργο της περιλαμβάνει αναλογικά, ψηφιακά και μικτά μέσα. Η θεματική της κινείται γύρω από τις έννοιες του βιωμένου και κοινωνικού σώματος. Διαθέτει μακροχρόνιο εκπαιδευτικό, ερευνητικό και ακαδημαϊκό έργο. Συμμετέχει και συντονίζει δια-καλλιτεχνικά ερευνητικά και εκπαιδευτικά εργαστήρια. Διδάσκει στο τμήμα Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ

Ο Δημήτρης Κατσίκης είναι ένας πολύ επιτυχημένος και βραβευμένος Καλλιτεχνικός Διευθυντής & Φωτογράφος, με έδρα την Αθήνα. Έμπειρος επαγγελματίας με περισσότερες από δύο δεκαετίες παρουσίας στον χώρο του κινηματογράφου, της τηλεόρασης και της διαφήμισης. Επίσης βραβευμένος για τη δουλειά του ως καλλιτεχνικός διευθυντής στις ταινίες, «Brides» σε σκηνοθεσία Παντελή Βούλγαρη και «Crimes of the future» σε σκηνοθεσία David Cronenberg. Έμπειρος επαγγελματίας, με μεγάλη εμπειρία σε απαιτητικά έργα, σε συνεργασία με Έλληνες και διεθνείς

grade, 7th International Exhibition On Architecture: Urban Design and Art, University of Belgrade, National Archaeological Museum Café (solo exhibition), curated by Christoforos Marinos.

Lives and works in Athens, Greece

YANNIS CHRISTIDIS

Yiannis Christidis is an academic and artist. Having social anthropology of sound as one of his main research interests, he focuses on the cultural aspect of sound, its functionality in everyday life and the relationship between the listeners and their place, while he is also interested in the ways the above can be communicated through visual and audio recordings. He is a documentary filmmaker, and he has designed sound and music for numerous audiovisual productions and performances.

COSTIS

Athens, 1950. Visual artist and poet. Costis studied in Athens and Paris. In 1969 his first collage was published and he had his first solo exhibition, showcasing lead sculptures. He is the editor of two literary and art magazines published in Athens, Lotus (Λωτός, 1968–1972) and Praxis (Πράξη 1972). His first book of poetry was published in Athens in February 1974. Since 1970, he has been a regular contributor of essays, articles, poems, and drawings to many important magazines. In 1975 his first Performance took place at an art gallery in Athens. In 1976, using synth100, he created the music score of his film Saga of a city. The same year he started creating mixed works of visual poetry. From 1986 onward, the lightning phenomenon is at the core of his research. A prolific artist, Costis has had 30 solo shows in galleries and museums in Europe and has participated in more than 100 international group shows. He has also engaged in a variety of projects and conferences / symposia on art, New Technologies, and poetry. Work by the artist is held in public

museums and private collections, most notably in Greece, France, Belgium, and Germany.
www.costis.gr

THALASSINI DOUMA

Thalassini Douma was born in Athens. She studied Italian Language at the University for Foreigners of Perugia, Journalism at the University of Urbino Carlo Bo, and Stage Photography and Photojournalism at the Roberto Rossellini Institute in Rome. She lived in Italy from 1987 to 1998, where she became involved with the contemporary art circles of San Lorenzo and the vecchia avant-garde art scene in Rome. As a photojournalist, since 1991, she has covered crises in war zones, documenting their impact on daily life through assignments in the war in former Yugoslavia, Kosovo, the Middle East, Pakistan, and Afghanistan. Her artwork has been hosted in a series of solo and group exhibitions in Greece and abroad since 2006. Thalassini lives in Greece and frequently travels to create her photographic projects. Her themes, focusing on the environment and the human connection with Mother Nature, have taken her to Greenland, the underground canyons of Arizona, the Dead Sea, and the tropical rainforest of the Amazon.
www.thalassinidouma.com

MAKIS FAROS

Makis Faros is a multimedia artist, composer, and filmmaker. He is a founding member of the electronic music record label ELFISH, established in the early 1990s. He is also a member of the artistic group "for cancel" and a co-founder and curator of the TILT platform. He has taught at the postgraduate program in Digital Arts at the Athens School of Fine Arts (ASFA) as an external collaborator from 1999 for four years. He has been teaching at the private Photography and Video School "Focus" since 1996 and at the IEK Akmi (2005–2008). He has created videos, music, and concepts for various contemporary

dance companies.

As a composer and musician, he has participated in groups such as "Spider's Web," "Raw," "Melting Ashes," and "This Fluid," and has contributed to over 10 LPs and CDs. He has also served as a technical consultant on equipment and installations for museums (such as the National Museum of Contemporary Art, Benaki Museum, Macedonian Museum of Contemporary Art, etc.) and large events (Venice Biennale, Outlook, etc.), as well as exhibitions and festivals (ADAF, e-fos, etc.). His works are part of private collections and museums.

ENNY GKEKA

Penny Geka (born 1975) studied marble sculpting at the Preparatory and Vocational School of Fine Arts in Panormos, Tinos (1994–1997) and painting at the Athens School of Fine Arts with Professor Rena Papaspyrou (1997–2002). She completed postgraduate studies in Visual Arts at the same school (2005–2007). Since 2018, she has been teaching at the 1st Painting Studio of the Athens School of Fine Arts (member of Teaching and Laboratory staff). She is a member of the artistic group Eco Flaneur and she was a member of the Filopappou group. She has presented her work in three solo exhibitions and has participated in numerous group exhibitions in Greece and abroad.

VALIA GOUZIA

Valia Gouzia was born in Ioannina in 1962 and lives in Athens. She studied Painting at the School of Fine Arts of the Aristotle University of Thessaloniki, with the following professors: M. Theofilaktopoulos, V. Dimitreas.
1993–1994: Complutense University of Madrid, School of Fine Arts, enrollment in the PhD department. Supervising Professor: Sr. Mariano de Blas. (As a scholarship holder of the Ministry of Education). She also studied as a scholarship holder of the Master's Program of State Scholarships at the Athens

σκηνοθέτες, εταιρείες παραγωγής και συνεργεία. Μέλος της EFA (Ευρωπαϊκή Ακαδημία Κινηματογράφου).

ΠΕΓΚΥ ΚΛΙΑΦΑ

Η Πέγκυ Κλιάφα είναι multimedia εικαστικός, που ασχολείται με θέματα σχετικά με το Φάρμακο, τη Θεραπεία και την Ίαση του σώματος και της ψυχής παράλληλα με τον αντίκτυπο που έχουν τα φαρμακευτικά/ιατρικά απόβλητα στο περιβάλλον και την ανακύκλωσή τους.

Αποφοίτησε από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών (2011-2012) με πτυχίο Integrated Master Ζωγραφικής - ειδίκευση Γλυπτική - και από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών - ΑΣΟΕΕ (1990) με πτυχίο Διοίκησης Επιχειρήσεων - ειδίκευση Marketing.

Έχει κάνει δύο ατομικές εκθέσεις: στις Γκαλερί Καππάτος, Αθήνα (2013/2014) και Λόλα Νικολάου, Θεσσαλονίκη (2016) και δύο 3-ατομικές εκθέσεις: στο Μουσείο/Πινακοθήκη Ε. Αβέρωφ, Μέτσοβο (2017) και στη Γκαλερί Λόλα Νικολάου (2019). Τον Σεπτέμβριο του 2025 θα κάνει ατομική έκθεση στην Γκαλερί Ζουμπουλάκη, Αθήνα.

Έχει συμμετάσχει σε περισσότερες από 70 ομαδικές εκθέσεις και Art Fairs στην Ελλάδα και διεθνώς.

Έργα της βρίσκονται σε Δημόσιες Συλλογές/Μουσεία στην Ελλάδα καθώς και σε Ιδρύματα και Ιδιωτικές Συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

ΝΙΟΒΗ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Η Νιόβη Κρητικού γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, όπου σπούδασε Ιστορία της Τέχνης και Εικαστικά, ξεχωρίζοντας για το έργο της. Έχει αφιερώσει την επαγγελματική της πορεία στη δημιουργία και την επιμέλεια εικαστικών εκθέσεων.

Είναι Διευθύντρια του Mets Arts Center και έχει οργανώσει εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, συνεργαζόμενη με καταξιωμένους

καλλιτέχνες διεθνούς εμβέλειας, όπως ο Γιώργος Κόρδης, ο Βασίλης Γέρος και ο Pat Andrea, καθώς και με καθηγητές της ΑΣΚΤ, όπως ο Άγγελος Αντωνόπουλος και ο Μιχάλης Μαυρουδής.

Η επαγγελματική της πορεία περιλαμβάνει συμμετοχή και επιμέλεια ομαδικών εκθέσεων σε πολιτιστικά κέντρα και γκαλερί στην Αθήνα και στο εξωτερικό, καθώς και συνεργασίες με φεστιβάλ τέχνης και διεθνείς πολιτιστικές διοργανώσεις. Έχει εργαστεί σε μεγάλης κλίμακας πρότζεκτ, όπως η Documenta 14 στο ΕΜΣΤ και η Discovery Art Fair στην Κολωνία, συμβάλλοντας στην ανάπτυξη πολιτιστικών πρωτοβουλιών που ενισχύουν την αλληλεπίδραση του κοινού με τη σύγχρονη τέχνη.

Η καλλιτεχνική της πρακτική αντλεί έμπνευση από τη σκηνογραφία και τις παραδοσιακές σκηνοθετικές αρχές του 18ου αιώνα, εξερευνώντας τη σύνδεσή τους με την commedia dell'arte και το θέατρο σκιών. Μέσα από αυτή τη σκοπιά, δημιουργεί έργα με αφηγηματικό και θεατρικό χαρακτήρα, γεφυρώνοντας τα πεδία της ζωγραφικής, της εγκατάστασης και της γλυπτικής. Έχει συμμετάσχει σε πλήθος ομαδικών εκθέσεων και φεστιβάλ στην Αθήνα και το εξωτερικό.

Ως καλλιτεχνική διευθύντρια του Mets Arts Center, επικεντρώνεται στη σύνδεση της σύγχρονης τέχνης με το κοινό, αξιοποιώντας καινοτόμες στρατηγικές και δημιουργικό περιεχόμενο. Η εμπειρία της εκτείνεται από τη διοργάνωση εκθέσεων και πολιτιστικών εκδηλώσεων έως και τη διαχείριση προγραμμάτων που προωθούν τη διεθνή δικτύωση και την πολιτιστική ανταλλαγή.

ΕΛΕΝΗ ΚΡΙΚΚΗ

Η Ελένη Κρίκκη γεννήθηκε το 1962 στα Τρίκαλα. Σπούδασε Φυσική στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και Αρχιτεκτονική στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Παρακολούθησε σεμινάρια γλυπτικής στο Μουσείο Γλυπτικής Ν. Περαντινού. Είναι μέλος του Εικαστικού Επιμελητηρίου (ΕΕΤΕ).

Ζει στην Αθήνα, όπου έχει και το εργαστήριό της.

Έχει πραγματοποιήσει τις εξής εκθέσεις: Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα» Δήμου Αθηναίων, Αθήνα, Ιαν.-Φεβ. 2025· Μουσείο Λαϊκής Τέχνης & Παράδοσης «Αγγελική Χατζημιχάλη», Αθήνα, 2016· Γκαλερί Ποντοπόρος, Πάρος, 2014· Χώρος Τέχνης 24, Αθήνα, 2013· Πολιτιστικό Κέντρο, Μυτιλήνη, 2011· Γκαλερί Astra, Αθήνα, 2008· Γκαλερί Κούρος, Νέα Υόρκη, 2006· Ρολόι του Κάστρου, Τρίκαλα, 2004· Ερμούπολη, Σύρος, 2003· Λόγος και Τέχνη, Λευκάδα, 2002· Διάβαση, Αθήνα, 2002. Έχει πάρει μέρος στην Art Athina τρεις φορές και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις ζωγραφικής και design. Πρόσφατες ομαδικές: «Ρεμπέτικο», Κέντρο Έρευνας - Μουσείο Σιτισάνη, Τρίκαλα, 2024 και «Η εσωτερική πλευρά του ανέμου», Αρχοντικό Χρυσανθόπουλου, Πύργος Κύμης, Εύβοια, 2024.

ΚΩΣΤΗΣ

Αθήνα, 1950. Εικαστικός καλλιτέχνης και ποιητής. Πανεπιστημιακές σπουδές στην Αθήνα και το Παρίσι. Το 1969 δημοσιεύεται το πρώτο του collage και πραγματοποιεί την πρώτη του έκθεση με γλυπτά από μολύβι. Οργανώνει στην Αθήνα δύο περιοδικά λόγου & τέχνης, τον Λωτό 1968-1972 και την Πράξη 1972. Το πρώτο του βιβλίο ποίησης κυκλοφορεί τον Φεβρουάριο του 1974 στην Αθήνα. Από το 1970 έως σήμερα δημοσιεύει σχέδια, ποιήματα, πεζά και δοκίμια. Από το 1976 αρχίζει μεικτά έργα οπτικής ποίησης. Έχει πραγματοποιήσει 32 ατομικές εκθέσεις σε Αιθ. Τέχνης και Μουσεία στην Ευρώπη και έχει πάρει μέρος σε πάνω από 100 διεθνείς ομαδικές εκθέσεις. Έργα του βρίσκονται σε Μουσεία και ιδιωτικές Συλλογές στην Ελλάδα, στην Γαλλία, στο Βέλγιο, την Γερμανία και αλλού.

www.costis.gr

ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΑΛΤΑΜΠΕ

Η Δήμητρα Μαλταμπέ γεννήθηκε στην Αθήνα όπου ζει και εργάζεται.

School of Fine Arts, painting with professor N. Kessanlis.

She has had solo exhibitions, 2001 and 2005: Diana Gallery, Athens (curated by L. Kokkini), and group exhibitions with the GAIDARO group 1999–2004 Amsterdam – Westergasfabriek, Madrid – Grupo Taller, The Hague – Korzo Theatre, Brussels, Cork – Ireland, Athens – Technopolis, Volos and with the CheapArt group 1996–2015 Athens, Thessaloniki, Vienna.

Since 2004 she has been working as a painting teacher in a public night technical high school.

GIORGOS GYZIS

Giorgos Gyzis (born 1987 in Athens) primarily works with the medium of painting. He studied painting, print-making, and mosaic at the Athens School of Fine Arts and the École Supérieure des Beaux-Arts de Nantes Métropole as part of the Erasmus program. He has showcased his work in group exhibitions in Athens, Thessaloniki, Patras, as well as in London, Dublin, and Nantes. He lives and works in Athens.

YOULA HADJIGEORGIU

Youla Hadjigeorgiou studied at the Athens School of Fine Arts (ASFA). She graduated in 1999. She holds a Master's degree in Painting and has also attended the Printmaking and Stage Design workshops at the same school. She studied at the National Theatre of Athens from 1984 to 1987.

She has participated in numerous educational research programs (residencies/Erasmus) as well as artistic seminars and programs. She is a founding member of the non-profit cultural organization M.A.M.A. Contemporary, based in Paphos, Cyprus, from 2021 to the present. She has been teaching as a Special Scientist at the Department of Fine Arts of the Cyprus University of Technology since 2020.

She has held a large number of solo and group exhibitions in museums, galleries, and organizations. Her work has been showcased

both in Cyprus and internationally, including: 53rd Venice Biennale, 25th São Paulo Biennale, Brazil, 2nd Thessaloniki Biennale, 25th Alexandria Biennale, Egypt, 12th Cairo Biennale, Egypt, Western Balkans Biennale, Ioannina, Greece, 16th Biennale Internacional del Deporte en el Arte, Seville, Spain, Ostgotateatern Theatre, Norrköping, Östergötland, Sweden, 2nd Tashkent Biennale, Uzbekistan, Ocean Flower Island Museum, Hainan, China, National Gallery, Athens, Greece, National Museum of Contemporary Art (EMST), Athens, Bozar Expo, Brussels, Belgium, National Portrait Gallery, Washington D.C., USA, Megaron – The Athens Concert Hall, Greece, Benaki Museum, Athens, Greece, Norrköping City Museum, Sweden, Museum of Modern Greek Culture, Athens, Greece, CINE XIII THEATER, Paris, France, State Museum of Contemporary Art, Thessaloniki, Greece, Onassis Stegi, Athens, Greece, Cicaf International Festival, Hangzhou, China, 6th International Sculpture Exhibition, Lido, Venice, Antrepo Exhibition Venue, Istanbul, Turkey, Gallery FLAT I, Vienna, Austria, Opening Gallery, New York, USA, Anya and Andrew Shiva Gallery, John Jay, New York, USA, Zoumboulakis Gallery, Athens, Greece, ZADEN Gallery, Düsseldorf, Germany, Nikki Diana Marquardt Gallery, Paris, France, Diatopos Gallery, Nicosia, Cyprus.

KYRIAKOS KALLIS

(Born in Dali, Cyprus)

Kallis studied sculpture at the Academy of Fine Arts in Prague in the Czech Republic with a state scholarship (1981–1988).

He has exhibited significantly as a solo artist and participated in group exhibitions both in Cyprus and abroad, as well as taking part in various notable international events in Greece, Slovakia, Italy, France, London and Germany. He has also created a large number of monumental works in public spaces, such as parks and squares in Cyprus and the Czech Republic.

Kyriakos Kallis' focus is on the psychic impressions resulting from human activity occurring over time in the physical and social environment. He engages with notions of memory, identity and materiality, while investigating relationships and symbolism through their archetypal manifestations in space and time.

ANNI KALTSIDOU

Anni Kaltsidou was born, lives and works in Thessaloniki.

She studied Economics and Visual Arts at the Aristotle University of Thessaloniki, graduating from the latter faculty with excellent grades. Her work includes installations in public spaces, videos and performances.

She has shown her work in solo exhibitions in the Archeological Museum of Thessaloniki, the Roman Forum of Thessaloniki during the Parallel programme of the Thessaloniki 5th Biennale of Contemporary Art, at the Artis Causa gallery and the "Helios" Cultural Center.

She has participated in group exhibitions in Greece, Austria, France, Germany and Serbia. Her videos have been shown at the International Short Film Festival in Drama (Greece), as well as in festivals in the United Kingdom, India, Latvia, Germany, Austria, France and the USA.

Works of hers are included in the collections of the Archeological Museum of Thessaloniki and MOMus Museums, in public and private collections and have been presented at conferences on Archaeology, Psychoanalysis and Philosophy.
www.kaltsidou.gr

NIKI KAPOKAKI

She studied Painting and digital arts. Her artist work includes analog, digital and mixed media. She participates in art exhibitions and coordinates cross-disciplinary research and educational workshops. She teaches at the Department of Graphic Design and Visual Communication, University of West Attica.

Σπούδασε ζωγραφική και σκηνογραφία στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (εργ. Ρ. Παπασπύρου, εργ. Γ. Ζιάκα). Το 2000 ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές της σπουδές- MA in Fine Arts στο Kent Institute of Art and Design/ University of Kent, Canterbury, U.K. Η αλληλεπίδραση ανθρώπου και περιβάλλοντος και οι ομοιότητες μεταξύ βιολογικών δομών και φυσικού περιβάλλοντος αποτελούν το βασικό άξονα του έργου της. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά της σε εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, συμπεριλαμβανομένης της όγης Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης «Φαντασιακές Εστίες» το 2017 και έχει συμμετάσχει σε προγράμματα artist -in- residence. Από το 2002 συνεργάζεται με το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

ΕΥΑ ΜΑΡΑΓΚΑΚΗ

Η Εύα Μαραγκάκη είναι Εικαστικός και ανεξάρτητη Επιμελήτρια Τέχνης. Σπούδασε Ζωγραφική στην Academia di Belle Arti της Φλωρεντίας και έλαβε μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών με θέμα «Ψηφιακές Μορφές Τέχνης» από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Έχει εργαστεί ως art director στην τηλεόραση και στον κινηματογράφο σε Ελληνικές και ξένες παραγωγές. Διδάσκει στη Σχολή Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής (ΠΑ.Δ.Α.) όπου είναι Υποψήφια Διδάκτορας και σε καλλιτεχνικές σχολές. Ιδρύει την καλλιτεχνική ομάδα 'ΑΧΙΟΝΑΡΤ' που κύριο στόχο έχει την ανάδειξη νέων καλλιτεχνών, την διοργάνωση εκθέσεων και την δημιουργία μιας διεθνούς καλλιτεχνικής πλατφόρμας - δεξαμενή σκέψης για την τέχνη και την επικοινωνία, με έδρα την Αθήνα. Οργανώνει και επιμελείται ατομικές και ομαδικές εκθέσεις σύγχρονης τέχνης, σε συνεργασία με δημόσιους, ακαδημαϊκούς φορείς και φεστιβάλ τέχνης. Συνεργάζεται με το Μουσείο Βορρέ (Αθήνα), το (ECI) Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Επικοινωνίας το Ινστιτούτο Μεσογειακής Κουλ-

τούρας και το Video Art Festival Miden. Ως εικαστικός έχει πραγματοποιήσει 7 ατομικές εκθέσεις, και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό με έργα ζωγραφικής και video art projects. Είναι μέλος του Εικαστικού Επιμελητηρίου Ελλάδας

ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ ΜΑΧΑΙΡΙΔΗ

Η Ευστρατία Μαχαιρίδη είναι εικαστικός. Γεννήθηκε στην Αθήνα τον Οκτώβριο του 1983, όπου ζει και εργάζεται. Διπλωματούχος Πολιτικός μηχανικός Α.Π.Θ (2007) MSc Structural Steel Design and BM (Imperial College London 2008). Απόφοιτος του Α΄ Εργαστηρίου Χαρακτικής της ΑΣΚΤ (Καθηγητής Γιάννης Γουρζής, 2019). Ζωγράφος στο Κατασκευαστικό τμήμα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής (Μάρτιος 2019 - Αύγουστος 2020). Μέλος του Εικαστικού Επιμελητηρίου Ελλάδος και της Ένωσης Ελλήνων Χαρακτών. Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις, φεστιβάλ, εκπαιδευτικά προγράμματα και εικαστικές δράσεις σε Ελλάδα και εξωτερικό. Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές σε Ελλάδα και εξωτερικό καθώς και έχουν αξιοποιηθεί ως εξώφυλλα βιβλίων.

ΜΕΡΑΜΠΕΛΙΩΤΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα (1961). Σπούδασε στην Α.Σ.Κ.Τ την περίοδο 1991-1996, στο Β΄ εργαστήριο Ζωγραφικής, με διευθυντή τον Χρόνη Μπότσογλου. Υποτροφία ERASMUS (1994) στο Εδιμβούργο. Υποτροφίες στο Β΄ εργαστήριο τα έτη 1992-1993-1994-1995. Πτυχίο με βαθμό Άριστα (30\30) το 1996. Μεταπτυχιακό με υποτροφία εσωτερικού (1997-1999). Από το 2000 είναι μέλος του διδακτικού προσωπικού της Α.Σ.Κ.Τ, ως μέλος Ε.Ε.Π. Έχει πραγματοποιήσει πέντε ατομικές εκθέσεις, και συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές. Είναι μέλος του Εικαστικού Επιμελητηρίου και μέλος του Ι.Σ.Ε.Τ.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΗΤΡΕΝΤΣΕ

Η Χριστίνα Μήτρεντσε (1977-) σπούδασε στην Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στο Chelsea College of Art & Design (MA Fine Art) (Λονδίνο) με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση και στο University of Greenwich (Λονδίνο) (PGCE) Μεταπτυχιακό στην Εκπαίδευση της Τέχνης και του Design έχει διδάξει σε κολλέγια του Λονδίνου και έχει επιμεληθεί πολλές ομαδικές και ατομικές εκθέσεις. Τα έργα της έχουν παρουσιαστεί μεταξύ άλλων σε: Tate Modern, The Royal Academy, ICA London, MOMus, EMST, PIAF Art Fair, Brussels Art Fair, London Art Fair, Art Fair Rotterdam, Liverpool Biennale UK, NDSM- Werf Άμστερνταμ, MOMus, EMST Αθήνα, Εβραϊκό Μουσείο Ελλάδος, Μουσείο Hackney Λονδίνο, Nadine Feront Gallery Βρυξέλλες, Dalla Rosa Gallery Λονδίνο, The Stephen Lawrence Gallery, Central Booking N.Y., The Centre for the Book Arts N.Y, San Francisco Center for the Book, Helsinki Contemporary Gallery - Φιλανδία. Έργα της βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές όπως: Tate Archive, WWW foundation, MOCA London, Senate House. Έχει συμπεριληφθεί σε εκδόσεις όπως το The Word Is Art (Thames & Hudson, 2018) και το Unselfmarked, Reconceiving the artists' Book (Uniformbooks, 2015). Η καλλιτέχνης ζει στην Αθήνα και το Λονδίνο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΣΟΜΠΟΝΟΣ

Γεννήθηκε στην Άμφισσα το 1958. Το 1977-1981 σπούδασε γραφικές τέχνες στη σχολή ΒΑΚΑΛΟ. Το 1982-87 συνέχισε τις σπουδές του στην Φλωρεντία: ACADEMIA DI BELLE ARTI και αποφοίτησε από το τμήμα ζωγραφικής. Στην Ιταλία έρχεται σε επαφή με το ευρωπαϊκό κόμικ. Παράλληλα ασχολείται με την φωτογραφία (Polaroid) και την εικονογράφηση εντύπων. Δίδαξε γραφιστική στη σχολή ΒΑΚΑΛΟ. Εικονογραφεί κείμενα, εξώφυλλα βιβλίων και δημοσιεύει κόμικς και γελοιογραφίες σε

DIMITRIS KATSIKIS

Dimitris Katsikis is a highly accomplished, Athens based, award-winning Art Director & Photographer. An experienced professional of 25+ years in the Film industry, Television and Commercial Advertising industry, also known and awarded for his work as an Art Director in the film "Brides" directed by Pantelis Voulgaris, as well as for the film "Crimes of the future" directed by David Cronenberg. A versatile, persistent and inventive professional and an extensive experience in demanding projects, working with Greek and international directors, production companies and crews. Member of EFA (European film Academy).

GIORGOS KAZAZIS

Giorgos Kazazis was born in 1958 in Athens, where he currently lives and works. He studied painting at the Athens School of Fine Arts from 1977 to 1983. Since 1990, he has been teaching at the Athens School of Fine Arts. He has held 10 solo exhibitions and has participated in numerous group exhibitions. His work is referenced in art catalogues, magazines, and encyclopedias. He has curated and written introductory texts for both solo and group visual art exhibitions. More information: <https://gkazazis.com>

PEGGY KLIAFA

Peggy Kliafa is a multimedia visual artist who engages with themes related to Medicine, Therapy, and the Healing of the body and soul, alongside the impact of pharmaceutical/medical waste on the environment and its recycling. She graduated from the Athens School of Fine Arts (2011/2012) with an Integrated Master's degree in Painting –major in Sculpture– and from the Athens University of Economics and Business (1990) with a degree in Business Administration –

major in Marketing.

She has held two solo exhibitions: at Kappatos Gallery, Athens (2013/2014) and Lola Nikolaou Gallery, Thessaloniki (2016), as well as two three-person exhibitions: at the Averoff Museum/Gallery, Metsovo (2017) and at Lola Nikolaou Gallery (2019). In September 2025, she will have a solo exhibition at Zoumboulakis Gallery, Athens. She has participated in more than 70 group exhibitions and Art Fairs in Greece and internationally. Her works are acquired by Public Collections/Museums in Greece, as well as Foundations and Private Collections in Greece and abroad. She lives and works in Athens.

ELENI KRIKKI

Born in 1962 in Trikala, Eleni Krikki studied Physics at the National and Kapodistrian University of Athens (NKUA) and Architecture at the National Technical University of Athens (NTUA). She also attended sculpture seminars at the N. Perantinos Sculpture Museum. Member of the Chamber of Fine Arts of Greece. She lives and works in Athens, where she maintains her studio. She has mounted numerous solo exhibitions, including at the City of Athens 'Melina' Cultural Centre (2025, Jan.-Feb.); the City of Athens 'Angeliki Chatzimichali' Museum of Folk Art and Tradition (2016); Pontoporos Gallery in Paros (2014); Horos Technis 24 (Art Space 24) in Athens (2013); the Cultural Centre in Mytilene (2011); Astra Gallery in Athens (2008); Kouros Gallery in New York (2006); the Castle Clock Tower in Trikala (2004); Ermoupoleia in Syros (2003); and Logos kai Techni in Lefkada (2002), as well as Diavasi in Athens (2002); she has participated in Art Athina three times and taken part in numerous group exhibitions of painting and design; and most recently joined 'Rebetiko' at the Vassilis Tsitsanis Museum – Research Centre in Trikala (2024) and 'The Inner Side of the Wind' at the Chryssanthopoulos Mansion in Pyrgos Kymis, Euboea (2024).

NIOVI KRITIKOU

Niovi Kritikou was born in Athens. She is a graduate of the Athens School of Fine Arts, where she studied Art History and Fine Arts, distinguishing herself for her work. She has dedicated her career to artistic creation and curating exhibitions. She is the Director of the Mets Arts Center and has organized exhibitions in Greece and abroad, collaborating with internationally renowned artists such as Giorgos Kordis, Vasilis Geros, and Pat Andrea, as well as with professors from the Athens School of Fine Arts, such as Angelos Antonopoulos and Michalis Manousakis. Her professional career includes participation and curation of group exhibitions in cultural centers and galleries in Athens and abroad, as well as collaborations with art festivals and international events. She has worked on large projects such as Documenta 14 at EMST and the Discovery Art Fair Cologne, contributing to the development of cultural initiatives that enhance audience interaction with contemporary art. Her artistic practice draws inspiration from scenography and the traditional directorial principles of the 18th century, exploring their connection to commedia dell'arte and shadow theater. Through this perspective, she creates works with narrative and theatrical qualities, bridging the fields of painting, installation, and sculpture. She has participated in numerous group exhibitions and festivals in Athens and abroad. As the artistic director of the Mets Arts Center, she focuses on connecting contemporary art with the audience, utilizing innovative strategies and creative content. Her experience spans from organizing exhibitions and cultural events to managing programs that promote international networking and cultural exchange.

LAMPROS PSYRRAKIS

Lambros Psyrrakis was born in Thessaloniki in 1962. He graduated in

εφημερίδες και περιοδικά. Εικαστικά έργα του, κόμιξ και γελοιογραφίες έχει παρουσιάσει σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ζει στην Αθήνα.

ΕΥΣΕΒΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

Η Ευσεβία Μιχαηλίδου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1964. Σπούδασε Ζωγραφική στην ΑΣΚΤ (1985-1990) στο εργαστήριο του Δημήτρη Μυταρά με δασκάλα την Ρένα Παπασπύρου. Σπουδές Γλυπτικής στο εργαστήριο του Θεόδωρου Παπαγιάννη (1997-1999). Έχει πραγματοποιήσει 5 ατομικές εκθέσεις Γκαλερί Μπαταγιάννη (2024), Art Wall Gallery Athens (2015), Diana Gallery Down Town Αθήνα (2005), Haritos Gallery Αθήνα (2000), Thema Art Space, Αθήνα (1997) και έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές στην Ελλάδα και το εξωτερικό, μεταξύ των οποίων: «Ειδύλλια Οδός», Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων (2022), Θεωρήματα 2, ΕΜΣΤ Αθήνα (2020), Transmission greque, Aronia Centre d'Art Contemporain, Παρίσι (2020), Εστία-ζω (Estia-zo), Επταπύργιο, Θεσσαλονίκη στο Παράλληλο Πρόγραμμα της όης Μπιενάλε Θεσσαλονίκης (2017), Evressis #1, Ινστιτούτο Σύγχρονης Ελληνικής Τέχνης ISET (2017), ΑΘΗΝΑ by Art, Πολιτιστική Ολυμπιάδα (2004), Μπιενάλε Νέων Ευρωπαίων Καλλιτεχνών, Γρανάδα, Ισπανία (1993), 4η Μπιενάλε Ευρωπαϊκών Ακαδημιών Καλών Τεχνών, Ολλανδία (1993). Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

ΤΑΣΟΣ ΜΠΙΡΗΣ

Γεννημένος το 1963, ζει και εργάζεται στη Βόρεια Εύβοια από το 2000. Έχει σπουδές Πολιτικού Μηχανικού (Πα.Δ.Α.), Φωτογραφίας (FOCUS) και Προγραμματισμού Η/Υ, πιστοποιημένα σεμινάρια επιμόρφωσης στο ΕΚΠΑ και το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, σχετικά με Περιβάλλον, Τέχνη, Πολιτισμό, Φωτογραφία, Φιλοσοφία, Art-therapy, Ψυχολογία, Μάρκετινγκ, Life-Coaching, Mentoring, Παιδο-

ψυχολογία. Διαφήμιση, Διαχείριση Εκτάκτων Αναγκών, Πολιτική Προστασία. Ολοκλήρωσε το Π.Μ.Σ στο ΕΚΠΑ στο Τμήμα Γεωλογίας, Διαχείριση Καταστροφών και Κρίσεων, σπουδές στην Επικοινωνιακή Διαχείριση Κρίσεων στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας.

Έργο του είναι δημοσιευμένο σε διαδικτυακά φωτογραφικά περιοδικά και έχει συμμετάσχει σε πολλές εκθέσεις. Διατηρεί στο iFocus e-magazine την στήλη "PhotoGraphyΖΩ" και αρθρογραφεί στο <https://photographyzo.blogspot.com>. <https://www.tasosbiris.com>

ΙΣΜΗΝΗ ΜΠΟΝΑΤΣΟΥ

Η Ισμήνη Μπονάτσου γεννήθηκε στην Κεφαλονιά. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Συνέχισε τις σπουδές της, με υποτροφία της Ισπανικής κυβέρνησης, στη Facultad de Bellas Artes, Universitat de Barcelona. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών της Αρχιτεκτονικής Σχολής του ΕΜΠ.

Υπήρξε μόνιμη καλλιτεχνική συνεργάτης του Πολιτιστικού Ιδρύματος "Stichting SFERRA" στο Άμστερνταμ και είχε την εικαστική επιμέλεια του έντυπου υλικού στην Ολλανδία και το Βέλγιο (1995- 2007).

Έχει ασχοληθεί με τη σκηνογραφία, την κατασκευή σκηνικών και την εικονογράφηση παιδικού βιβλίου. Έχει σχεδιάσει εξώφυλλα δίσκων στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ήταν μέλος της street art ομάδας «Cookless» και είναι μέλος της ομάδας Τέχνης «Γη-Νέκυια». Έχει κάνει 13 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα, το Βέλγιο και την Ισπανία και έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις σε Ελλάδα, Αυστρία, Ολλανδία, Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία, Αγγλία, Βέλγιο, Γερμανία, Κύπρο, Τουρκία, Ρωσία, Εκουαδόρ, Κίνα.

ΕΛΕΝΑ ΝΑΒΡΟΖΙΔΟΥ

Η Ελενα Ναβροζίδου σπούδασε ζωγραφική στην École Nationale Supérieure des Beaux Arts de Nancy (1977-1982) και σκηνογραφία στην

École Nationale Supérieure des Arts Décoratifs de Paris (ENSAD) (1982-1985). Το 2012 εκπόνησε την διδακτορική της διατριβή στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Εκθέτει τα έργα της από το 1985 μέχρι σήμερα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό κι έχει δημοσιεύσει τα κόμιξ της στα περιοδικά Παραπέντε και Βαβέλ. Έχει επίσης δημοσιεύσει δύο άλμπουμ κόμιξ σε συνεργασία με τον Κώστα Βιτάλη, «Ανοιξιάτικη Νύχτα» και «Ο Πειρασμός του Αγίου Αντωνίου». Διδάσκει κόμιξ στο Π.Α.Δ.Α. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ

Ο Δημήτρης Νεοκλέους είναι εικαστικός και εκπαιδευτικός.

Έχει στο βιογραφικό του ατομικές εκθέσεις και συμμετοχές σε Μπιενάλε, Τριενάλε και ομαδικές εκθέσεις. Έχει υπάρξει ιδρυτικό μέλος της διεθνούς εικαστικής ομάδας Noise of Coincidence (2001-2007) και συν ιδρυτής του εικαστικού χώρου «Στοά Αισχύλου» (2007-2014). Έχει συνδιοργανώσει διεθνείς εικαστικές συνεργασίες:

"A change of air" (2008-2010), "Artists with attitude" (2008-2009) και «Settlements- Mountains Upside Down» (2023 μέχρι σήμερα).

Έργα του ανήκουν στη Κρατική συλλογή έργων τέχνης της Κύπρου και σε ιδιωτικές συλλογές. Το έργο του έχει βραβευτεί σε διαγωνισμούς και έχει εκπροσωπήσει με αυτό τη Κύπρο σε διεθνείς διοργανώσεις.

ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΑ

Η Ασπασία Παπαδήμα είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Τμήμα Πολυμέσων και Γραφικών Τεχνών του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου. Έχει ιδρύσει και συντονίζει το ερευνητικό εργαστήριο για τη Γλώσσα και τη Γραφιστική Επικοινωνία (www.lgcr1.com). Η γραφιστική και καλλιτεχνική δουλειά της έχει διεθνείς διακρίσεις και παρουσία σε εκθέσεις στην Κύπρο και στο εξωτερικό. Η θεωρητική της έρευνα επικεντρώνεται στη γραπτή απόδοση της Κυπριακής διαλέκτου, την κυπριακή κουλτούρα, το γλωσσικό και τυπογραφικό τοπίο, τη σημειω-

1987 from the School of Physics and Mathematics of the Aristotle University of Thessaloniki, with a degree in Mathematics. In 1994 he graduated from the Department of Visual and Applied Arts, School of Fine Arts, Aristotle University of Thessaloniki. In 1997, holder of an I.K.Y. Foreign Scholarship, he graduated with a Master of Fine Arts, from Middlesex University, London. He is a professor and dean of the School of Fine Arts of the Aristotle University of Thessaloniki.

He has collaborated with the Artio, Kalfayan Galleries and Zinaathanasiadou Gallery, among others, having held eleven solo exhibitions and over fifty participations in group exhibitions in Greece and abroad.

EFSTRATIA MACHAIRIDI

Efstratia Machairidi (E.M) is a visual artist. She was born in October of 1983 in Athens, where she lives and works.

Diploma in Civil Engineering AUTH (2007).

MSc Structural Steel Design and BM (Imperial College, London, 2008).

Graduate of A' Printmaking Studio of ASFA, under professor Yannis Gourzis.

Painter of stage design, Structural Department of the Greek National Opera (GNO), March 2019 -August 2020.

Member of the Chamber of Fine Arts of Greece and of the Greek Printmakers Association.

Since September 2020 teaches Fine Arts in Primary Public education and simultaneously runs a personal studio as a visual artist.

Exhibitions:

"Punctum", solo exhibition, venue "Ektos", Greek Printmakers association, 2020.

"Structural Poetry", solo exhibition, Zivasart gallery, 2022.

"Inner Garden", solo exhibition, French Consulate of Rhodes, Medieval Town Rhodes, 2023.

She has participated in numerous group exhibitions, festivals, educational programs and creative initiatives in Greece and abroad.

Her work can be found in private collections in Greece and abroad, as well as artwork covers for books.

DIMITRA MALTABE

Dimitra Maltabe studied painting and scenography at the Athens School of Fine Arts (ed. R. Papaspyrou, ed. G. Ziaka). In 2000 she received an MA in Fine Arts from the Kent Institute of Art and Design / University of Kent, Canterbury, U.K. In her work she explores the interaction between humans and the environment, the recording of memory and how it is modified over time. She has presented her work in six solo and numerous group exhibitions in Greece and abroad and has participated in artist-in-residence programs. Since 2002 she has been adjunct professor at the University of the West Attica (TEI of Athens). <https://dimitramaltabe.wordpress.com/>

MARAGAKI EVA

Eva Marangaki is a Visual Artist and Independent Art Curator.

She studied Painting at the Accademia di Belle Arti in Florence and received a Master's degree in "Digital Forms of Art" from the Athens School of Fine Arts.

She has worked as an art director in television and cinema for both Greek and international productions.

She teaches at the Department of Graphic Design and Visual Communication at the University of West Attica, where she is also a PhD candidate, as well as at various art schools. She founded the art collective AXIONART, which focuses on showcasing emerging artists, organizing exhibitions, and creating an international artistic platform and think tank for art and communication, based in Athens. She curates solo and group exhibitions of contemporary art, in collaboration with public and academic institutions and art festivals.

She collaborates with the Vorres Museum (Athens), the European Communication Institute (ECI), the

Institute of Mediterranean Culture, and the Video Art Festival Miden. As a visual artist, she has held seven solo exhibitions and has participated in numerous group exhibitions in Greece and abroad, presenting works in painting and video art projects.

She is a member of the Chamber of Fine Arts of Greece.

www.axionart.gr

MANOLIS MERABELIOTIS

Born in Athens in 1961.

He studied at School of Fine Arts in B' studio of painting (1991–1996).

Erasmus scholarship in Edinburgh College of Art (1994). Annual State Bursary Athens (1997–1999). From 2000 he works in School of Fine Arts (educational assistant).

He has 5 solo exhibitions and he participated at various group shows in Greece.

EFSEVIA MIHAILIDOU

Efsevia Mihailidou was born in 1964 in Athens. She studied painting at the Athens School of Fine Arts (A.S.F.A.) (1985–1990) at the Studio of Dimitris Mytaras under the supervision of Professor Rena Papaspyrou. She also studied sculpture at the Studio of Theodoros Papayannis (1997–1999). She has had 5 solo shows Batagianni Gallery (2024), Art Wall Gallery Athens (2015), Diana Gallery Down Town Athens (2005), Haritos Gallery Athens (2000), Thema Art Space, Athens (1997) and has participated in numerous group exhibitions in Greece and abroad, among them: "Eidyllia Odos", Technopolis of Municipality of Athens (2022), Theorimata 2, National Museum of Contemporary Art Athens (2020), Transmission greque, Aponia Centre d'Art Contemporain, Paris (2020), Estia-zo, A Parallel program of the 6th Thessaloniki Biennale of Contemporary Art (2017), Evressis #1, Contemporary Greek Art Institute, ISET (2017), AΘHNA by Art, Cultural Olympiad (2004), Biennale of New European Artists, Granada Spain (1993), 4th Biennale, European Academies of Visual Arts, Maas-

τική, τις έμφυλες αναπαραστάσεις και τη διαφήμιση. Το συγγραφικό της έργο περιλαμβάνει τη μονογραφία *Ο καφές κι ο καφενές* (εκδ. Καρδαμίτσα) και τον συλλογικό τόμο *Έμφυλες Προσεγγίσεις στις Τέχνες* (εκδ. Hippassus).

ΒΙΚΥ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

Η Βίκυ Περικλέους είναι εικαστικός και επίκουρη καθηγήτρια στο Τμήμα Καλών Τεχνών του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου. Έργα της έχουν εκτεθεί σε χώρους όπως η Espace Communes (Παρίσι), το Hasselblad Foundation στο Γκέτεμποργκ, τη Γκαλερί Zahoor Ul Akhlaq στο Εθνικού Κολλεγίου Τεχνών της Λαχώρης, το Multiplied Art Fair του οίκου Christie's στο Λονδίνο, στην 3η Μπιενάλε της Αθήνας ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ, στο Sanat Limani, Κωνσταντινούπολη, στο διεθνές πρότζεκτ "Uncovered: Nicosia International Airport", 2010-13. Έχει υπάρξει ενεργό μέλος του Noise of Coincidence, (2001-2007). Έχει αντιπροσωπευτεί από την Γκαλερί Omikron, Λευκωσίας (2010-2013) και συνεργάζεται με την γκαλερί Art Seen, Λευκωσίας (2015-τώρα).

ΝΙΚΟΣ ΠΟΔΙΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Το 1999 αποφοίτησε από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών, όπου σπούδασε ζωγραφική με καθηγητή το Δημήτρη Μυταρά και σκηνογραφία με καθηγητή το Γιώργο Ζιάκα. Το 2001 ως υπότροφος του Ιδρύματος Ωνάση ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές του σπουδές στη σκηνογραφία στο Central Saint Martins College of Art and Design του Λονδίνου και στην Hochschule fur Gestaltung und Kunst της Ζυρίχης. Έργα του έχουν εκτεθεί σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Η Αρτεμής Ποταμιάνου είναι εικαστικός και επιμελήτρια και δραστηριοποιείται στην Αθήνα. Έχει πραγματοποιήσει ως εικαστικός 26 ατομικές εκθέσεις και

περισσότερες από 160 ομαδικές εκθέσεις ανάμεσα τους στη 1η Biennale της Θεσσαλονίκης, στη BIDA – Biennale της Ισπανίας (Ελληνική Εκπροσώπηση), 3η Μπιενάλε της Αθήνας, στο ΕΜΣΤ (Αθήνα), στο Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (Θεσσαλονίκη), στο Tensta Kulturhus (Στοκχόλμη), κ.α. Έχει επιμεληθεί πάνω από 50 εκθέσεις σημαντικών εικαστικών καλλιτεχνών της διεθνούς σκηνής, όπως του Joseph Kosuth, Joseph Beuys, του Damien Hirst, του Terry Atkinson, και πολλές ομαδικές εκθέσεις σε μουσεία, ιδρύματα, γκαλερί και εναλλακτικούς χώρους. Η Ποταμιάνου είναι η ιδρύτρια και καλλιτεχνική διευθύντρια του Platforms Project – Independent Art Fair.

Από το 2015 είναι στο Δ.Σ. της AICA HELLAS (Ελληνικό Τμήμα της Διεθνούς Ένωσης Κριτικών Τέχνης). www.artemisopotamianou.com

RAZHEVA MARINA

Η Marina Razheva (γεν. 1969, ΕΣΣΔ) είναι μια εννοιολογική καλλιτέχνης που εξερευνά θέματα απουσίας, αντίληψης και της εύθραυστης φύσης του νοήματος, με ιδιαίτερη έμφαση στην «κατάσταση του ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΥ». Το έργο της χρησιμοποιεί συχνά μικτές τεχνικές και συμμετοχικά στοιχεία, ενθαρρύνοντας την αλληλεπίδραση με το κοινό. Τα πρόσφατα πρότζεκτ της εστιάζουν στη διασταύρωση των μέσων ενημέρωσης, της μνήμης και της ανασύνθεσης κατακερματισμένων αφηγήσεων. Έχει συμμετάσχει σε εκθέσεις και φεστιβάλ σύγχρονης τέχνης στην Ουγγαρία, το Ισραήλ, την Ιταλία, το Καζακστάν, τη Ρωσία, τη Σλοβενία και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Ζει και εργάζεται στην Ουγγαρία, συνεχίζοντας να αναπτύσσει πρότζεκτ που προσκαλούν σε διάλογο για σύγχρονα κοινωνικά και φιλοσοφικά ζητήματα.

LIORA REDMAN

Η Liora Redman (γεν. 1986, Zelenokumsk, Ρωσία) είναι μια queer καλλιτέχνης με έδρα το Μαϊάμι, η οποία μεγάλωσε στην

αγροτική περιοχή του Καζακστάν. Η Redman επιδιώκει να δημιουργήσει ένα καταφύγιο από τους περιορισμούς του συλλογικού υποσυνείδητου και ωθεί τόσο τα έμμεσα όσο και τα άμεσα πολιτιστικά όρια. Το 2010, η Redman μετανάστευσε από τη Ρωσία στη Νέα Υόρκη και το 2015 μετακόμισε στο Μαϊάμι, όπου ζει και εργάζεται μέχρι σήμερα. Το έργο της έχει παρουσιαστεί σε διεθνείς εκθέσεις, συμπεριλαμβανομένης μιας ατομικής έκθεσης στην G Gallery Art (Μαϊάμι, 2022) και ομαδικών εκθέσεων στη BlackTower Gallery (Μαϊάμι, 2022), στο Πολιτιστικό Κέντρο Μελίνα Μερκούρη στην Ελλάδα (2024) και στη Las Laguna Art Gallery (Laguna Beach, 2024).

www.lioredman.com

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΑΒΒΑ

Ο Ανδρέας Σάββα (γεν. Κερύνεια, Κύπρος), διαχειρίζεται μέσα από το εικαστικό του λεξιλόγιο θέματα κοινωνικής, πολιτικής και οικονομικής υφής. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (1991-1996) και παρακολούθησε το μεταπτυχιακό πρόγραμμα Ψηφιακές Μορφές Τέχνης στην ίδια σχολή (2002-2004). Έχει παρουσιάσει πάνω από δέκα ατομικές εκθέσεις ενώ η δουλειά του έχει συμπεριληφθεί σε πολλές διεθνείς ομαδικές εκθέσεις. Η δουλειά του γίνεται αντιληπτή από το θεατή δίχως αυτή να τον χειραγωγεί. Ο Σάββα παρουσιάζει τις ιδέες και θέσεις του καθώς και τον σκεπτικισμό του με διάφορα μέσα και υλικά όπως και in situ εγκαταστάσεις μεγάλων διαστάσεων.

ΕΦΗ ΣΑΒΒΙΔΗ

Η Εφη Σαββίδη είναι εικαστικός και παιδαγωγός τέχνης με έδρα τη Λευκωσία της Κύπρου. Η δουλειά της έχει παρουσιαστεί σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Κύπρο και στο εξωτερικό. Από το 2012, το έργο της διερευνά τις συνθήκες αποκλεισμού που δημιουργούνται από θεσμούς εξουσίας, ιδιαίτερα σε σχέση με μειονοτικές ομάδες μεταναστών και προσφύγων στην

tricht '93, the Netherlands. Works by Mihailidou are part of private and public collections. She lives and works in Athens.

CHRISTINA MITRENTSE

Christina Mitrentse (1977-) is a multidisciplinary Greek born artist, who lived and worked in London for over 20 years. With an MA Fine Art from Chelsea College of Art and Design and a (P.G.C.E)she has taught in Art & Design London Colleges and she has been running a curatorial service. Mitrentse has exhibited extensively in 20 solo exhibitions and over 200 group shows including: Tate Modern, The Royal Academy, ICA, Liverpool Biennial UK, XV Biennale de Mediterranea, 2nd Bodrum International Biennial Turkey, NDSM- Werf Amsterdam, MOMus, EMST Athens, Jewish Museum of Greece, Hackney Museum, Nadine Feront Gallery Brussels, Dalla Rosa Gallery, The Stephen Lawrence Gallery, Central Booking NY, The Centre for the Book Arts NY, Helsinki Contemporary Gallery. Her work has been profiled in major publications such as *The Word Is Art*, Thames & Hudson, and "Unself-marked" re-defined the Artists Book and it can be found in major private & public collections such as WWW foundation, MOCA London, Senate House, Book Arts UWE, LCC, (UAL), Women's Art Library Goldsmiths University, Book Art Centre NY, the National Library in Baghdad, Jewish Museum of Greece, Fine Art Society London, Greenwich Council, Sill Library Bath, Mol's collection Holland, Tate Archive, Penguin Collectors Society, Griechische Kultustiftung Berlin, M. Altenman NY, Onassis Foundation, Alpha Bank, MOMUS Greece, Benaki Museum, MIET foundation, Venizelos Airport Athens.

PANAGIOTIS MITSOBONOS

Born in Amfissa, Greece in 1958. Studied graphic arts at Vakalo from 1977–1981 and continued his studies in painting in Florence at the Academia di Belle Arti from 1982 to 1987. In Italy he came into contact

with European comics. At the same time he became involved in photography (Polaroid) and illustration. He has taught graphic arts at Vakalo. He illustrates texts, book covers and publishes comics and cartoons in magazines. His art works comics and cartoons have been presented in group and one-man exhibitions in Greece and abroad.

He lives in Athens.

ELENA NAVROZIDOU

Elena studied painting at the Ecole Nationale Superieure des Beaux Arts de Nancy (1977–1982) and stage design at the Ecole Nationale Superieure des Arts Decoratifs de Paris (ENSAD) (1982–1985). She acquired her Ph.D diploma on Art from the Aegean University, Greece in 2012.

She has exhibited her works since 1985 in Paris, Athens, Thessaloniki, Kea and Beijing. Since 1989 she has published comics in *Parapente* and then *Babel* magazines.

Her first pictorial album *In Red* was published in 1991, while in 1997 she published her second book, *Heateric Dialogs*. She has also published two comics albums in collaboration with Kostas Vitalis, titled *Spring Night* and *The Temptation of St. Antoine* in 1998. Her book *Remembrance of Thessaloniki* was published in 2000, while her book *Iconolatry* was published in 2005. In 2020, together with author Elena Moschidi, their book "My beloved bordel: "slaves" of the altar". She lives and works in Athens.

DEMETRIS NEOKLEOUS

Demetris Neokleous is a visual artist and art teacher. His career includes solo exhibitions, as well as participation in Biennales, Triennials, and group exhibitions. He was a founding member of the international art collective *Noise of Coincidence* (2001–2007) and co-founder of the art space *Stoa Aeschylou* (2007–2014).

He has co-organized international art collaborations, such as: "A Change of Air" (2008–2010), "Artists

with Attitude" (2008–2009), and "Settlements – Mountains Upside Down" (2023–present).

His works belong to the Cyprus State Art Collection and private collections. His art has been awarded in competitions and has represented Cyprus in international exhibitions.

ASPASIA PAPADIMA

Aspasia Papadima is an Assistant Professor in the Department of Multimedia and Graphic Arts at Cyprus University of Technology. She has founded and coordinates the Language and Graphic Communication Research Lab (www.lgcrl.com). Her graphic and artistic work has received international recognition and has been presented in exhibitions both in Cyprus and abroad. Her theoretical research focuses on the written rendering of the Cypriot dialect, Cypriot culture, the linguistic and typographic landscape, semiotics, gender representations, and advertising. Her published work includes the monograph *O kafés ki o kafenés* (Kardamitsa Publishing) and the collective volume *Émfyles Prosegghíseis stis Téchnes* (Hippassus Publishing).

VICKY PERICLEOUS

Vicky Pericleous is a visual artist and assistant professor at Cyprus University of Technology, Department of Fine Arts. Her work has shown in exhibitions at various international venues including Espace Communes, Paris, Hasselblad Foundation, Gothenburg, Zahoor Ul Akhlaq Gallery of the National College of Arts, Lahore, Multiplied Art Fair, Christie's, London, Monodrome, the 3rd Athens Biennale, Sanat Limani, Istanbul, the international art project "Uncovered: Nicosia International Airport," 2010–13. She has been a member of the Noise of Coincidence Art Group, (2001–2007). She has been represented by Omikron Gallery, Nicosia (2010–2013) and collaborates with Art Seen Gallery, Nicosia (2015–now).

Κύπρο και αλλού. Μέσα στις μακροχρόνιες σχέσεις της με άτομα και ομάδες, συγκεντρώνει τεκμηριωτικό υλικό και καταγράφει την οριακή κατάσταση της υπό διωγμό ζωής τους, την ανθεκτικότητα και την δύναμή τους για επιβίωση. Στην πρακτική της, χρησιμοποιεί εικαστικά μέσα όπως μεταξοτυπία στο χέρι, σχέδιο, φωτογραφία και βίντεο.

ΠΑΝΟΣ ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ

Γεννήθηκε το 1919 στη Λαμία όπου και έζησε τα παιδικά του χρόνια. Τα πρώτα του βήματα στην τέχνη έγιναν στο εργαστήρι του πατέρα του ζωγράφου Γεωργίου Σαραφιανού. Το 1939 μπήκε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών. Ένα χρόνο μετά, στον πόλεμο του 1940 στρατεύθηκε και στη διάρκεια της κατοχής εντάχθηκε στην Εθνική Αντίσταση. Το 1945 αποφοίτησε από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών έχοντας διακριθεί και επιτύχει επαίνους και βραβεία. Δύο μόλις χρόνια μετά την αποφοίτηση του άνοιξε το εργαστήρι - φροντιστήριο, φημισμένη σχολή που διατήρησε ως το θάνατο του το 1968.

Έργα του έχουν εκτεθεί στις γκαλερί ΑΔΕΛ (1955), Νέες Μορφές (1960, 1961, 1964), Πανελλήνιες (1960, 1963), 6η Μπιενάλε, Σάο Πάολο (1961), 9ο Premio nazionale di pittura Golfo della Spezia (1957), Palais des Beaux Arts, Παρίσι (1960) και Βρυξέλλες (1964). Επίσης δουλειά του παρουσιάστηκε σε Μουσεία της Ιερουσαλήμ, του Τελ Αβίβ και της Χάιφα, 1962, και μετά το θάνατό του στο Ειδικό Τιμητικό Αφιέρωμα της Πανελληνίας του 1975 και στις αφιερωμένες στο έργο του αναδρομικές εκθέσεις στην Γκαλερί Ώρα (1970), στο Γαλλικό Ινστιτούτο (1980), στην Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων (1997) και στην Πινακοθήκη του Δήμου Λαμιέων «Αλέκος Κοντόπουλος» (1997). Ήταν μέλος της Ομάδας Τέχνης α και συμμετείχε στις εκθέσεις της σε Νέα Σμύρνη, Νίκαια, Πέραμα, Αθήνα, Ηράκλειο, Βόλο, Κερατσίνι (1962-1964).

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΙΑΓΚΡΗΣ

Ο Παναγιώτης Σιάγκρης γεννήθηκε στον Πειραιά το 1966. Αποφοίτησε από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών το 1990 με άριστα. Διδάσκει στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας από το 1999.

Έχει παρουσιάσει 14 ατομικές εκθέσεις σε γκαλερί της Αθήνας και της Κύπρου (Εικαστικός Κύκλος Sianti gallery, Titanium Yiagianos Gallery, Gallery 3, Gallery Gloria, Gallery Μαρίας Παπαδοπούλου). Έχει συμμετάσχει σε αρκετές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, Κύπρο, Ρουμανία, Σανγκάη, Αγγλία (Tullie House Museum and Art Gallery Carlisle-York Museum-London Institute Gallery 1998-99), την Ιταλία (Florence Biennale), την Αίγυπτο (Alexandria Biennale), στην art market της Βουδαπέστης το 2018, Discovery Art Fair Frankfurt 2021 (gallery Άλμα). Επίσης, έχει συμμετάσχει στην φουάρ της Art Athina (2005, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024) και της Art Thessaloniki (2016, 2017, 2018, 2019, 2021, 2022, 2023, 2024). Τα έργα του βρίσκονται σε σημαντικές συλλογές στα μουσεία της Ελλάδας και της Κύπρου καθώς και στο εξωτερικό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΤΟΡΕΓΚΟ

Γεννήθηκε στη Σιένα της Ιταλίας. Σπούδασε στην Α.Σ.Κ.Τ. (1992-1997) ζωγραφική και γλυπτική, στα εργαστήρια των Δ. Μυταρά, και Γ. Λάππα αντίστοιχα. Με υποτροφία του Ιδρύματος Λίλιαν Βουδούρη (1998-1999) παρακολούθησε στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μπέργκαμο της Ιταλίας, κινηματογραφικές σπουδές και βίντεο τέχνη, στο εργαστήρι του Δ. Κόζαρη. Το 2003 ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο μεταπτυχιακό διετές πρόγραμμα της Α.Σ.Κ.Τ. στις ψηφιακές μορφές τέχνης. Υλοποιεί έρευνα στην γλυπτική με καθηγητή τον Γ. Λάππα με υποτροφία του Ι.Κ.Υ εσωτερικού (2009). Το έργο του έχει παρουσιαστεί σε επιλεγμένα φεστιβάλ, μουσεία και ιδρύματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό συμπεριλαμβανομένων πέντε ατομικών εκθέσεων.

Το 2017 εκλέγεται ως επίκουρος καθηγητής στο Τμήμα Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

ΑΝΝΕΤΤΑ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ

Γεννήθηκε στο Βερολίνο - Γερμανία. Παρακολουθεί μαθήματα στην Ακαδημία Καλών Τεχνών HdK του Βερολίνου στο τμήμα Fb 4 Visuelle Kommunikation και ολοκληρώνει τις σπουδές της στη Σχολή Καλών Τεχνών του ΑΠΘ. Από το 2006 παρουσιάζει τη δουλειά της που αποτελείται από σχέδια, εγκαταστάσεις και performance. Το 2010 συμμετέχει στην ArtAthina και 2015 στη Quadriennale PQ4 στην Πράγα. Έργα της βρίσκονται σε διάφορες συλλογές σε Ελλάδα, Γερμανία, Αυστρία, Ιταλία και Ολλανδία. Έχει συνεργαστεί ως σκηνογράφος και set designer με την Εθνική Λυρική Σκηνή, το Εθνικό Θέατρο και το Κρατικό Θέατρο Β. Ελλάδας. ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ: 2017 in between - Αθήνα, 2011 public space - Αθήνα, 2009 corpus # - Αθήνα, 2006 orgasmus - Αθήνα. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

ΒΑΡΒΑΡΑ ΣΠΥΡΟΥΛΗ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1961. Σπούδασε ζωγραφική στην Α.Σ.Κ.Τ., στο Τμήμα της Ζωγραφικής με δασκάλους τον Ν. Κεσσανλή και τον Τρ. Πατρασκίδη (1986-1991). Παράλληλα, πραγματοποίησε σπουδές γλυπτικής και λιθογραφίας στα εργαστήρια του Γ. Νικολαΐδη και του Θ. Εξαρχόπουλου αντίστοιχα. Στη συνέχεια πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Τμήμα Αρχιτεκτονικής του Ε.Μ.Π. με θέμα «Εικονική Πραγματικότητα και Τέχνη (Virtual Reality and Art) με επιβλέποντες καθηγητές του Δ. Παπαλεξόπουλο, Κ. Μωραΐτη και Δ. Χαρίτο (2001-2003). Παρουσίασε το έργο της σε ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα καθώς και σε πληθώρα ομαδικών εκθέσεων σε Ελλάδα και εξωτερικό: Die Kunst ist ein Ausweg bei sexuellen Problemen (2018, Freud's Dream Museum, Αγία Πετρούπολη), Viennartweek-

NIKOS PODIAS

Born in Thessaloniki, Greece. He graduated from the Athens School of Fine Arts in 1999, where he studied painting and scenography. In 2001 as a fellow of the Onassis Foundation he completed his postgraduate studies at the Central Saint Martins College of Art and Design in London and Hochschule für Gestaltung und Kunst in Zurich. His works have been exhibited in solo and group exhibitions. Lives and works in Athens, Greece.

ARTEMIS POTAMIANOU

Artemis Potamianou is an artist and curator who is currently based in Athens.

Potamianou has had (24) one-person exhibitions and more than 160 group shows, such as at 1st Biennale of Thessalonica, the BIDA – Biennale of Spain, 3rd Athens Biennale, National Museum of Contemporary Art – EMST, (Athens), State Museum of Contemporary Art (Thessaloniki), Vista Mare Foundation (Pescara), Tensta Kulturhus-Tensta house of culture, (Stockholm), etc.

She has curated more than 50 exhibitions of important artists of international scene. She has curated exhibitions of Joseph Kosuth, Damien Hirst, Joseph Beuys, Terry Atkinson, etc. and many other exhibitions in Institutes, museums and independent exhibitions spaces.

Potamianou is the founder and Director of Platforms Project– Independent Art Fair.

Potamianou is in the board of AICA HELLAS (International Association of Art Critics).

www.artemispotamianou.com

MARINA RAZHEVA

Marina Razheva (b. 1969, USSR) is a conceptual artist exploring themes of absence, perception, and the fragile nature of meaning, with a particular focus on the state of BETWEEN. Her work often uses mixed media and participatory elements, encouraging audience interaction. Her recent projects delve into the

intersection of media, memory, and the reassembly of fragmented narratives.

She has participated in contemporary art exhibitions and festivals in Hungary, Israel, Italy, Kazakhstan, Russia, Slovenia, and the United States. Based in Hungary, she continues to develop projects that invite dialogue on contemporary social and philosophical issues.

LIORA REDMAN

Liora Redman (b. 1986 Zelenokumsk, Russia) is a queer Miami-based artist who grew up in rural Kazakhstan. Redman strives to create refuge from the constraints of the collective subconscious and pushes both implicit and explicit cultural boundaries. In 2010, Redman emigrated from Russia to New York City, and in 2015, relocated to Miami, where she currently lives and works. Redman's work has been showcased in international exhibitions including a solo show at G Gallery Art (Miami, 2022) and group exhibitions at BlackTower Gallery (Miami, 2022), the Melina Mercouri Cultural Center in Greece (2024), and Las Laguna Art Gallery (Laguna Beach, 2024).

www.lioraredman.com

PANOS SARAFIANOS

He was born in 1919 in Lamia where he lived his childhood years. He took his first steps in art in the workshop of his father, the painter Georgios Sarafianos. In 1939 he entered the Athens School of Fine Arts. One year later, in 1940, he fought in the war and during the German occupation he took part in the National Resistance. In 1945 he graduated from the School of Fine Arts, having received many distinctions and praises. Only two years after graduation he opened his renowned workshop which he kept until his death in 1968.

His works have been exhibited at the ADEL galleries (1955), Nees Morfes (1960, 1961, 1964), the Panhellenic exhibitions of 1960 and 1963, the 6th Sao Paulo Biennale

(1961), the 9th Premio nazionale di pittura Golfo della Spezia (1957), in the Palais des Beaux Arts in Paris (1960) and Brussels (1964), in Museums in Jerusalem, Tel Aviv and Haifa (1962) and after his death in the Panhellenic Special Tribute of 1975 and in the works dedicated to his retrospective exhibitions at the Ora Gallery (1970), the French Institute (1980), the Athens Municipality Art Gallery (1997) and the Lamia Municipality Art Gallery "Alekos Kontopoulos" (1997). He was a member of the Art Group a and participated in its exhibitions in Nea Smyrni, Nicea, Perama, Athens, Heraklion, Volos, Keratsini (1962–1964).

ANDREAS SAVVA

(Born in Kyrenia, Cyprus)

Andreas Savva engages with social, political, and economic issues through his artistic vocabulary.

He studied Painting at the Athens School of Fine Arts (1991–1996) and completed a postgraduate program in "Digital Art Forms" at the same institution (2002–2004).

He has held over ten solo exhibitions and participated in significant international exhibitions. Notable examples include: the BIACS 1st International Biennale of Contemporary Art of Seville, The Joy of My Dreams (Spain, 2004), Thessaloniki, 2003), and Summer Exhibition 2016 (Fields Sculpture Park, OMI International Art Center, Ghent, New York, 2016).

His work is characterized by the use of diverse materials and large-scale in-situ installations. His creations highlight aspects of human experience and social reality without imposing a specific interpretation. His research interests focus on the relationship between money and art, exploring how economic values influence artistic production and reception. Additionally, he examines the evolution of installations as a medium of expression, creating experiences that engage the viewer and reveal social and cultural dynamics.

Kunstlerhaus (2010 & 2008 Βιέννη), 9η Biennale Γλυπτικής (1996 Σκίρβνιο Μουσείο Πολυχρονόπουλου), Έκθεση Τελειοφοίτων της Α.Σ.Κ.Τ. (1991, Εθνική Πινακοθήκη – Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου), κ.α.

ΝΙΚΟΣ ΣΥΝΝΟΣ

Ο Νίκος Σύννος είναι σκηνοθέτης κινουμένων σχεδίων και εικαστικός. Το έργο του ασχολείται με τα θέματα του εγωκεντρισμού, του ατομικισμού και της αυταρχικής ανθρώπινης συμπεριφοράς, συνδυάζοντας πειραματικές πρακτικές χωροχρονικών παραμέτρων στην παραγωγή ταινιών σχεδιαστικού και πειραματικού animation. Είναι Αναπληρωτής Καθηγητής του Τμήματος Καλών Τεχνών του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου και ιδρυτής και συντονιστής του ερευνητικού εργαστηρίου Lab for Animation Research (LAR).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΗΛΙΓΑΔΗΣ

Ο Κωνσταντίνος Τηλιγάδης είναι εικαστικός καλλιτέχνης με ερευνητικό έργο που εκτείνεται στα πεδία της τέχνης, της τεχνολογίας και της επιστήμης. Τα έργα του έχουν παρουσιαστεί σε θεματικές εκθέσεις και φεστιβάλ τέχνης στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ενώ συμπεριλαμβάνονται σε ιδιωτικές συλλογές και μουσεία.

ΧΟΥΡΙΚ ΤΟΡΟΣΙΑΝ

Η Χουρίκ Τοροσιάν σπούδασε Καλές Τέχνες στο Ηνωμένο Βασίλειο όπου απέκτησε Πτυχίο στη Ζωγραφική με άριστα από τη Σχολή Καλών Τεχνών Wimbledon και Μεταπτυχιακό στις Καλές Τέχνες από το Royal College of Art του Λονδίνου. Από την αποφοίτησή της το 1994, συμμετέχει σε εκθέσεις στην Κύπρο, την Ελλάδα και το Ηνωμένο Βασίλειο. Το 2005 εκπροσώπησε την Κύπρο στην Αυστρία με θέμα: Το έργο καλλιτεχνών από τα δέκα νέα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι αναπληρωτής Καθηγήτρια στο Τμήμα Τεχνών και Επικοινωνίας του Πανεπιστημίου Φρέντερικ στη Λευκωσία, μέλος της επιτροπής του Σωματείου

Κύπριοι Χαρακτες και μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Κύπρου.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Γιώργος Τριανταφυλλόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα το έτος 1997, όπου μεγάλωσε και ζει μέχρι σήμερα. Το 2022 αποφοίτησε με άριστα από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών με καθηγητή τον Νίκο Χαραλαμπίδη στο Β' εργαστήριο γλυπτικής. Το έτος 2023 ξεκίνησε να εργάζεται στον χώρο τέχνης «Πεζ Πολύτροπον» ως βοηθός του Γαβρίλου Μιχάλη Συμμετείχε ενεργά στην κατασκευή του Μουσείου Γαΐτη Σίμωσι στην Ίο, το οποίο εγκαινιάστηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 2024. Η εικαστική του πρακτική εστιάζει στο να δημιουργήσει μια «προβληματική» σε ζητήματα καθημερινής φύσης.

Εμπνευσμένος κατά κύρια βάση βιωματικά, αναπλάθει ιστορίες της καθημερινότητας, και μέσω της γλυπτικής αντιπαράθεσης, απώτερος σκοπός του είναι, είτε να προβληματίσει, είτε να σχολιάσει τα βιωμένα γεγονότα. Τα υλικά που χρησιμοποιεί κυμαίνονται από Readymade αντικείμενα μέχρι μέταλλο, πετρώματα και ρητίνες.

ΤΑΣΣΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ο Τάσσος Τριανταφύλλου γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη το 1962. Σπούδασε Γλυπτική και Ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, Αθήνα. Μεταπτυχιακές σπουδές MFA στο Edinburgh College of Art, Herriot Watt University, Scotland. Διδάσκει στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα (Ε.Δι.Π.). Έχει πραγματοποιήσει έως τώρα δέκα ατομικές και πλήθος ομαδικών εκθέσεων στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έργα του βρίσκονται στη Συλλογή της Τράπεζας Πειραιώς, στο Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο στην Αθήνα, στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Κρήτης και σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα, Ολλανδία, Μεγάλη Βρετανία. www.tassostriandafyllou.com

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΩΛΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1964. Σπούδασε στο Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Έχει πραγματοποιήσει δεκατέσσερις ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Έργα του υπάρχουν σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό, διδάσκει στη Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας ως Ε.Ε.Π..

Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Tsolis_k@yahoo.gr

VIC TUR (VICTOR TUR)

Πολυτομεακός καλλιτέχνης που δημιουργεί μοναδικές χωρικές εγκαταστάσεις εμποτισμένες με φυσικά στοιχεία. Το έργο του εξυμνεί την ομορφιά της ζωής, χρησιμοποιώντας φυτικές δομές και μορφές που ενσωματώνονται αρμονικά στο περιβάλλον τους. Ο Victor βλέπει τα φυτά ως ένα μέσο για να σπείρει σπόρους αρμονίας και έμπνευσης σε κάθε άτομο που έρχεται σε επαφή με τις δημιουργίες του.

ΜΑΚΗΣ ΦΑΡΟΣ

Ο Μάκης Φάρος είναι multimedia artist, συνθέτης, και κινηματογραφιστής. Ιδρυτικό μέλος της δισκογραφικής εταιρίας ηλεκτρονικής μουσικής ELFISH στις αρχές της δεκαετίας του '90. Είναι μέλος της καλλιτεχνικής ομάδας "for cancel" και συνιδρυτής και επιμελητής του TILT platform.

Έχει διδάξει στο μεταπτυχιακό της ΑΣΚΤ «Ψηφιακές μορφές τέχνης» ως εξωτερικός συνεργάτης από 1999, για 4 χρόνια. Διδάσκει στην ιδιωτική σχολή Φωτογραφίας και Βίντεο "Focus" από το 1996 μέχρι σήμερα καθώς και στα ΙΕΚ Ακμή, 2005–2008.

Έχει δημιουργήσει Βίντεο, μουσική και concepts για πολλές της ομάδες σύγχρονου χορού. Ως συνθέτης και μουσικός έχει συμμετοχή σε γκρουπ όπως "S pider's Web", "Raw", "Melting Ashes", and "This

EFI SAVVIDES

Efi Savvides is a visual artist and art educator based in Nicosia, Cyprus. Her work has been presented in solo and group exhibitions in Cyprus and abroad. Her work seeks to investigate conditions of exclusion set up by institutions of power, especially in relation to minority groups of migrants and refugees in Cyprus. For years now, she has been working with borders, physical, social and internal. Through building long-term relationships with affected individuals she gathered abundant material and recorded their in limbo state of being, their resilience and will to survive. In her practice, she incorporates media such as hand silk screen printing, drawing, photography and video.

PANAGIOTIS SIAGREECE

Panagiotis Siagreece was born in Piraeus in 1966. He graduated from the Athens School of Fine Arts in 1990, with honors. He is a faculty member in Athens School of Fine Arts since 1999. He has presented 14 solo exhibitions in galleries in Athens and Cyprus (Ikastikos Kiklos Sianti, Titanium Yiagianos Gallery, Gallery 3, Gallery Maria Papadopoulou, Gallery Gloria). He has participated in several group exhibitions in Greece, Cyprus, Romania, Shanghai (Ikastikos Kiklos Sianti 2019) Britain (Tullie House Museum and Art Gallery Carlisle-York Museum-London Institute Gallery 1998-99), Italy (Florence Biennale), Egypt (Alexandria Biennale), art market Budapest 2018-Discovery Art Fair Frankfurt 2021 (Gallery Alma). He has also exhibited in Art Athina (2005, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024) and in Art Thessaloniki (2016, 2017, 2018, 2019, 2021, 2022, 2023, 2024) while his work can be found in important collections and Museums in Greece, Cyprus and elsewhere abroad.

ANDREAS SITOREGO

Andreas Sitorego was born in Siena, Italy. He studied painting and sculpture at the Athens School of Fine Arts (ASFA) from 1992 to 1997,

in the studios of Dimitris Mytaras and Yannis Lappas, respectively. With a scholarship from the Lilian Voudouri Foundation (1998-1999), he attended the Accademia di Belle Arti in Bergamo, Italy, where he studied film and video art under the guidance of Dimitris Kozaris. In 2003, he completed a two-year postgraduate program at the Athens School of Fine Arts, specializing in digital forms of art. In 2009, he carried out research in sculpture under Professor Yannis Lappas with an IKY (State Scholarships Foundation) scholarship. His work has been presented in selected festivals, museums, and institutions in Greece and abroad, including five solo exhibitions. In 2017, he was elected Assistant Professor at the Department of Interior Architecture, School of Applied Arts and Culture, University of West Attica.

ANNETTA SPANOUDAKI

Born in Berlin – Germany. She is attending classes at the Academy of Fine Arts HdK department Fb4 Visuelle Kommunikation. Degree in painting from the School of Fine Arts of the Aristotle University of Thessaloniki, Greece. Since 2006 she sows her works paintings, installations and performances at many group exhibitions and solo sows. 2010 she has participated at ArtAthina and 2015 at Quadrinnale PQ4 in Prague. Her works are in many private collections in Greece, Germany, Austria, Italy and Holland. She has also collaborated as set designer with the New Scene Athens, the National Theater of Athens, the National Opera, Athens and the National Theater of Northern Greece, Thessaloniki. Lives and works in Athens.

SOLO EXHIBITIONS: 2023 ahh fairy tales? – Limnos, 2017 in between - Athens, 2011 Public space 1:1250 - Athens, 2009 corpus# – Athens, 2006 orgasmus – Athens.

VARVARA SPYROULI

Born in Athens, she studied painting at the ASFA under N. Kessanlis and T. Patraskidis (1986-1991) as well as sculpture and lithography under G.

Nikolaidis and Th. Exarchopoulos, respectively. She continued with postgraduate studies at the NTUA's Dept of Architecture, where her thesis on Virtual Reality and Art. She has presented her work in solo exhibitions in Greece and in numerous group shows in Greece and abroad: Die Kunst ist ein Ausweg bei sexuellen Problemen (2018, Freud's Dream Museum, St Petersburg), Viennartweek-Kunstlerhaus (2010 & 2008, Vienna), 9th Biennale of Sculpture (1996 Skironion Museum Polychronopoulos), Exhibition of ASFA Graduates (1991, National Gallery), etc.

NICOS SYNROS

Nicos Synros is an animation filmmaker and visual artist. His work deals with themes of selfhood, individualism and authoritarian human behavior, combining experimental practices of spatiotemporal parameters in animation film production with drawing and other forms of animation. He is Associate Professor at the Department of Fine Arts of the Cyprus University of Technology and the founder and coordinator of the Lab for Animation Research (LAR).

VASSILIS THEOS

Artist, curator, artistic director, set and costume designer for theater, cinema and television. He studied painting and free drawing at the Athens Art School (formerly Doxiadis School). His creations are exhibited in Europe and Latin America. His works are in private collections. AGC Athens American College, Museum of Contemporary Art of Chania-Elaourgeion, Ratio Betriessberatung GMBH (Vienna), Hewlett Packard, Saatchi art. He lives and works in Pallini.

KONSTANTINOS TIGADIS

Konstantinos Tigadis is a visual artist with research work spanning the fields of art, technology and science. His works have been presented in thematic exhibitions and art festivals in Greece and abroad, and are included in private collections and museums.

HOIRIG TOROSSIAN

Fluid" και συμμετοχή σε περισσότερα από 10 LP, CD.

Έχει επίσης διατελέσει τεχνικός σύμβουλος σε θέματα εξοπλισμού και εγκαταστάσεων σε μουσεία (ΕΜΣΤ, Μπενάκη, Μακεδονικά μουσείο, κ.α.) και μεγάλες διοργανώσεις (Μπιενάλε Βενετίας, Outlook, κ.α.), εκθέσεις και φεστιβάλ (ADAF, e-fos, κ.α.).

Έργα του υπάρχουν σε ιδιωτικές συλλογές και Μουσεία.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΧΑΝΙΩΤΗ

Η Δήμητρα Χανιώτη γεννήθηκε στην Πάρο. Σπούδασε στην Α.Σ.Κ.Τ. Αθήνας με δάσκαλο τον Γ. Ψυχοπαίδη από το 1998 έως το 2004 καθώς και στο εργαστήριο φωτογραφίας με τον Μ. Μπαμπούση από το 2001-2004. Παρακολούθησε μαθήματα επεξεργασίας βίντεο και εικόνας με την Ε. Χατζηράββα από το 2001 έως το 2004. Ανέλαβε ως Καλλιτεχνική Διευθύντρια και δίδαξε στο Εικαστικό Εργαστήρι του Δήμου Πάρου από το 2002 έως 2006 (Δίκτυο Εικαστικών Εργαστηρίων Υπουργείου Πολιτισμού). Το 2005 διορίστηκε στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση και δίδαξε το μάθημα των Εικαστικών. Παρακολούθησε το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα «Αγωγή και Πολιτισμός» του Χαροκοπέιου Πανεπιστημίου από το 2009 έως 2012. Από το 2018 διδάσκει στον τομέα ζωγραφικής στην ΑΣΚΤ Αθήνας. Συμμετείχε σε πολλές ομαδικές εκθέσεις τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

ΓΙΟΥΛΑ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ

Η Γιούλα Χατζηγεωργίου σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών (ΑΣΚΤ). Αποφοίτησε το 1999. Έχει Μεταπτυχιακό τίτλο στον Τομέα Ζωγραφικής και έχει παρακολουθήσει επίσης τα εργαστήρια Χαρακτικής και Σκηνογραφίας της ίδιας Σχολής. Έχει φοιτήσει στην σχολή του Εθνικού Θεάτρου της Αθήνας από το 1984 μέχρι το 1987. Έχει συμμετάσχει σε πολλά εκπαιδευτικά ερευνητικά προγράμματα (residencies/erasmus) όπως και καλλιτεχνικά σεμινάρια και προγράμματα. Είναι Ιδρυτικό μέλος του μη κερδοσκοπικού Πολιτιστικού Ορ-

γανισμού Μ.Α.Μ.Α .Contemporary από το 2021 μέχρι σήμερα, με έδρα την Πάφο, Κύπρο. Διδάσκει ως Ειδικός Επιστήμονας στο Τμήμα Καλών Τεχνών του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου από το 2020 μέχρι σήμερα.

Έχει πραγματοποιήσει μεγάλο αριθμό ατομικών και ομαδικών εκθέσεων σε μουσεία, γκαλερί και οργανισμούς και η δουλειά της έχει παρουσιαστεί τόσο στην Κύπρο όσο και διεθνώς.

Έχει πραγματοποιήσει μεγάλο αριθμό ατομικών και ομαδικών εκθέσεων σε μουσεία, γκαλερί και οργανισμούς και η δουλειά της έχει παρουσιαστεί τόσο στην Κύπρο όσο και διεθνώς, συμπεριλαμβανομένων των: 53η Μπιενάλε Βενετίας, 25η Μπιενάλε Σάο Πάολο Βραζιλίας, 2η Μπιενάλε Θεσσαλονίκης, 25η Μπιενάλε Αλεξάνδρειας, Αίγυπτος, 12η Μπιενάλε Κάιρο, Αίγυπτος, Μπιενάλε Δυτικών Βαλκανίων, Ιωάννινα, 16η Bienale Internacional del Deporte del Arte, Σεβίλλη, Ισπανία, Ostgotateatern Theatre Norrköping Östergötland, Σουηδία, 2η Μπιενάλε Τασκένδης, Ουζμπεκιστάν, Ocean Flower Island Museum, Hainan, China, Εθνική Πινακοθήκη Αθήνας. Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ) Αθήνα, Bozar Exro, Βρυξέλλες, Βέλγιο, National Portrait Gallery, Ουάσιγκτον, Η.Π.Α, Μέγαρο Μουσικής, Αθήνα. Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα. Norrköping City Museum, Σουηδία. Norrköping City Museum, Σουηδία, Μουσείο Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού Αθήνα. CINE XIII THEATER, Παρίσι, Γαλλία, Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη. Στέγη Ίδρυμα Ωνάση, Αθήνα, Διεθνές φεστιβάλ CicaF, Hangzou, Κίνα. 6η Διεθνής Έκθεση Γλυπτικής Εγκατάστασης, Lido, Βενετία, Antrepo Exhibition Venue, Κωνσταντινούπολη, Τουρκία, Gallery FLAT I Βιέννη, Αυστρία, Opening Gallery, New York, Η.Π.Α, Anya and Andrew Shiva Gallery, John Jay, New York, Η.Π.Α, Γκαλερί Ζουμπουλάκη, Αθήνα, ZADEN Gallery, Dusseldorf, Germany, Nikki Diana Marquardt Gallery, Παρίσι, Γαλλία, Γκαλερί Διάτοπος, Λευκωσία, Κύπρος.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΧΑΤΖΗΓΙΩΣΗ

Γεννήθηκε το 1964 στη Θεσσαλονίκη όπου τελείωσε τη Γερμανική Σχολή. Σπούδασε στη Σχολή Γραφικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών Βακαλό (1982-1984) και στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, στον τομέα της Ζωγραφικής με καθηγητή τον Δημήτρη Μυταρά (1985-1990) και στον τομέα της Γλυπτικής με καθηγητή τον Γιώργο Λάππα (1998-2003). Το 2020-2022 παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές με αντικείμενο «Animation» στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής. Το 2024 έλαβε τον τίτλο της διδακτορικής της διατριβής στον τομέα 3 του τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών στο ΕΜΠ. Από το 2024 είναι Μεταπτυχιακή φοιτήτρια του τμήματος (ΔΠΜΣ): «Ερευνα στην Αρχιτεκτονική: Σχεδιασμός - Χώρος - Πολιτισμός»

Έχει συμμετάσχει σε πολλές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις μεταξύ των οποίων: Μπιενάλε Νέων των 12 χωρών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, Αζόρες, επιμέλεια: Ντόρα Ρογκάν, «Βαφοπούλειο Πολιτιστικό Κέντρο» Θεσσαλονίκης (ατομική έκθεση), Ζ' Μπιενάλε Νέων Καλλιτεχνών των Ευρωπαϊκών Χωρών της Μεσογείου, Λισαβόνα, τομέας: «Αφηγηματική Εικονογράφηση», «Γκαλερί της Έρσης» (ατομική έκθεση), επιμέλεια: Λένα Κοκκίνη, Γκαλερί Κρεωνίδης, Αθήνα (ατομική έκθεση), επιμέλεια: Κατερίνα Κοσκινά, Γκαλερί «Καλφαγιάν», Θεσσαλονίκη (ατομική έκθεση), 10th International Triennial of Tapestry, Central Museum of Textiles, Lodz, Poland, 6th International Exhibition On Architecture, University of Belgrade, 7th International Exhibition On Architecture: Challenges in Architecture -Urban Design and Art, Ομαδική Έκθεση: "Frontpage project", Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα» Δήμου Αθηναίων, Επιμέλεια: Εύα Μαραγκάκη, Julia Sysalova, Εκθεσιακός χώρος του «Καφέ» του Αρχαιολογικού Μουσείου Αθήνας (ατομική έκθεση) Επιμέλεια: Χριστόφορος Μαρίνος. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ

Ο Γιάννης Χρηστιάδης είναι ακαδημαϊκός και καλλιτέχνης. Στα κύρια

Hourig Torossian studied Fine Arts, Painting in the U.K. and gained a first class BA honors degree from Wimbledon School of Art and an MA degree in Fine Arts from the Royal College of Art in London. Since graduating in 1994 she has been a practicing artist exhibiting work in Cyprus, Greece and the U.K. In 2005 she represented Cyprus in Austria, highlighting artist's works from the ten new E.U. member states. She is currently an Associate Professor at Frederick University in the Arts and Communication Department. She is a member of the Cyprus Chamber of Fine Arts and an elected committee member of The Cyprus Printmakers Association.

GIORGOS TRIANTAFYLLOPOULOS

Giorgos Triantafyllopoulos was born in Athens in 1997, where he grew up and continues to live. In 2022, he graduated with honors from the Athens School of Fine Arts, studying under Professor Nikos Charalambidis in the B' Sculpture Studio. In 2023, he began working at the art space Pes Polytropon as an assistant to Michalis Gavrilou. He actively contributed to constructing the Gaitis-Simosi Museum on the island of Ios, which was inaugurated on September 14, 2024.

His artistic practice focuses on problematizing issues of everyday life. Drawing from personal experiences, he reconstructs stories of daily existence, using sculptural confrontation to provoke thought or comment on lived events. His choice of materials ranges from found objects to metal, stones, and resins.

TASSOS TRIANDAFYLLOU

Tassos Triandafyllou was born in Thessaloniki- Greece in 1962. He studied sculpture and painting at the Athens School of Fine Arts. Postgraduate studies (M.F.A.) at Edinburgh College of Art, Herriot Watt University, Scotland. He teaches painting at the Athens School of Fine Arts. He has presented his work in 10 solo exhibitions and various group

exhibitions in Greece and abroad. His works can be found in the Collections of Piraeus Bank, in the Byzantine & Christian Museum in Athens, in the Museum of Contemporary Art of Crete, as well as in private collections in Greece, the Netherlands and Great Britain. www.tassostriandafyllou.com

KOSTAS TSOLIS

Born in Athens in 1964. He studied Visual and Applied Arts Department of Aristotle University of Thessaloniki. He has realized 14 solo exhibitions and has participated in many group exhibitions in Greece and abroad. His works are included in many public and private collections in Greece and abroad, he teaches at the School of Fine Arts of Athens. Lives and works in Athens.

VIC TUR (VICTOR TUR)

Vic Tur (Victor Tur) (Miami, USA) is a multidisciplinary artist who creates unique spatial installations infused with natural elements. His work celebrates the beauty of life, using plant structures and forms that seamlessly integrate with their surroundings. Victor sees plants as a medium to sow seeds of harmony and inspiration in everyone who encounters his creations.

VIKTOR VINICHENKO

The story Viktor Vinichenko, visual artist, is a profound and emotional journey of self-discovery through art, which became his way of expressing both pain and love. After experiencing personal tragedy, a former successful businessman drastically changed his life by stepping into the world of painting. Art became his salvation. His first creative steps were triggered by a mysterious impulse when a medium advised him to pick up a pencil and start drawing without thinking about the result. This opened a portal to another world for him. Through painting, he was able to express the pain that had built up over months of suffering. His artworks are not merely artistic pieces but deep emotional states, which change and capture different phases

of his inner journey.

The artist frequently encountered mystical signs that affirmed his connection with his late beloved, and this connection guided his creativity. Each new sign only strengthened his belief that the universe was leading him on a new path. His paintings do not simply depict images; they radiate energy—the energy of love and light that breaks through the dark and dense layers of paint. This energy could be felt at exhibitions in Paris, Milan, Barcelona, and even at the Venice Biennale.

SOFIA VLAZAKI

Sofia Vlazaki was born in Khania- Crete in 1978. From 1996 till 2000 she studied Fine Art: Painting at the Fine Art School of Cardiff in Wales. She also studied MA Drawing (2001-2002, Wimbledon School of Art), MA Illustration (2002 – 2003, Plymouth College of Arts) and MA Book Art (2003 – 2004, Camberwell College of Arts). In 2003 she gains the Ferdynand Sweig travel scholarship to research Book Art in Tokyo. She started to work as an illustrator in 2004 and in 2005 she became a tutor at the University of West Attica where she teaches Book Illustration and Drawing at the department of Graphic Design. Since 2020 she is a PhD candidate in the same department. She has presented her work in solo and group shows in Greece, Croatia, U.K., South Korea, New York and Japan. Her work can be found in public and private collections. She lives and works in Athens and in Crete.

RAED YASSIN

Raed Yassin (born 1979, Beirut) is an artist and musician. He graduated from the theater department at the Institute of Fine Arts in Beirut in 2003, and since then has developed his conceptual practice through multiple mediums such as video, sound, photography, text, sculpture and performance. Yassin's work often originates from an examination of his personal narratives

ερευνητικά του ενδιαφέροντα βρίσκεται η κοινωνική ανθρωπολογία του ήχου, και συγκεκριμένα η πολιτισμική του διάσταση, η λειτουργικότητά του στην καθημερινή ζωή και η σχέση μεταξύ των ακροατών και του τόπου τους, ενώ ενδιαφέρεται και για τους τρόπους με τους οποίους τα παραπάνω μπορούν να επικοινωνηθούν μέσω οπτικοακουστικών καταγραφών. Είναι ντοκιμαντερίστας και έχει σχεδιάσει ήχο και μουσική για πολυάριθμες οπτικοακουστικές παραγωγές και performances.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΨΥΡΡΑΚΗΣ

Ο Λάμπρος Ψυρράκης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1962. Αποφοίτησε το 1987 από την Φυσικό-Μαθηματική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με πτυχίο Μαθηματικού. Το 1994 αποφοίτησε από το Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών, της Σχολής Καλών Τεχνών, του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Το 1995 κάτοχος Υποτροφίας Εξωτερικού του Ι.Κ.Υ και το 1997 αποφοίτησε με Master of Fine Arts, από το Πανεπιστήμιο Middlesex University του Λονδίνου. Το 2004 εκλέχθηκε λέκτορας στο τμήμα Εικαστικών και εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ. Εξελέχθηκε σταδιακά και από το 2022 είναι πρωτοβάθμιος καθηγητής και διευθυντής του 5ου εργ. Ζωγραφικής του ίδιου τμήματος. Από τον Σεπτέμβριο του 2024 εκλέχθηκε για τριετή θητεία, Κοσμήτορας της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ.

Έχει συνεργαστεί με τις γκαλερί Artio, Kalfayan Galleries και Zinaathanasiadou Gallery μεταξύ άλλων, έχοντας πραγματοποιήσει ένδεκα ατομικές εκθέσεις και πάνω από πενήντα συμμετοχές σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

VIKTOR VINICHENKO

Η ιστορία του Viktor Vinichenko, εικαστικού καλλιτέχνη, είναι ένα βαθύ και συναισθηματικό ταξίδι αυτοανακάλυψης μέσα από την τέχνη, η οποία έγινε ο τρόπος του να εκφράζει τόσο τον πόνο όσο και την αγάπη.

Μετά από μια προσωπική τραγωδία, ένας πρώην επιτυχημένος επιχειρηματίας άλλαξε ριζικά τη ζωή του, εισερχόμενος στον κόσμο της ζωγραφικής. Η τέχνη έγινε η σωτηρία του. Τα πρώτα του δημιουργικά βήματα πυροδοτήθηκαν από μια μυστηριώδη παρόρμηση, όταν ένα μέντιουμ τον συμβούλεψε να πιάσει ένα μολύβι και να αρχίσει να σχεδιάζει χωρίς να σκέφτεται το αποτέλεσμα. Αυτό του άνοιξε μια πύλη σε έναν άλλο κόσμο. Μέσα από τη ζωγραφική, μπόρεσε να εκφράσει τον πόνο που είχε συσσωρευτεί μέσα του ύστερα από μήνες οδύνης. Τα έργα του δεν είναι απλώς καλλιτεχνικά κομμάτια, αλλά βαθιές συναισθηματικές καταστάσεις που μεταβάλλονται και αποτυπώνουν διαφορετικές φάσεις του εσωτερικού του ταξιδιού. Ο καλλιτέχνης συχνά συναντούσε μουσικιστικά σημάδια που επιβεβαίωναν τη σύνδεσή του με την αείμνηστη αγαπημένη του, και αυτή η σύνδεση καθοδηγούσε τη δημιουργικότητά του. Κάθε νέο σημάδι ενίσχυε ακόμη περισσότερο την πεποίθησή του ότι το σύμπαν τον οδηγούσε σε ένα νέο μονοπάτι. Οι πίνακές του δεν απεικονίζουν απλώς εικόνες· ακτινοβολούν ενέργεια-την ενέργεια της αγάπης και του φωτός που διαπερνά τα σκοτεινά και πυκνά στρώματα χρώματος. Αυτή η ενέργεια μπορούσε να γίνει αισθητή σε εκθέσεις στο Παρίσι, το Μιλάνο, τη Βαρκελώνη, και ακόμη και στην Μπιενάλε της Βενετίας.

RAED YASSIN

Ο Raed Yassin (γεν. 1979, Βηρυτός, Λίβανος) είναι εικαστικός καλλιτέχνης και μουσικός. Το 2003 ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Institute of Fine Arts στη Βηρυτό και έκτοτε αναπτύσσει την εννοιολογική του πρακτική μέσα από διαφορετικά μέσα όπως βίντεο, ήχος, φωτογραφία, κείμενο, γλυπτική και περφόρμανς.

Στο έργο του ο Yassin συχνά αντλεί από τη διερεύνηση των προσωπικών του αφηγήσεων και τον συσχετισμό τους με τη συλλογική ιστορία, μέσα από το πρίσμα της καταναλωτικής κουλτούρας και της μαζικής παραγωγής. Έχει συμμετά-

σχει σε residencies [De Ateliers, Άμστερνταμ (2008-2010), the Delfina Foundation, Λονδίνο (2010 & 2014), Akademie der Künste der Welt, Cologne (2015)].

Το 2012 τιμήθηκε με το Abraaj Group Art Prize και την περίοδο 2019-2020 ήταν Onassis Air Critical Practices Mentor στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση.

Έχει πραγματοποιήσει performances και έχει συμμετάσχει σε πλήθος εκθέσεων και εικαστικών φεστιβάλ διεθνώς: Στέγη Ιδρύματος Ωνάση (Αθήνα), Stedelijk Museum (Άμστερνταμ), Castrum Peregrini (Άμστερνταμ), Kunsthalle Wien; ICA, (Λονδίνο), Gwangju Museum of Art, Castello Di Rivoli (Τορίνο), Boghossian Foundation - Villa Empain (Βρυξέλες), 4η Μπιενάλε Θεσσαλονίκης, Singapore Art Museum (Σιγκαπούρη), Mori Art Museum (Τόκιο), Beirut Art Center (Βηρυτός), New Museum (Νέα Υόρκη); Sharjah Biennial (Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα), Centre Georges Pompidou (Παρίσι) κ.α.

Ως μουσικός, είναι ένας από τους διοργανωτές του Φεστιβάλ Πειραματικής Μουσικής Irtijal στη Βηρυτό και έχει κυκλοφορήσει αρκετά σόλο μουσικά άλμπουμ. Επίσης είναι μέλος μουσικών σχημάτων όπως το "A" Trio και το PRAED. Το 2009 ίδρυσε την ανεξάρτητη δισκογραφική εταιρεία παραγωγής Annihaya. Ο Raed Yassin ζει σήμερα μεταξύ Βερολίνου και Βηρυτού.

and their position within a collective history, through the lens of consumer culture and mass production. He was a resident artist at De Ateliers, Amsterdam (2008–2010), the Delfina Foundation, London (2010 & 2014), Akademie der Künste der Welt, Cologne (2015), and is a recipient of the Abraaj Group Art Prize (2012). During the period 2019–2020 Yassin was Onassis Air Critical Practices Mentor at Onassis Stegi. The artist has exhibited and performed his work in numerous museums, festivals and venues, including Onassis Stegi (Athens); Stedelijk Museum (Amsterdam); Castrum Peregrini (Amsterdam); Kunsthalle Wien; ICA, (London); Gwangju Museum of Art; Castello Di Rivoli (Turin); Boghossian Foundation – Villa Empain (Brussels); 4th Thessaloniki Biennale of Contemporary Art; Singapore Art Museum; Mori Art Museum (Tokyo); Beirut Art Center; New Museum (NY); Sharjah Biennial; Centre Georges Pompidou (Paris) et al. As a musician, he is one of the organizers of the Irtijal Festival for Experimental Music (Beirut), and has released several solo music albums, as well as part of groups such as "A" Trio and PRAED. In 2009, he founded his independent music label Annihaya. Raed Yassin currently lives between Berlin and Beirut.

ΕΚΔΟΣΗ

DIRECTION
BUSINESS NETWORK

PAPALIOS MEDIA GROUP ΙΚΕ